

Θ. ΣΤΑΥΡΟΥ - Φ. ΒΟΥΣΒΟΥΝΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Ε' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1969

Nausica

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

17021

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ Η ΕΝ ΔΙΑΡΧΕΙΑ

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Ε ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1969

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ἡλαμβιμὸν ἐρίμεερον ^{απορτί} X - | υ -

τατά — τατά — τατά.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμειῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἄτρεὺς ἐβλασθεν Ἄτρεὺς δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἦν ἀμφὶ δίναις, ἅς θάμ' Εὐρύπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαζεν Ἑλένης οὐνεχ', ὡς δοκεῖ, πατῆρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἀναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοῖς τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τε τυγχάνων, 15
ἐς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
« ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίση χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, ἠϋζῶ φωσφόρῳ θύσειν θεᾶ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμῆστρα δάμαρ
τίκτει — τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων —

ἦν χρὴ σε θῦσαι ». καὶ μ' Ὀδυσσέως τέχναις
 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἔλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἤ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἰέρεαν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι, τοῖσιν ἤδεται θεά, 35
 χρώμεσθ' ἑορτῆς, τοῦνομ' ἦς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύειν γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνὴρ,
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 Ἄ καινά δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος·
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κάξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος λελεῖφθαι στῦλος εἷς ἔδοξέ μοι 50
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κάγώ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον, γρ'

κλαίουσα.] τούναρ δ' ὦδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὐ κατηρξάμην ἐγώ·
 στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὐς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 οὐδ' αὖ συνάψαι τούναρ ἐς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60
 νῦν οὖν ἀδελφεῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 παροῦσ' ἀπόντι — ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν —
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεισιν ; εἴμ' ἔσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν. *βειρομυθία*

ΠΥΛΑΔΗΣ

- ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
 ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν ; 70
- ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν.
- ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλήν οὐ καταστάζει φόνος ;
- ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγγώματα.
- ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρας, ἠρτημένα ;
- ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
- ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὔ σκοπεῖν χρεῶν.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατὴρ αἰμ' ἔτεισάμην
 μητέρα κατακτάς ; διαδοχαῖς δ' Ἑρινύων

ἤλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
 ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,
 οὓς ἐξεμόχθου περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85
 ἔνθ' Ἄρτεμις σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασὶν ἐνθάδε
 ἐς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοᾶς ἕξειν πόνων.
 ἦχω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον· σέ δ' ἱστορῶ,
 Πυλάδῃ, — σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου — 95
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρας
 ὑψηλά· πότερα δωμαίων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἂν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς —
 ὦν οὐδὲν ἴσμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεῶς ἐπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν,
 φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν,
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον· 105
 ναοῦ δ' ἀπκλαχθέντε κρύψομεν δέμας
 κατ' ἄντρον, ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεῶς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπη κᾶτα ληφθῶμεν βία·
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὕμα λυγαίας μόλῃ, 110

ΠΥ.

ἐξ ἄλλου - ἀντίθεσις

ἐξ ἄλλου

τολμητέον τοι ξεστόν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὄρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

115

ΟΡ.

οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κόπη πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν.
ἀλλ' εὐ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦδέ γ' αἴτιον γενήσεται
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρεται.

120

ἀπόφορος

ΧΟΡΟΣ

εὐφραμεῖτ', ὦ
πόντου δισσὰς συγχωρούσας
πέτρας ἀξείνου ναίοντες.

125

ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυν' οὐρεῖα,
πρὸς σὴν αὐλάν, εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας

130

κληδούχου δούλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
πατρῶων οἰκῶν ἔδρας.

135

ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἀγαγες ἀγαγες,
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους

παίραδος
αἰ κορινθία ἄσφια

	ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπα χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ, τέκος Ἀτρειδᾶν τῶν κλειγῶν ;	140
ΙΦ.	ὠὖ δμωαί, δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἐγκειμαι, τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς [βοᾶν] ἀλύροις ἐλέγοις, αἰαῖ, κηδεῖοις οἴκτοις· οἶαί μοι συμβαίνουσ' ἄται, σύγγονον ἅμῳ κατακλαιομένα ζῶᾶς, οἶαν οἶαν ἰδόμεν ᾔψιν ὀνειρώων νυκτός, τᾶς ἐξήλθ' ὄρφνα. ὀλόμαν ὀλόμαν· οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι· οἴμοι μοι φροῦδος γένηνα. φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων. ὠὖ δαῖμον, μόνον ὅς με κασίγνητον συλᾶς Ἄϊδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς μέλλω κρατῆρᾶ τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις πηγᾶς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων Βάκχου τ' οἴνηρᾶς λοιβᾶς ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν, ἃ νεκροῖς θελκτῆρια κεῖται. ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος καὶ λοιβᾶν Αἶδα. ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνονιον θάλας, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω· δέξαι δ' οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι	145 150 155 160 165 170

- Ξανθὴν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
 πατρίδος καὶ ἑμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖσ' ἅ τλάμων. | 175
- ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνων τ'
 Ἀσιητᾶν σοι βάρβαρον ἀχάν
 δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
 νέκυσι μελομένην, τὰς ἐν μολπαῖς
 Ἄιδας ὕμνεϊ δίχα παιάνων. | 185
 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,
 πατρῶν οἴκων ἀκτίς,
 καὶ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά. | 190
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει,
 δινευούσαις ἵπποισιν ἐπεὶ
 πταναῖς ἀλλάξας ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν μετέβαλεν ὄμμ' αὐγᾶς
 ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ ἄχεά τ' ἄχεσιν.
 ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'
 εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσποῦδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων. | 200
- ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τὰς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς | 205
 λόχιαι στερρὰν παιδείαν
 Μοῖραι ζυντείνουσιν θεαί,

ΒΟΥΚΟΛΟΣ

Ἄγαμέμνωνός τε καὶ Κλυταιμῆστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἔμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου ; 240

ΒΟΥ. ἤκουσιν ἐς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτη φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἄρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη. 245

ΙΦ. ποδαποί ; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι ;

ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κού περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι ;

ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.

ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν ; 250

ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

ΙΦ. ποῦ δ' εἶδες' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἶλετε ;

ΒΟΥ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξενου πόρου.

ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία ;

ΒΟΥ. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλία δρόσφ./ 255

ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθε, ποῦ νιν εἶλετε
τρόπῳ τε ποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἤκουσ'· οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς
Ἕλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς. <<

ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260

βοῦς ὑλοφορβούς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀγμός, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δι-σσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κάπεχώρησεν πάλιν 265

Βουκολικὴ
ῥήσις

ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
 ἔλεξε δ'· « Οὐχ ὄρατε ; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε ». — θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
 ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδῶν·
 « ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ
 ἔτιχτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν ».

ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς,
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβω,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους·

ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τάπιχώρα. δ
 | κάν τῶδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοι

ἔστη κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κάπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς.
 « Πυλάδη, δέδορκας τήνδε ; τήνδε δ' οὐχ ὄρας
 Ἄιδου δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν

δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἔστομωμένη ;
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνεύουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμῆν
 ἔχουσα, πέτρινον ὕχθον, ὡς ἐπεμβάλη.

οἶμοι, κτενεῖ με ποῖ φύγω ; » παρῆν δ' ὄραν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 χᾶ φασ' Ἐρινῦς ἰέναι μυκήματα.

ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
σὴν καθήμαθ' ἠ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,

μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὅπως;
 παίει σιδήρω λαγόνας ἐς πλευράς θ' ἰείς,
 δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥσθ' αἵματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν (ἀλός) 300
 κὰν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βουφόρβιχ
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους 305
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μακρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' ἐσειδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 βάλλων ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τάπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ὦμαξέ θ' ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνιέμεν πέτροις
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὐδ' ἄρ' ἐπὶ τὸ δεινὸν παρακέλευσ' ἠκούσαμεν | 320
 « Πυλάδῃ, θανούμεθ', ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ'· ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί' ».
 ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φυγῆ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἀλλ', εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὠσαίατο,
αὖθις τὸ νῦν ὑπέϊκον ἤρασεν πέτροις.

ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
 οὐδεις τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλῶν.
 μόλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλω δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτω καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομέν νιν· ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 ἐς χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. 335
 εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνί, σοι ξένων
 σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλάς ἀποτείσει φόνον
 δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
 ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν μανένθ', ὅστις ποτὲ 340
 ἸΦ. Ἕλληνας ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
 εἶεν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν,
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς ὅσα φροντιούμεθα...
 ὦ καρδία (τάλαινα), πρὶν μὲν ἐς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεὶ, 345
 ἐς θούμφορον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἕλληνας ἄνδρας ἠνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγγιώμεθα,
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύσον· με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἦκατε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἦσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσι δυστυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν (εὐ)
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πρόποτε,
 οὐ πορθμίς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
 Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἢ μ' ἀπόλεσεν, 355
 Μενελέων θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τῆν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,

οὐ μ' ὡς τε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360

οἴμοι — κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ —
 ὅσας γενείου χειῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος, ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· «ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμέ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὕμνοῦσιν ὕμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Ἄιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προσείσας πόσιν, ἐν ἀρμάτων ὄχοις 370
 ἐς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω».

ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν
 — ὃς νῦν ὄλωλεν — οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ' ἐς Πηλέως
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 ἐς αὔθις, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.

ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ εἴων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρός ζηλωμάτων. . .

τά τῆς θεοῦ δὲ μέφομαι σοφίσματα, 380
 ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 ἥ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγη χεροῖν,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἠγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ 385

Λητώ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἠσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,

Τέλος α
 χειρογράτων

ἐς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. στρ. α' Κυάνεαι κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσης,
 ἔν' οἴστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπόρευσε (τὰν βοῦν) 395

Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐυδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400

ἢ ρεύματα σεμνά Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμεικτον αἶαν, ἔνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμούς καὶ περιχίονας 405

ἀντιστρ. α' ἢ ῥοθίοις εἰλατίνας δικρότοισι κώπας
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα,
 νάιον ὄχημα, λινοπόροις τ' αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔζοντες μελάθροισιν ;

φίλα γὰρ ἐλπίς γ', ἐπὶ τε πήμασιν βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415
 ὄλβου βάρους οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες,
 κοινᾶ δόξα.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἤκει. 420

στρ. β' πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας,
 πῶς Φινειδᾶν ἀύπνους
 ἀκτὰς ἐπέρασαν
 παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425
 ῥοθίῳ δραμόντες,

ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
 Νηρήδων ποσὶ χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι ;
 ἢ πλησιιστίοισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύμναν
 εὐναίων πηδαλίων,
 αὔραις σὺν νοτιάις

430

ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόριθον ἐπ' αἶαν,
 λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξεινον κατὰ πόντον ;

435

ἀντιστρ. β'

εἴθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις
 Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἔλθοῦσα τύχοι τὰν

440

Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἔν ἀμφὶ χαίτα
 δρόσον αἵματηρὰν
 ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνης χειρὶ θάνοι

445

ποινάς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἀδίσταν δ' ἂν ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν

450

δειλαίας παυσίπονος·
 κὰν γὰρ ὄνειροῖσι συνείην
 δόμοις πόλει τε πατρώα,
 τερπνῶν ὕπνων ἀπόλαυ-
 σιν, κοινὰν χάριν ὄλβου.)

455

Χάλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 συνερεισθέντες χωροῦσι, νέων

πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλοι.

τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·

460

οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνὴρ.

ὦ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως

πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,

ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας

465

Ἐλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ.

εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη

φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,

ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὄσι δέσμιοι.

ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε

470

ἃ χρὴ ἔπι τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.

φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε

πατὴρ τ' ; ἀδελφὴ τ' , εἰ γεγῶσα τυγχάνει. . .

οἴων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν

ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω

475

τοιαῖδ' ἔσονται ; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν

ἔς ἀφανὲς ἔρπει, κούδεν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·

ἦ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἔς τὸ δυσμαθές.

πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι ;

ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,

480

μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ.

τί ταῦτ' ὀδύρη, κάπι τοῖς μέλλουσι, ὦν

κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἶ ποτ', ὦ γύναι ;

οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων κτενεῖν

οἴκτω τὸ δεῖμα τουλέθρου νικᾶν θέλη,

485

οὐχ ὅστις Ἄιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,

σωτηρίας ἀνελπίς· ὡς δὺ' ἐξ ἑνὸς
κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἕαν χρεῶν.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.

- ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένους
Πυλάδης κέκληται ; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
- ΟΡ. ὄδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
- ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλλήνος γεγώς ; 495
- ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι ;
- ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστων ἐκ μιᾶς ;
- ΟΡ. φιλότητί γ' ἔσμεν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
- ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ ;
- ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον Δυστυχῆς καλοῖμεθ' ἄν. 500
- ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
- ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἄν.
- ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ' ; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα ;
- ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
- ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἦτις ἔστί σοι ; 505
- ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
- ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύειν τί σε ;
- ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
- ΙΦ. πρὸς θεῶν, ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἴ κεῖθεν γεγώς ;
- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηναίων γ', αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
- ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποῖα τύχη ;
- ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκὼν.
- ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω ;
- ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
- ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἤλθες ἐξ Ἄργους μολών† 515
- ΟΡ. οὐκ οὐκ ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σύ τοῦτ' ἔρα.
- ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἀπανταχοῦ λόγος.

- ΟΡ. ὡς μήποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασίν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἐλένη δ' ἀφίικται δῶμα Μενέλεω πάλιν ;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινη.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι ; κάμοι γάρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.
 ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη. 525
 ΟΡ. ἀπέλαυσα κάγῳ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται ;
 ΟΡ. ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾶς λέξω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν ;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὡς εὔ. τί γὰρ Λαέρτου γόνος ;
 ΟΡ. οὐπω νερόσπηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχῶν. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τάκεινου νοσεῖ.
 ΙΦ. Θετίδος δ' ὁ τῆς Νηρηΐδος ἔστι παῖς ἔτι ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν ἄλλως λέκτρ' ἐγῆμ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γάρ, ὡς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἶ πόθ' ; ὡς εὔ πυρθάνη τάφ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθ' ἐν εἰμι· παῖς ἔτ' οὔσ' ἀπωλόμην.
 ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκει, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν ;
 ΟΡ. τίς ; οὐ γὰρ ἔν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ' ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἐν' εὐφρανθῶ, ξένε.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ πλῆμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.

- ΙΦ. τέθηγε ; ποία συμφορᾶ ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο ; μῶν προσήκε σοι ; 550
 ΙΦ. τὸν ἄλβον αὐτοῦ τὸν πάροισθ' ἀναστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς.
 ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα... χῶ θαγών.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μηδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὔτος ὤλεσεν.
 ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων ;
 ΟΡ. πατὴρ θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
 ΙΦ. φεῦ·
 ὡς εὔ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον ;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἡλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δέ ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος ;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄραν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανῶν αὐτὴν πατὴρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεὶ πατρός ;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θείοις ἐν
 καὶ τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,
 ὅς οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
 ὄλωλεν — ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν. 575
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἱ τ' ἐμοὶ γεννήτορες ;
 ἄρ' εἰσὶν ; ἄρ' οὐκ εἰσὶ ; τίς φράσειεν ἄν ;
 ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤχομεν λόγον,

ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
 κάμοι· τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίγνεται, 580
 εἰ πᾶσι ταῦτὸν πράγμα' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἄργος ἔλθων τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεγχεῖν, ἣν τις οἰκτίρας ἐμὲ
 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν 585
 φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν τὰ τῆς θεοῦ, τάδε δίκαι' ἠγομένης ;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν
 ἐς Ἄργος αὖθις τὰς τ' ἐμὰς ἐπιστολάς
 πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί. 590
 σὺ δ' — εἰ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς
 καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χόους κἀγὼ θέλω —
 σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβῶν,
 κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
 οὗτος δ', ἐπεὶπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε, 595
 θεῶ γενέσθω θῦμα χωρισθεὶς σέθεν. |
 ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὦ ξένη·
 τὸ γὰρ σφαχθῆναι τόνδ' ἐμοὶ βᾶρος μέγα.
 ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς,
 οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. 600
 οὐκ οὐκ δίκαιον ^(ἐπ') ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
 ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
 πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 ἡμᾶς δ' ὁ χρῆζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων 605
 αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφοράς
 αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 ὃν οὐδὲν ἦσσον ἢ 'μὲ φῶς ὄραῖν θέλω. |
 ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινοῦ

ρίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος· 610
 τοιοῦτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
 ὕπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
 ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρῶσά νιν.
 ἐπεὶ δὲ βούλη ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 δέλτον φέροντα, ~~σοῦ~~^{ἐξ} δὲ θανῆ· πολλὴ δέ τις 615
 προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται ;
 ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
 ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κούκ εὐδαίμονα.
 ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἦν φυλακτέον. 620
 ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας ;
 ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίφομαι.
 ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς ; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρή.
 ΙΦ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
 ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω ; 625
 ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
 ΟΡ. φεῦ.

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν ;
 ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
 ἠϋξῶ· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
 οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἄργεῖος ὦν, 630
 ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγώ λείψω χάριν.
 πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ
 ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω
 καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος.
 ζουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635

ἀλλ' εἶμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
 οἶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοὶ λάβης.

φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ...
 ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινί

πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλοῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ. 640

ΧΟ. κατολοφύρομαι σὲ τῶν χερνίβων
ῥάνισι μελόμενον αἵμακταῖς. 645

ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίрет', ὦ ξένοι.

ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ὦ
νεανία, σεβόμεθ', ἐς
πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.

ΠΥ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων. 650

ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.

φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.

αἰαῖ αἰαῖ. πότερος ὁ μᾶλλον;

ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σὲ ἀναστενάξω γόοις. 655

ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτ' ὁπρὸς θεῶν ἐμοί;

ΠΥ. οὐκ οἶδ' ἐρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡ. τίς ἐστὶν ἢ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς 660

ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον

Ἀγαμέμνον' ὡς ὄκτιρ' ἀνθρώπα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἢ ξένη γένος 665

ἐκεῖθεν Ἀργεῖα τις; οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,

ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.

ΠΥ. ἔφθῃς με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,
πλὴν ἐν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα 670

ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.

ἀτὰρ διῆλθον χᾶτερον λόγον τινά.

ΟΡ. τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

Κυρμας κροσσῶ

- ΠΥ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος
κοινῇ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675
καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτῆσομαι
Ἄρχει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι — πολλοὶ γὰρ κακοὶ —
προδοῦς σεσῶσθαι σ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680
ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρῆ συνεκπνεῦσαι μέ σοι
καὶ σὺν σφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.
- ΟΡ. εὐφημα φώνει· τὰ μὰ δεῖ φέρειν κακά,
ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἶσω διπλᾶς.
ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπνονεῖδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690
κτενωῖ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἅ πράσσω πρὸς θεῶν, λῦσαι βίον.
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρὰ τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
σωθεις δέ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὀμοσπόρου 695
κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν —
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλης, 700
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε·
τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἔγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινός

ΠΥ. ἀκαλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὑπερ.

σῆμαινε δ' ᾧ χρῆ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅτι τε χρῆ κλύοντά σου λέγειν.

ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τῷ Ἀγαμέμνονος·
« Ἡ ἴν' Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι. . . »

ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; καθθανοῦσ' ἦκει πάλιν;

ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄραξ σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησσέ με.
« Κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ᾧ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς 775
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. . . »

ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠύρημεθα;

ΙΦ. « ἦ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ' », ἴν' αὖθις ὄνομα δις κλύων μάθης.

ΠΥ. ᾧ θεοί.

ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς; 780

ΠΥ. οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.

τάχ' οὐκ ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.

ΙΦ. λέγ' οὔνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾷ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν, 785

ἐς τήνδε δ' ᾧκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,

τάδ' ἔστί τᾶν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

ΠΥ. ᾧ ῥαδίσις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
κἄλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790

ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,

Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.

ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.

ᾧ φιλότατη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795

- ὅμως σ' ἀπίστω περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
- ΧΟ. ξέν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε κάκ ταύτου πατρός 800
 Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφόν τὸν ἐμόν ; οὐ παύσῃ λέγων ;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο ;
- ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὗ κ' ἐπέφυκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς ; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον ;
- ΟΡ. ἔχω πατρώων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
- ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε.
 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἴσθα γενομένην ἔριν ;
- ΙΦ. ἤκουσ' ἃ χρυσῆς ἄρνός ἦν νείκη πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἴσθ' ἐν εὐπήνοισ ὑφαῖς ;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεϊς φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκότ' ἐν ἰστοῖς ἡλίου μετὰστασιν ;
- ΙΦ. ὕφηνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα ;
- ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- ΟΡ. τί γάρ ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν ; 820
- ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφω.
- ΟΡ. ἃ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
 ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
 ἐκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, 825
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

- ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
 Ἀργόθεν, ὦ φίλος. 830
- ΟΡ. καγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
 κατὰ δὲ δάκρυ, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
- ΙΦ. τόδ' ἔτι βρέφος
 ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφοῦ
 νεαρὸν ἐν δόμοις. 835
- ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχοῦσά μου
 ψυχά, τί φῶ; θαυμάτων
 πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα. 840
- ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
- ΙΦ. ἄτοπον ἄδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι.
 δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμπτάμενος φύγη
 ἰὼ Κυκλωπὶς ἐστία· ἰὼ πατρίς,
 Μυκῆνα φίλα, 845
- χάριν ἔχω ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
 ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
 ἐξεθρέψω φάος.
- ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφοράς,
 ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος. 850
- ΙΦ. ἐγὼ δ' ἄ μέλεος, οἶδ', ὅτε φάσγανον
 δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ.
- ΟΡ. οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὄραν ἐκεῖ. 855
- ΙΦ. ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
 ἐς κλισίαν λέκτρων
 δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·
 παρὰ δὲ βωμῶν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
 φεῦ φεῦ χερνίβων τῶν ἐκεῖ. 860

- ΟΡ. ὦμωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.
- ΙΦ. ἀπάτορα πατέρα, πότμον ἀποτμον ἔλαχον.
 ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ 865
 δαίμονος τύχα τινός. 867
- ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας. 866
- ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δειν' ἔτλαν
 δειν' ἔτλαν, ὦμοι σύγγονε, παρὰ δ' ὀλίγων 870
 ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
 δαῖχθεις χερῶν.
 ἂ δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά ;
 τίς τύχα μοι συγκυρήσει ;
 τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
 πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
 πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ πελάσαι ; 880
 τόδε τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,
 χρέος ἀνευρίσκειν.
 πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναί . . . ;
 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ 885
 θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φύλα
 καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κυανέας μὴν
 στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890
 ῖοισιν δρασμοῖς.^{ὄκλειον}
 τάλαινα, τάλαινα.
 τίς ἄρ' οὖν, τάλαν, ἧ θεὸς ἧ βροτὸς ἧ 895
 τί τῶν ἀδοκῆτων^{ἴκε}
 πόρον ἀπορον ἐξανύσας, δυοῖν
 δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν φανεῖ
 κακῶν ἔκλυσιν ;
- ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
 τάδ' εἶδον αὐτῇ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελοῦ.

- ΠΥ. | τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
 Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
 λήξαντα δ' οἴκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου. 905
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ 'κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
 τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ,
 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει. 910
- ΙΦ. μηδὲν μ' ἐπίσχη γ'· οὐδ' ἀποστήσει λόγου
 πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἡλέκτρα πότμον
 εἶληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔστε πάντ' ἐμοί.
- ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915
- ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς ;
 ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.
 ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυγατρός, ὁμογενὴς ἐμός ;
 ΟΡ. ἀνεψιὸς γε, μόνος ἐμοί σαφῆς φίλος.
 ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920
 ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
 ΙΦ. χαῖρ', ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
 ΟΡ. κάμὸς γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
 ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι ;
 ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ. 925
 ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν ;
 ΟΡ. ἔα τὰ μητρὸς· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
 ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει ;
 ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.
 ΙΦ. οὐ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισην δόμους ; 930
 ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
 ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεῖς ;

- ΟΡ. ὠφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
 ΙΦ. ἔγνωκα μητρός σ' οὔνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
 ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
 ΙΦ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα ;
 ΟΡ. Φοίβου κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.
 ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ; ῥήτην ἢ σιγῶμενον
 ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρός ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ 940
 ἐς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔστε μοι πόδα
 ἐς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἦν Ἄρει ποτέ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἔκ του δῆ χερῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε... πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα·
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 καγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955
 ἠλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦ μητρός φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῆ
 τελετήν γενέσθαι, κάτι τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960
 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβῶν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων.

- εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν, ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη.
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκη,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν
 ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' αἰεί,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανάων,
 εἰ μὴ με σώσοι Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὠρίσεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον. ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μακρῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶν οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας|
-
- ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέξεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.
- ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἔλθειν, ἔχω 990
 Ἄργεα γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν.
 θέλω δ' ἄπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶν ὀρθῶσαι· θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν

- σώσαιμί τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
 κρηπίδας εὖρη λαίνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι ταῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἀγαλμά τ' οἴσεις κάμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωριθεῖς... ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχους.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ', οὐδέ σ' εἰ θανεῖν χρεῶν
 σώσασαν· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.
 ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεὺς·
 ἄλις τὸ κείνης αἵμα· κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δὲ σ', ἥνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ περῶ, 1010
 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μετὰ.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἄρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἀγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
 .....
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
 ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μῆθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῆδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.
 ΟΡ. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020
 ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
 ΟΡ. ἀλλ', εἰ σὲ σώσει κάμέ, κινδυνευτέρον.
 ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην· τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.
 ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῶ τῶδε κρύψειας λάθρα;

- ΙΦ. ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν ; 1025
 ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἢ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
 ΙΦ. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
 ΟΡ. οἴμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν ;
 ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
 ΟΡ. ποῖόν τι ; δόξης μετὰδος, ὡς καὶ γὰρ μάθω. 1030
 ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασι.
 ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.
 ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
 ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾶ. 1035
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸ δ' ὄσιον δώσω φόβω.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται ;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι.
 ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
 ΙΦ. κάκεινο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δῆτα ; πόντου νοτερόν εἶπας ἔκβολον ;
 ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὄρμεϊ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας ;
 ΙΦ. ἐγὼ θιγεῖν γὰρ ὄσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη. 1045
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὄδ' ἡμῖν ποῦ τετάζεται πόνου ;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχειν.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότης δράσεις τάδε ;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρή τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρῦψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὕρισκ'· ἔχει τοὶ δύναιμι εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἄπαντα συμβαίη καλῶς. 1055

- ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλότατης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω· 1060
 γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος
 σφίξειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῆ.
 ὀρᾶτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλότατους, 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν. ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς
 σὲ καὶ σὲ ἰκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος,
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλότατων 1070
 μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων ὅτω κυρεῖ.
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλειν —
 φθέγγασθε — ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
 ὄλωλα καὶ γὰρ καὶ κασίγνητος τάλας.
- ΧΘ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σφίξου μόνον· 1075
 ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται —
 ἴστω μέγας Ζεὺς — ὦν ἐπισκήπτεις πέρι.
- ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·
 ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοίρανος χθονός, 1080
 θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.
 ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτυχᾶς
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερσός,
 σῶσόν με καὶ νῦν τοῦσδε τ'. ἢ τὸ Λοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σὲ ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονός

ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

- ΧΟ. στρ. α' ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας
πόντου δειράδας, ἀλκυῶν, 1090
ἔλεγον οἶτον αἰίδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις, 1095
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἀρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοινικά θ' ἀβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ 1100
γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
κύκλιον, ἐνθα κύκνος μελω-
δὸς Μούσας θεραπεύει. 1105
- ἀντιστρ. α' ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες,
αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν
πολεμίων ἐρετρομοῖσι καὶ λόγχαις. 1110
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἤλθον,
ἐνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω 1115
βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας,
ζηλοῦσ' ἄταν διὰ παν-

- τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνεις σύντροφος ὦν.
 μεταβάλλειν δυσδαιμονία· 1120
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.
 στρ. β' καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἄργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
 συρίζων θ' ὁ κηροδέτας 1125
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωύξει,
 ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
 αἰείδων ἄξει λιπαρὰν 1130
 εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα
 βήσῃ ῥοθίοισι πλάταις·
 ἀέρι δ' ἰστία πὰρ πρότονον κατὰ
 πρῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πό- 1135
 δες ναὸς ὠκυπόμπου.
 ἀντιστρ. β' λαμπρὸν ἵππόδρομον βαίην,
 ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων 1140
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
 λήξαιμι θαάζουσα·
 χοροῖς δ' ἑσταίην, ὅθι καὶ
 παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
 παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 χαρίτων εἰς ἀμίλλας
 χαίτας θ' ἀβροπλούτοιο
 εἰς ἔριν ὀρτυμένα, πολυποίκιλα

φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομέ-
να γένυν ἐσκίαζον. 1150

ΘΟΑΣ

- ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
'Ἑλληνίς ; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο ;
ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί ; 1155
- XO. ἦδ' ἐστίν, ἡ σοι πάντ', ἀναξ, ἔρεϊ σαφῶς.
ΘO. ἔα·
- τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
'Αγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἀγαλμ' ἐν ὠλέναις ;
ἀναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
- IΦ. τί δ' ἐστίν, 'Ιφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις ; 1160
ΘO. ἀπέπτυσ'· ὅσια γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε,
IΦ. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν ; ἐξαύδα σαφῶς.
ΘO. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἀναξ.
IΦ. τί τοῦκιδιδάξαν τοῦτό σ' ; ἡ δόξαν λέγεις ; 1165
ΘO. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη.
IΦ. αὐτόματον, ἡ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός ;
ΘO. αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
IΦ. ἡ δ' αἰτία τίς ; ἡ τὸ τῶν ξένων μύσος ;
ΘO. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
IΦ. ἀλλ' ἡ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι ; 1170
ΘO. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
IΦ. τί ; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ΘO. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
IΦ. "Απολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις ἔτλη τις ἄν.
ΘO. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
IΦ. ἡ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἀγαλμ' ἐξω φέρεις ;
ΘO. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
IΦ. μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιον ποίω τρόπῳ ;
ΘO.

- ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς.
 ΙΦ. καὶ μὴν καθεῖσαν δέλεαρ ἠδὺ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι ;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
 ΘΟ. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτ' ἀδρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιον πέρι ;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκουν ἐν ἔργω χέρνιβες ξίφος τε σόν ; 1190
 ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίᾳ δρόσω ;
 ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τάνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῆ θεῶ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἄν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χρήζεις· οὐ φιλῶ τάρρηθ' ὄρᾶν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἠράμην βάθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἠυσέβεια καὶ προμηθία.
 ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις. 1214
 ΙΦ. οἴσθᾳ νυν ἅ μοι γενέσθω ;
 ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε·
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθεσ.
 ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν ;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν.
 ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμά, πρόσπολοι. 1205

- ΙΦ. κάκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους...
 ΘΟ. ἔσται τάδε.
 ΙΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν.
 ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.
 ΘΟ. οἷδ' ὀμαρτήσουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ.
 ΘΟ. ποίας τύχας ;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.
 ΘΟ. μὴ συναντῶεν φόνῳ ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί.
 ΘΟ. στεῖχε καὶ σήμαινε σύ.
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.
 ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
 ΙΦ. καὶ φίλων γ' οὓς δεῖ μάλιστα.
 ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
 ΙΦ. σύ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῶ...
 ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ ; 1215
 ΙΦ. ἄγνισον πυρσῶ μέλαθρον.
 ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν.
 ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι...
 ΘΟ. τί χρῆ με δρᾶν ;
 ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.
 ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω ;
 ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ...
 ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς ἐστί μοι ;
 ΙΦ. θαναμάσης μηδέν.
 ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' — ἐπεὶ σχολή — καλῶς. 1220
 ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρθὸς ὅδε πέσοι.
 ΘΟ. συνεύχομαι.
 ΙΦ. τοῦτ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δαυμάτων ὀρῶ ξένους

καὶ θεᾶς κόσμους νεογνούς τ' ἄρνας, ὡς φόνω φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλα ὅσα
 προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225

ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειῖρας ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τω προσπέση μύσος τόδε.

ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω
 φόνον 1230

τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρεή, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
 τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.

ΧΟ.στρ. εὐπαις ὁ Λατῶν γόνος,
 τόν ποτε Δηλιάς ἐν καρποφόροις γυάλοις 1235

ἔτικτε, χρυσοκόμαν
 ἐν κιθάρα σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ τόξων
 εὐστοχίᾳ γάνυται· φέρε δ' αὐτίκα
 νιν ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240

λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα μά-
 τηρ, τὰν ἀστάκτων ὑδάτων
 βακχεύουσαν Διονύ-
 σῳ Παρνασίον κορυφάν·
 ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων, 1245
 σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνα,
 γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε μαντεῖ-
 ον Χθόνιον.

ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1250
 ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ
 μαντείας βροτοῖς θεσφάτων νέμων 1255

- ἀδύτων ὕπο, Κασταλίας ῥεέθρων
 γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 ἀντιστρ. Θέμιν δ' ἐπεὶ Γᾶς ἰὼν
 παῖδ' ἀπενάσσατο Πυθῶνος ἀπὸ ζαθέων 1260
 χρηστηρίων, νύχια
 Χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνειρών,
 οἱ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα τά τ'
 ἔπειθ', ὅσσα τ' ἔμελλε τυχεῖν, 1265
 ὕπνου κατὰ δνοφεράς γᾶς εὐ-
 νὰς ἔφραζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντεῖον ἀφείλετο τι-
 μάν Φοῖβον, φθόνῳ θυγατρός.
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἀναξ 1270
 χέρα παιδῶν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων
 Πυθίων δόμων χθονίας ἀφελεῖν μῆ-
 νιν θεᾶς [νυχίους τ' ἐνοπάς].
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσαι νυχίους ἐνοπάς,
 ἀπὸ δ' ἀλαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία, 1280
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόνεντι θρόνῳ
 θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἀναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβῶις ; 1285
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφοις πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρῆ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν ;
 ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυγοι νεανία.

- Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων 1290
φυγόντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὄν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χάρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
- ΑΓΓ. ποῖ ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὁρᾷτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χύμῃν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα ; 1300
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος ;
- ΑΓΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπη τοῦπος ἐρμηνεὺς ὅδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦή, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότῃ σημήναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω ;
- ΑΓΓ. φεῦ.
πῶς ἔλεγον αἶδε, καὶ μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἶης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι ;
- ΑΓΓ. αὐθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἀκουσον. ἢ νεᾶνις ἢ ἵθαδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἴφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 131
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς ; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη ;
- ΑΓΓ. σῶζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάση.
- ΘΟ. τὸν ποῖον ; ἄρ' ὄν Τυνδαρεὶς τίκτει κόρη ;

- ΑΓΓ. ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα — πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ ;
- ΑΓΓ. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἄθρήσας καὶ κύκλων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμόν δόρου. 1325
- ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὐ νᾶυς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330
'Αγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπάρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαρμὸν ὄν μετώχετο,
αὐτὴ δ' ὅπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἀναξ. 1335
- χρόνῳ δ', ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δὴ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἤμεν ἡμενοὶ χρόνον,
ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στείχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους.
κάνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος 1345
ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεώς.
κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων 1350

ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνησίας,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιον καθίεσαν.

ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυνηρίας
 οἴακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς. 1355

λόγοι δ' ἐχώρουν· « Τίνι λόγῳ πορθμεύετε
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους ;
 τίνος τίς ὢν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός ; » 1360
 ὁ δ' εἶπ'· « Ὁρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἄγαμέμνωνος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβῶν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων ».

ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν· 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων·
 κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαί τ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμοῦν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἤκοντίζετο, 1370
 ὡς τῷ ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.

δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν· 1375
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρωσ
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν·
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶσ τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.

κάν τῷδε — δεινῶσ γὰρ κλύδων ὠκεῖλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν παρθένῳ τέγγξαι πόδα — 1380
 λαβῶν Ὁρέστης ὄμον εἰς ἀριστερόν,

- ΑΓΓ. ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα — πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ ;
- ΑΓΓ. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἄθρήσας καὶ κύκλων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρου. 1325
- ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330
'Αγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπάρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαρμὸν ὄν μετώχετο,
αὐτὴ δ' ὅπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἀναξ. 1335
- χρόνῳ δ', ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δὴ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἤμεν ἡμενοὶ χρόνον,
ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοῖατο.
φόβῳ δ' ἂ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στείχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους.
- κάνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος 1345
ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεώς.
κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων 1350

ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἤγον διὰ χερῶν πρυμνησίας,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιον καθίεσαν.

ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίῳν τε, καὶ δι' εὐθυνηρίας
 οἴακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς. 1355

λόγοι δ' ἐχώρουν· « Τίνι λόγῳ πορθμεύετε
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους ;
 τίνος τίς ὢν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός ; » 1360
 ὁ δ' εἶπ'· « Ὁρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἄγαμέμνωνος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβῶν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων ».

ἀλλ' οὐδὲν ἦσσαν εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν· 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων·
 κεινοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαί τ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμοῦν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἤκοντίζετο, 1370
 ὡς τῷ ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.

δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν· 1375
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρωις
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν·
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.

κάν τῷδε — δεινῶς γὰρ κλύδων ὠκεῖλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν παρθένῳ τέγγξαι πόδα — 1380
 λαβῶν Ὁρέστης ὄμον εἰς ἀριστερόν,

βὰς ἔς θάλασσαν κάπι κλίμακος θορών,
 ἔθηκ' ἀδελφήν ἐντὸς εὐσήμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης.
 ἄγαλμα. καὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
 βοή τις· « ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεώς
 λάβεσθε κώπαις ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὦνπερ οὔνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν ».

1385.

οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι
 ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει στόμια, διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίφνης νεώς
 ὤθει παλίμπρυμν' ἰστί'. οἱ δ' ἐκαρτέρουν
 πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν, σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς ἠὔξατ'· « ὦ Λητοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἰέραν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς·
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ κάμῃ τοὺς ὀμαίμονας δόκει ».

1390

1395

ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς ἐκ πέπλων ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμήθη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτάς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
 κάγῳ μὲν εὐθύς πρὸς σέ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.

1405

1410

ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβῶν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,

- οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας·
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις ἐναντίος, 1415
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν, ἀδελφὴν θ', ἣ φόνων τῶν Αὐλίδι
 ἀμνημόνευτος θεᾶν προδοῦσ' ἀλίσκεται.
- ΧΟ. ὦ κλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1420
 θανῆ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
- ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πῶλοις ἐμβαλόντες ἠνίας
 παράκτιοι δραμεῖσθε κάκβολας νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
 οἳ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξεται ἔς πόντον πλάτας,
 ὡς ἐκ θαλάσσης ἕκ τε γῆς ἱππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοπι πῆξωμεν δέμας; 1430
 ὑμᾶς δὲ τὰς ἑῶνδ' Ἱστορας βουλευμάτων,
 γυναῖκες, αὔθις ἠνίκα' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμέν ἤσυχαι.

ΑΘΗΝΑ

- ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμφων δέμας 1440
 ἀγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,

- τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς. 1441B
 πρὸς μὲν σὲ ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὄν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλω,
 ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύειν πλάτῃ. 1445
- μαθῶν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς —
 κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς —
 χῶρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
 χῶρός τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 14450
 ὄροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερός, Ἀλάς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἴδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοί
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεᾶν.
 νόμον τε θεὸς τόνδ'· ὅταν ἐορτάζῃ λεώς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος
 δέρη πρὸς ἀνδρὸς αἰμά τ' ἐξανιέτω, 1460
 ὀσίας ἑκατι θεᾶ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σὲ δ' ἀμφὶ σεμνάς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆδε κληδουχεῖν θεᾶ.
 οὐ καὶ τεθάψῃ καταθανοῦσα, καὶ πέπλων
 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήγους ὑφάς, 1465
 ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λίπωσ' ἐν οἴκοις· τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας οὐνεκ', ...
- ..... ἐκώσασα δὲ
 καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας 1470

- κρίνασ', Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
 ἄλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἄγαμέμνονος παῖ — καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
- ΘΘ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῆ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἔτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι 1480
 γαῖαν, καθιδρῦσαινό τ' εὐτυχεῶς βρέτας.
 πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγῃην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἔρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά. 1485
- ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.
 ἴτ', ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἄγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
 σῶζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
- ΧΘ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σφζομένης 1490
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἄλλ', ὦ σεμνή παρά τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρά θνητοῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
 δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον 1495
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαί.
 ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
 βίοτον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ*

ἄ δωρ., ἄττ. ἤ.

ἄβροκόμας δωρ., ἄττ. ἄβροκόμης, ὁ ἔχων λεπτά φύλλα.

ἄβρόπλουτος ἄβρῶς πλούσιος, ἀπαλὸς καὶ πλούσιος· χαρίτων εἰς ἀμίλλας χαίτας θ' ἄβροπλούτοιο εἰς ἔριν ὀρτυμένα 1147 ἐγειρομένη ((ὅτε ἠγειρόμην), διὰ νὰ λάβω μέρος εἰς ἀμίλλαν χαρίτων (καλλιστεῖα)· καὶ εἰς ἀγῶνα κόμης ἀπαλῆς καὶ πλουσίας εἰς κοσμήματα.

ἄγαγες δωρ., ἄττ. ἠγαγες,, ἐν 138 ἔστειλες καὶ μὲ ἕκαθεσες.

ἄγαθοὶ 114 οἱ ἀγαθοί, οἱ ἀνδρεῖοι.

Ἀγαμεμόνοιο (καὶ -ιος) ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ (τὸ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ Ἀγαμεμνονίδης) ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος· Ἀγαμεμόνιον θάλος 170 βλαστάρι, τέκνον τοῦ Ἀγ., Ἀγαμεμονία παῖς 1290 Ἀγαμεμονίς. Πρβλ. *Ταντάλειος, Τυνδαρεία*.

ἄγγος τό, ἀγγεῖον.

ἀγκύλη βρόχος, θηλειά· 1408 βλ. *ἐξανάπτω*.

ἄγμος ((ἄγνυμι θραύω) ῥήγμα, σπήλαιον.

ἄγνεύω εἶμαι ἀγνός· ἀγνεύω χεῖρας θεοῖς 1227 θέλω νὰ ἔχω καθαράς τὰς χεῖρας διὰ τοὺς θεοὺς, διὰ νὰ δύναμαι νὰ ὑπηρετῶ τοὺς θεοὺς.

* Αἱ ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις εἶναι διατεταγμέναι κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, ὑπὸ μορφήν λεξιλογίου. Οἱ ἀριθμοὶ ἀναφέρονται εἰς τοὺς στίχους. Ἐν τῷ λεξιλογίῳ περιλαμβάνονται αἱ λέξεις αἱ συνήθως ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς μαθητάς, δι' οὓς προορίζεται τὸ ἀνά χεῖρας βιβλίον, ὡς καὶ αἱ λέξεις, αἱ ἄλλως γνωσταί, τῶν ὁποίων ἡ σημασία ἐν τῷ παρόντι δράματι δὲν εἶναι ἡ συνήθης. Ἐπίσης περιλαμβάνονται τὰ κύρια ὀνόματα ἐκτὸς τῶν πολὺ γνωστῶν. Τῶν λέξεων δίδεται κατὰ κανόνα πρῶτον ἡ κυρία σημασία καὶ ἔπειτα καὶ ἄλλαι, ὡσάκις δὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐν ὀρισμένῳ χωρίῳ σημασίας λέξεώς τινος, γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸν οἰκεῖον στίχον. Μετὰ τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς λέξεως δίδεται ἡ ἐρμηνεῖα τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται ἡ ἐρμηνευομένη λέξις, ἂν εἶναι καὶ τὸ χωρίον δυσνόητον. Ἐν πᾶσι αἱ λέξεις χωρίου τινὸς εἶναι γνωσταί, ἀλλὰ τὸ χωρίον δυσερμηνεύτον, πρέπει νὰ ζητῆται ἐν τῷ λεξιλογίῳ μία τῶν λέξεων, ἡ κρινομένη ὡς ἡ μᾶλλον χαρακτηριστικὴ.

ἀγνίζω ἐξαγνίζω, καθαρίζω· ἀγνίζομαι φόνῳ 705 βαντίζομαι δι' ἠγιασμένου ὕδατος, διὰ τὰ θυσιασθῶ.

ἀγνιστέον δεῖ ἀγνίσαι, καθῆραι.

ἄγορος ὁ, πανήγυρις, ἐορτή.

ἀγρεύομαι (ἀγρᾶ θήραμα?) ἀγρεύω, συλλαμβάνω.

ἀγχίπλους ὁ ταχέως διαπλεόμενος· ἀγχίπλουσι πόρον φεύγουσιν
1325 φεύγοντες ἔχουν τὰ κάμουσι κοντινὸ ταξίδι.

ἀδόκητος ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος.

ἀδυτον τὸ ἐσώτατον τοῦ ἱεροῦ· ἀδύτων ὑπο 1257 ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ἱεροῦ.

ἄελπτος ἀνέλπιστος.

ἄζηλος μὴ ἀξιοζήλευτος, φρικτός, ἀποτρόπαιος· ἄζηλά γε κοῦκ εὐδαίμονα 619 πράγματα φρικτὰ ἀλήθεια καὶ θλιβερά.

Ἀθηναία Ἀθηναῖα· τῆσδ' Ἀθηναίας 1436 ἐμοῦ τῆς Ἀθηναῖας.

ἄθικτος (πέπλος) 799 οὐ οὐ θέμις θιγεῖν.

ἀθρέω - ᾧ βλέπω μὲ προσοχήν, παρατηρῶ.

αἶα γῆ, χώρα· 435 βλ. πολυόρηθος.

αἰάζω φονάζω αἰαῖ αἰαῖ οἰκτρὰν αἰαζόντων αὐδὰν 277 ἐνῶ ἐκβάλλουσι φρικτὰς κραυγὰς.

αἰαῖ ἄχ (ἐπιφώνημα).

αἰδῶς ἐντροπή, σεβασμός, συγγνώμη· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων 713· ὁ Ἀπόλλων ἠσχύνετο, διότι εἶχε συμβουλευθεῖ τὸν Ὀρέστην τὰ φονεῦσαι τὴν μητέρα του· οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ 949 ὅσοι δὲ ἠσθάνθησαν εὐσπλαγχνίαν (καὶ ἤθελον τὰ δεῖξουν ἐπιείκειαν)· αἰδεσις (καὶ τὸ ῥ. αἰδοῦμαι) ὅρος τοῦ ἀττικοῦ δικαίου· ἐλέγετο οὕτως ἡ συγγνώμη ἢ παρεχομένη, κυρίως ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἀκουσίου φόνου, εἰς τὸν φονεὰ ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος.

αἰμακτός (αἰμάσσω) αἰματηρός, φονικός. 645 βλ. ῥανίς.

αἰμάσσω ματώνω· αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα ξένων αἰμάσσοισι ἄταν 225 ἐκτελοῦσα τὴν αἰμορραντισμένην, θλιβεράν θυσίαν τῶν ξένων· τὸ ἄταν κυρίως σύστοιχον ἀντικείμενον κατὰ τὸ αἰμάσσω αἶμα, φόνον (ὥστε περισσότερον κατὰ λέξιν· τὴν αἰματηρὰν προξενούσα συμφορὰν)· τὸ βωμοῦς 226 δύναται τὰ θεωρηθῆναι ὡς ἐπεξήγησις (βρέχουσα οὕτω μὲ τὸ αἶμα τοὺς βωμοῦς), φαίνεται ὅμως μᾶλλον ὅτι προσετέθη ὑπὸ ἀντιγραφῆς τινός. Ἡ Ἰφιγ. βεβαίως δὲν ἔσφαζεν, ἀλλὰ ἐκτελοῦσα τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας προῦριζεν εἰς τὸν θάνατον.

αἰνέω - ᾧ 1023, 1073 ἐπιδοκιμάζω, συναινῶ, δέχομαι· 1486 ἐπαι-
νῶ· ἐν 1023 τὸ ἦρεσα ἀντὶ ἐνεστῶτος· πρβλ. ἀπέπτυσσα 1161.

αἰρέομαι - οὔμαι (ἡδονή) 794 ἀπολαύω.

αἶρω σηκώνω· αἶρω νόστον 117 ἀνάγομαι πρὸς νόστον, ξεκινῶ,
διὰ τὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα· ὁ νοῦς τῶν στ. 116 - 117 : ἀφοῦ
ἐκάμαμεν τόσον ταξίδι, δὲν πρέπει, τώρα ποὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα,
τὰ ἐπιστρέψωμεν ἄπρακτοι.

αἰσχύνη : δι' αἰσχύνης ἔχω 683 αἰσχύνομαι.

αἰῶν βίος.

ἄκαιρος ὁ γινόμενος εἰς ἀκατάλληλον στιγμήν· οὔτις (λόγος) ἔστ'
ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἔχη 754· ὁ νοῦς : τὸ ὄρθον, καὶ ἂν λεχθῆ ἀργά,
δὲν χάνει τὴν ἐπικαιρότητα του.

ἀκοή : ἀκοῆ Ἡλέκτρας 811 ποὺ τὰ ἔχω ἀκουστά ἀπὸ τὴν Ἥλ.

ἄκος τό, θεραπευτικὸν μέσον, φάρμακον.

ἄκραντος (κραίνω, ἐκτελῶ) ἀνεκτέλεστος· ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ'
ἄκραντ' ἠκούσατε 520 πράγματι ἔτσι εἶναι, καὶ αὐτά, ποὺ ἠκούσατε,
ἔγιναν (δὲν εἶναι ψευδῆ).

ἄκροθίνια (ἄκρος θίς = σωρός) τὰ, τὸ ἀνώτατον μέρος σωροῦ τι-
νος, τὸ ἐκλεκτὸν μέρος, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· ἐν 75 ἄκροθίνια τῶν κατ-
θανόντων ξένων εἶναι αἱ ἀποκοπεῖσαι κεφαλὰὶ τῶν θυσιασθέντων ξένων,
μὲ τὰς ὁποίας οἱ βάρβαροι εἶχον στολίσει τὸ ἐπιστύλιον τοῦ ναοῦ· τὰ
Ἑλλήνων ἄκροθίνια 459 τὰ ἐκλεκτότερα ἐξ Ἑλλάδος θύματα.

ἀκύμων ἀκύμαντος, γαληνιαῖος.

ἀλαθοσύνα δωρ., ἀττ. ἀληθοσύνη, ἀλήθεια· ἀλαθοσύνα νυκτωπὸς
1279 ἀλήθεια νυκτερινῶν ὄψεων, τὸ κῦρος τῆς ὄνειρομαντείας.

Ἄλαι (αἰ Ἀραφηνίδες) τοποθεσία εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς
Ἀττικῆς, πρὸς νότον τοῦ Μαραθῶνος· τὸ ὄνομα τοῦ δήμου ἦτο Ἀρα-
φήνη (ἐξ οὗ τὸ σημερινὸν Ραφήνα).

ἀλαίνω περιπλανῶμαι· μανίαις ἀλαίνω 284 παραφρονῶ.

ἄλιος θαλάσσιος· ἄλιος αἰγιαλὸς 425 ἀκτὴ τῆς θαλάσσης (πλεονα-
σμός).

ἄλις ἀριετὰ.

ἀλίσκομαι κυριεύομαι· τί μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται ; 1038
κατὰ τί προχωρεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀλώσεως τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς ;

ἀλκυῶν εἶδος θαλασσίου πτηνοῦ, θαλασσοπούλι. Κατὰ τὸν μῦ-
θον ἢ Ἀλκυῶν (ἢ Ἀλκυόνη), σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Τραχίνος

Κήκυκος, ἐνῶ ἀνέμενε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ συζύγου τῆς ἐκ Κλάρου τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου εἶχε πλεύσει, ἵνα συμβουλευθῇ τὸ ἐκεῖ μαντεῖον, εἶδεν αἴφνης ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τὸ σῶμά του ἐκβρασθὲν μετὰ ναυάγιον· οἱ θεοὶ ἐλέησαντες τὴν θρηνοῦσαν Ἄλκ. μετεμόρφωσαν καὶ αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν τῆς εἰς τὰ ὀμώνυμα πτηνὰ (ἀλκυόνα καὶ κήκυκα).

ἀλλάσσομαι ἐκλαμβάνω τι ὡς ἄλλο, συγγέω· παρῆν δ' ὄρῶν οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο φθογγὰς τε μόσχων καὶ κινῶν ὑλάγματα, ἡ φασ' Ἐρινῶς ἰέναι μυκήματα 291 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδωμεν τοιαύτας μορφὰς (οἷας ἐν τῇ μανίᾳ του ἐφαντάζετο ὁ ξένος), ἀλλὰ συνέγεε τοὺς μυκηθμοὺς τῶν μόσχων καὶ τὰ γαυγίσματα τῶν σκύλων μὲ τὰς κραυγὰς, τὰς ὁποίας λέγουν ὅτι ἐκβάλλουν αἱ Ἐρ.

ἄλλως 538 ματαίως.

ἄλμη θαλάσσιον ὕδωρ, « ἄρμη ».

ἄλυρος ὁ ἄνευ λύρας· 146 βλ. ἔλεγος.

ἄμαθία 386 ἀνόητον πλάσμα (ἀφρημένον ἀντὶ συγκεκριμένου).

ἄμεικτος ὁ μὴ ἔχων ἐπιμειξίαν μετ' ἄλλων.

ἄμιλλάομαι - ὦμαι ἀνταγωνίζομαι, παραβγαίνω.

ἄμνηστέω - ὦ λησμονῶ.

ἄμνημόνευτος ὁ μὴ μνημονευθεὶς· ἐν 1419 ἔχει ἐνεργητικὴν σημασίαν : φόνων τῶν Αὐλίδι ἄμνημόνευτος, θεὰν προδοῦσ' ἀλίσκεται 1418 λησμονήσασα τὸν ἐν Αὐλίδι φόνον (ὅτι ἐζήτησαν νὰ τὴν φονεύσουν) ἀποκαλύπτεται προδότις τῆς θεᾶς.

ἄμῶς ἐμὸς καὶ ἡμέτερος.

ἄμπνοῇ ἀναπνοῇ, ἀνακούφισις, « ξανάδασμα ».

ἄμπτάμενος ἀναπτάμενος, μτχ. ἄορ. τοῦ ἀναπέτομαι.

ἄμύνομαι : δοκῶν Ἐρινῶς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε 299 νομίζων ὅτι μὲ αὐτὰ ἀπέκρουε τὰς Ἐρινῶς· τὸ τάδε σύστοιχ. ἀντικ.

ἄμφρέω φυλάττω, φρουρῶ.

ἄμφίβληστρον πᾶν τὸ βαλλόμενον περίζ· ἀμφίβληστρον τοίχων 96 οἱ περιβάλλοντες τὸ οἰκοδόμημα τοῖχοι, ὁ περίβολος.

ἄμφίλογος ἀμφισβητούμενος, ἀβέβαιος, ταλαντευόμενος· 655 βλ. μέμονα.

Ἄμφιτρίτα δωρ., ἀττ. - η, θαλασσία θεά, σύζυγος τοῦ Ποσειδῶνος.

ἀναγκάζω : ἀναγκάζει τάδε (σύστοιχ. ἀντικ.) 595 τὰ ἐπιβάλλει αὐτὰ (τὸ γενέσθαι θῦμα).

ἀναδέχομαι λαμβάνω ἐπάνω μου· λαμβάνω ἀπὸ χαμηλότερα· 818
βλ. λουτρά.

ἀναιρέομαι - οὔμαι 373 σηκώνω.

ἀνάκτορον οἶκος τοῦ ἀνακτος (θεοῦ ἢ βασιλέως)· ἀνάκτορα θεᾶς
41, 636 ναός.

ἀνάκτωρ ὁ ἀνάσσω, ἀναξ.

ἀναμετρέομαι - οὔμαι : ἀναμετροῦμαι δάκρυ ἐς θοῦμόφυλον 346
πληρώνω τὸν φόρον τῶν δακρύων εἰς τοὺς ὁμοθενεῖς μου.

ἀναπτύσσω ξεδιπλώνω· 1286 ἀνοίγω.

ἀνάσσω βασιλεύω· οὐ γῆς ἀνάσσει 31 ὅπου εἶναι βασιλεὺς τῆς χώ-
ρας· τὸ γῆς ἐκ τοῦ ἀνάσσει ὄχι ἐκ τοῦ οὐ.

ἀνάσσω ἀναπηδῶ.

ἀναστέλλω 1378 ἀπωθῶ.

ἀναστένω ἀναστενάζω.

ἀναφαίνω παρουσιάζω, διακηρύσσω, χαρακτηρίζω· ἅς ὁ παρ' ἡμῖν
νόμος· οὐχ ὀσίας "Ἐλλησι διδοὺς ἀναφαίνει 465 σύντ. : ἀναφαίνει οὐχ
ὀσίας οὐ διδοὺς (μὴ ἐπιτρέπων) αὐτὰς τοῖς "Ἐλλησι.

ἀναψυχή δρόσισμα, ἀνακούφισις.

ἀνεψιός ἐξάδελφος.

ἀνθεμόρρυτος (ῥέω) ὁ ἐξ ἀνθέων πηγάζων· ἀνθεμόρρυτον γάνος
634 βλ. γάνος.

ἀνία λύπη, στενοχώρια, ἀνησυχία· ἐν 1031 εὐφημ. ἀντὶ μαγία·
σύντ. : χορήσομαι-ταῖς σαῖς ἀνίαις (ἀντικ.) σοφίσμασι (κατηγορ.).

ἀνίδρυτος ὁ ἄνευ μονίμου κατοικίας· ἀνίδρυτοι δρόμοι 971 ἀκατά-
παυστον τρέξιμον.

ἀνίημι χαλαρώνω, παύω.

ἀνίκα δωρ., ἀττ. ἠνίκα, ὅτε.

ἀνιστορέω - ὦ ἐρωτῶ· 528 σύντ. : ὡς (ἐπιφών.) ἀνιστορεῖς με
συλλαβοῦσα πάντα ἅπαξ.

ἄνοδος (ἐπίθ.) ὁ ἄνευ ὁδῶν, ἀδιάβατος· ὁδὸς ἄνοδος 889 δρόμος
ποῦ δὲν εἶναι δρόμος, κακὸς δρόμος.

ἀνολολύζω βγάζω δυνατὴν φωνήν.

ἀνομία 275 ἀσέβεια.

ἄνοστος ὁ ἄνευ ἐπιστροφῆς.

ἀνταπόλλυμαι 715 λαμβάνω ὡς ἀνταμοιβὴν τὴν ἀπώλειαν· εἰ-
ρωνεία.

ἀντιάζω παρακαλῶ.

ἀντίπαλος 446 ἰσόπαλος, ἴσος, ἀνάλογος· βλ. ποιηή.

ἀντιτιμωρέομαι - οὔμαι τιμωρῶ διὰ τὸ κακὸν ποῦ μοῦ ἔκαμαν, ἐκδικουῦμαι· ἔν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην 357 διὰ νὰ τοὺς ἐξεδικούμην· ἴστορ. χρόνος ὀριστικῆς ἐν τῇ τελικῇ προτάσει : σκοπὸς μὴ δυνάμενος νὰ πραγματοποιηθῇ.

ἀντίψαλμος εἶναι ἡ ᾠδὴ, τὴν ὁποίαν ψάλλει ὁ Χορὸς 179 κ.έ. ἀπαντῶν εἰς τὴν ᾠδὴν τῆς Ἰφιγενείας. Τὰ δύο ἄσματα ἀντιστοιχοῦν κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ ὄχι μετρικῶς.

ἀνυμέναιος ἄνευ ἕμεναίου, χωρὶς τραγοῦδι τοῦ γάμου.

ἀνώνυμοι 944 αἱ Ἐρινύες, διότι φοβεῖται κανεὶς νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά των.

ἀξιώω - ὦ κρίνω ἀξίον, ἔχω τὴν ἀξίωσιν.

ἀπαγγέλλω φέρω ἀγγελίαν· πιστὰς ἠδονὰς ἀπαγγελεῖ 642 βεβαίαν εὐχαρίστησιν διὰ τοῦ ἀγγέλματος θὰ προξενήσῃ· οὐ κλύουσα' ἀπαγγελῶ 901 θὰ ἔχω νὰ τὰ λέγω ὡς πράγματα ποῦ δὲν τὰ ἤκουσα παρ' ἄλλων.

ἀπαίρω σηκώνω· σηκώνομαι καὶ φεύγω.

ἀπαλλάσσομαι γλυτώνω, ἐν 44 ἀπέρχομαι.

ἀπάτωρ ὁ ἄνευ πατρός· ἀπάτωρ πατήρ 864 πατέρας ποῦ δὲν εἶναι πατέρας· πρβλ. ἄνοδος.

ἀπείργω ἀπομακρύνω, ἐκδιώκω.

ἀπεμπολάω - ὦ (ἐμπολή) ἀπάγω πρὸς πώλησιν.

ἀπενάσθην παθ. ἄορ. τοῦ ἀποναίω, ἀπέρχομαι, πηγαίνω νὰ κοιμήσω μακρὰν.

ἀπενάσσατο μέσ. ἄορ. τοῦ ἀποναίω μὲ ἐνεργητ. σημασίαν (1260)· βλ. ἀποναίω.

ἀπέρχομαι πηγαίνω μακρὰν· ἀπέρχομαι τοῦ λόγου τούτου 546 ἀφήνω αὐτὸ τὸ θέμα.

ἄπιστος 328, 388, 782, 1293 ἀπίστευτος· 1298 ἀναξιόπιστος· 1476 ἀπειθής (τὸ κλύων ἐνδοτ.)· 796 ποῦ δὲν πιστεύει εἰς τὴν εὐτυχίαν του· τάχ' οὐκ ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι 782 γρήγορα θὰ φθάσω εἰς ἀπίστευτα πράγματα (καὶ) χωρὶς νὰ σ' ἐρωτῶ· ἄπιστον ὡς γένος 1298 τί ἄπιστον ποῦ εἶναι τὸ γένος.

ἄπληστος 415 βλ. πῆμα.

ἄπλοια ἀδυναμία πρὸς πλοῦν· δεινῆς ἀπλοίας πνευμάτων τε τυγχάνων 15· νοητέον δεινῶν καὶ εἰς τὸ πνευμάτων (ἀνέμων).

ἀποβλέπω προσατενίζω· πρὸς σέ ἀποβλέπει 928 εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου.

ἄποινα τά, ἀποζημίωσις, ἐξιλέωσις· τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα 1459 ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς (μὴ γενομένης) θυσίας σου. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ τυπικὴ πράξις τοῦ ἱερέως 1459—1460 ἦτο λείψανον ἀνθρωποθυσιῶν παλαιοτέρων ἐποχῶν.

ἀπόλαυσις 454 βλ. κοινός.

ἀπομακρύνω ἀπέρχομαι· δίδω ἢ πέμπω ὀπίσω· ἀπομακρύνω, ἐκτοπίζω· ἐν 1259 σύντ· ἐπεὶ (Φοῖβος) ἰὼν (ἐλθὼν) ἀπενάσαστο (ἐξετόπισε) Θέμιν, παῖδα Γᾶς, ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Ἡνθῶνος.

ἀπονοστήω - ᾧ ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι (ἵνα ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου).

ἀποπτύω· πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικρεμαμένου κακοῦ ἔπτυσον ἢ ἔλεγον ἀπλῶς τὴν λέξιν ἀπέπτυσσα (τὸν ἀόρ. ἀντὶ τοῦ ἔνεστ., πρβλ. ἦρεσα 1023).

ἄπορος ὁ χωρὶς πόρον, πέρασμα· πόρος ἄπορος 897 βλ. πόρος.

ἀπορρήγνυμι ἀποκόπτω· ἀπορρήγνυμι βίον 974 κόπτω τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μου, ἀποθνήσκω.

ἀπόρρητος μυστικός· ὡς ἀπόρρητον φλόγα θύουσα καὶ καθαρμόν ὄν μετώχето 1331 ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ προσέφερε μυστικὰ τὴν καθαρτήριο θυσίαν καὶ θὰ ἔκανε τὸν καθαρμόν, διὰ τὸν ὅποιον ἐπήγαινεν ἐκεῖ.

ἀποστέλλομαι 1409 ξεκινῶ.

ἀποστρέφομαι (μετ' αἰτιατικῆς) 801 ἀποστρέφω τὸ πρόσωπον (ἀπὸ τινος).

ἀποτίθεμαι 376 ἀφήνω δι' ἄλλην φοράν, ἀναβάλλω, ἐπιφυλάσσω.

ἀποτίνω (μέλλ. ἀποτείσω 338) πληρώνω.

ἀποτμος δυστυχῆς· πότμος ἀποτμος 864 μοῖρα ποῦ δὲν εἶναι μοῖρα, μάρη μοῖρα.

ἀπόφθεγκτος ἀφθεγκτος, ἄφωνος, σιωπηλός· σιγῇ ἐτεκτίμαντο ἀπόφθεγκτόν με 951 διὰ τῆς σιγῆς (με τὸ νὰ σιωποῦν ἐκεῖνοι) με ἠνάγκασαν καὶ ἐμὲ νὰ μένω σιωπηλός.

ἀποψήω - ᾧ σπογγίζω.

ἄπτομαι ἐγγίζω· ἄπτομαι φόνου 381 ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν με φόνον (ὁμιλῶ με φονέα, ἐγγίζω αἷμα κτλ.).

ἄρα 351, 369, 569, 1310 ὅπως βλέπω τώρα (βλ. Τζαρτζάνου,

Συντακτικὸν τῆς ἀρχαίας ἑλλην. γλώσσης, ἔκδ. Ὁργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων, σελ. 128, § 137).

ἀραῖος κατηραμένος· ὁ ἐπιφέρων κατάραν, βλάβην· 778 ὁ κακὸς δαίμων τῆς κατάρας· σήμερον ὁ λαὸς λέγει· θά γίνω κατάρα (σὲ σπῖτι σου).

ἀράσσω κτυπῶ δυνατὰ ἐκ τοῦ πλησίον· ἐν 310 ἀντιτίθεται πρὸς τὸ βάλλω κτυπῶ μακρόθεν.

Ἄργος (παρὰ τραγικοῖς) αἰ Μυκῆναι.

Ἄρειος· Ἄρειοι Πάγοι 1470 Ἄρειος Πάγος· ἐκεῖ ἐδικάσθη ὁ Ὁρέστης ὡς μητροκτόνος· βλ. 961 κ.έ. Πρὸ τοῦ ἐκώσασα 1469 ἐξέπεσον λέξεις τινές.

ἀρεσκόντως κατὰ τρόπον ἀρέσκοντα· εἶ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ 463 ἂν αὐταὶ αἰ προσφοραί, τὰς ὁποίας σοῦ κάνει αὐτὴ ἡ πόλις (τῶν Ταύρων), σοῦ εἶναι εὐχάριστοι· ἀρεσκόντως ἔχει 581 ἀρέσκει.

ἀρέσκω· ἤρесе σοῖσι προσπόλοις 1335 οἱ ὑπηρεταὶ σου συγκατένευσαν, συνεμορφώθησαν.

ἄρκυς - υος ἡ, δίκτυον, παγίς.

ἀρνός τοῦ, τῆς, γεν. ἄνευ ὀνομαστ. ὡς ὀνομαστ. χρησιμεύει ἡ λ. ἄμνος· τὸν μῦθον τῆς χρυστῆς ἀρνός (196, 813) βλ. ἐν λ. δινεύω.

ἄρρητος ἀπόρρητος, ἀνέκφραστος, φρικτός.

ἄρχω κάνω τὴν ἀρχήν· πρῶτά μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω 1060 ἦδε ἔστω ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου μου.

Ἀσιήτης Ἀσιάτης καὶ ἀσιατικός. 180 ὁ ἤχος (ἀχά, ἠχή) τῶν ἀσιατικῶν ὕμνων ἦτο βάρβαρος, ξενικός, ἐξωτικός· τὰ ἀσιατικὰ μοιρολόγια ἦσαν παθητικὰ καὶ συνωδεύοντο ὑπὸ κτυπημάτων εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στῆθος.

Ἀσιήτις γαῖα 396 Ἀσία.

ἀσθενής· τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ 1006 ἡ ζωὴ τῆς γυναικὸς εἶναι κατὰ τὸ δευτερεύον, ἡ ἔλλειψις τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι πολὺ αἰσθητή.

ἀσπούδαστος ὁ δι' ὃν δὲν ἀξίζει νὰ σπεύσῃ τις· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων 201 ὁ δαίμων (τῆς ἐκδικήσεως, ἡ Νέμεσις) σπεύδει ἐπὶ σοὶ σπουδᾶς, ἄς οὐ χρῆν αὐτὸν σπεύδειν.

ἄσσω πηδῶ, πηγάζω· διὰ τὸ ὄλον χωρίον 191 κ.έ. βλ. δινεύω.

ἀστακτος κρουνηδὸν ῥέων· τὰν ἀστάκτων ὑδάτων βακχεύουσιν Διονύσῳ Παρνασίῳ κορυφᾶν 1242 εἰς τὴν πλουσίαν εἰς ὕδατα κορυ-

φήν τοῦ Παρνασοῦ, ὅπου γίνονται βακχικαί τελεταί πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Ἡ διασημοτάτη πηγὴ τοῦ Παρν. ἦτο ἡ Κασταλία.

ἄτα δωρ., ἀττ. ἄτη, ὁ ἰδέ.

ἀτὰρ ἀλλά, δέ, ὅμως, ἐν τούτοις.

ἄτερ ἄνευ.

ἄτερος ὁ ἕτερος.

ἄτη συμφορὰ· οἰαί μοι συμβαίνοσ' ἄται 148 διότι τόσον μεγά-
λαι συμφοραὶ μὲ εὐρίσκουν· ἄτα διὰ παντὸς δυσδαίμων 1117 συμφορὰ
ἀδιάλειπτος, βίος διαρκῶς δυστυχῆς· διὰ τὸ ὅλον χωρίον βλ. δυσδαιμονία.

Ἄτθις Ἀττική.

ἄτοπος παράδοξος.

Ἄτρειδᾶν δωρ., ἀττ. - δῶν.

Ἄτρεὺς υἱὸς τοῦ Πέλοπος, πατὴρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Μενελάου.

αὐδάω - ὦ φωνῶ, λέγω, κηρύττω, παραγγέλλω.

αὐθις πάλιν. 1312, 1432 ἀργότερον· ἐς αὐθις 377 δι' ἀργότερον,
δι' ἄλλην φοράν.

αὐλέομαι - οὖμαι ἀντηχῶ ἀπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν.

Αὐλῖς πολίχνη τῆς Βοιωτίας παρὰ τὸν Εὐριπον, νῦν Βαθύ· τὴν
ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ 358· τὸ Αὐλιν μετωνομικῶς ἀντισφα-
γῆν, φόνον· θεῖσα τὴν ἐνθάδε σφαγῆν ἀντί (ὡς ἀντιστάθμισμα καὶ
ἐκδίκησιν) τῆς ἐν Αὐλίδι.

αὐξῶ αὐξάνω· φιλόπλουτον ἄμιλλαν αὐξοντες μελάθορουσιν 411
προσπαθοῦντες ἐν ἀμίλλῃ νὰ αὐξήσουν τὰ πλούτη διὰ τὰ σπίτια των.

αὐτόματος ὁ πράττων τι οἰκειοθελῶς· αὐτοκίνητος, ἀφ' ἑαυτοῦ
γινόμενος.

ἀφαιρέομαι - οὖμαι ἀφαιρῶ· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο
819 διότι ὁ γάμος δὲν ἦτο εὐτυχῆς, ὥστε νὰ μὲ κάμη νὰ λησμονήσω
τὸ λουτρόν· ἡ ἐντροπὴ δὲν μὲ ἀφήνει νὰ τὸ λησμονήσω· πρβ. 361.

ἀφανής· τὰ τῶν θεῶν ἐς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακὸν
479 τὰ θεῖα (ἢ θέλησις τῶν θεῶν) ἀκολουθοῦν δρόμους μυστηριώδεις
καὶ κανὲν δυστύχημα δὲν γνωρίζει κανεὶς (ἐκ τῶν προτέρων).

ἄφαρ εὐθύς.

ἀφειδέω - ὦ δὲν φείδομαι· 1354 ἀφήνω κατὰ μέρος κάθε ἐπιφύλαξιν.

ἀφίστημι ἀπομακρύνω· οὐδ' ἀποστήσει λόγου πυθέσθαι 912 καὶ δὲν
θα μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ θέμα μας τὸ νὰ ἐρωτήσω.

ἀφορμίζομαι (ὄρμος) κάνω τὸ πλοῖον νὰ ἐκπλεύσῃ· οὐ μὴ ἀφορ-

μίση 18· τὸ οὐ μὴ μεθ' ὑποτακτ. ἀόρ. ἐντονώτερον τοῦ οὐ μεθ' ὀριστ. μέλλοντος.

ἀχά δωρ., ἀττ. ἠχή, ἦχος.

ἄχαρις ὁ ἄνευ χάριτος· χάρις ἄχαρις 566 χάρις τοῦ δὲν εἶναι χάρις· κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο ἐχάθη χάριν μιᾶς κακῆς γυναικὸς (τῆς Ἑλένης), ἣ ὁποία δὲν ἤξιζε τοιαύτην θυσίαν.

βάθρον 962· εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὑπῆρχον δύο βάθρα, λίθοι ἀκατέργαστοι, ὁ λίθος τῆς ἕβρεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ κατηγορούμενος, καὶ ὁ λίθος τῆς ἀναιδείας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστατο ὁ κατήγορος (ὡς μὴ παρέχων αἰδεσθαι)· βλ. αἰδώς.

βακχεύω ἐορτάζω ἐορτὴν τοῦ Βάκχου· 1243 βλ. ἄστακτος.

βάκχιος οἶνος· πληρῶ ἴσον μέτρον βακχίου 953 ἐγγέω ἴσον ποσὸν οἴνου.

βλέπω 1056 ἀποβλέπω, στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου.

βλέφαρον ὀφθαλμός.

βορά (βιβρώσκω) φαγητόν.

βούλευμα σχέδιον· ἐκ βουλευμάτων 1290 κατὰ τὰ σχέδια.

βουφόρβια τό, ἀγέλη βοῶν.

βουφορβὸς βουκόλος· καὶ μὴν ὄδε βουφορβὸς ἦκει 236 ἀλλὰ νά, ἔρχεται ὁ βουκόλος.

Βραυρώνιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Βραυρῶνα, χωρίον κείμενον εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀττικῆς, νοτιώτερον τῶν Ἄλῶν (νῦν Βραῶνα)· κλίμακες Βραυρώνιαι 1462 τὰ (κλιμακοειδῶς διατεταγμένα) ὑψώματα τῆς Βραυρῶνος· σεμνὰς καλεῖ αὐτάς ὁ Εὐριπίδης, διότι ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ τῆς (Βραυρωνίας) Ἀρτέμιδος.

βρέτας τό, ξύλινον ὁμοίωμα θεοῦ, ξόανον.

βρότειος ἀνθρώπινος.

βροτοκτόνος ἀνθρωποκτόνος· θυσία βροτοκτόνος 384 ἀνθρωποθυσία.

βώμιος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βωμόν· βώμιοι ἐπιστάται 1284 ἐπιμεληταὶ τοῦ βωμοῦ (τῶν θυσιῶν)· πρβλ. 624 καὶ 726.

γαληνὸς 345 ἐπεικῆς, μαλακός, φιλάνθρωπος.

γαμέω - ᾧ 2 νυμφεύομαι, λαμβάνω γυναῖκα· 682 ἔχω σύζυγον (γυναῖκα).

γάνος τό, λάμψις, χαρὰ, ἀπόλαυσις· ἀνθεμόρρουτον γάνος μελί-

σης 634 τὸ ἡδονικὸν ὑγρὸν τὸ ἐκ τῶν ἀνθέων ἐξαγόμενον, τὸ μέλι.
γάνυμαι λαμπρύνομαι, ἀγάλλομαι, καμαρώνω· 1239 βλ. εὐπαις.
γάρ 520 πράγματι· τί γάρ; 533 τί ἔγινεν ἀλήθεια; ὅταν αἰτιολογῇ
 τὰ ἐπόμενα (π.χ. 118), μεταφράζεται διὰ τοῦ ἐπειδή.

γέ (συνήθως) τοῦλάχιστον, οὐχὶ σπανίως δύναται νὰ μεταφρασθῇ
 διὰ τοῦ ναί: ἀνεπιός γε 919 ναί, ἐξάδελφος· λέλοιπεν Ἡλέκτραν γε παρ-
 θένον μίαν 562 ναί, ἔχει ἀφήσει μίαν κόρην, τὴν Ἡλέκτραν· ὁμοίως:
 75, 510, 866, 1177 κ.ἄλλ.

γεγῶς μτχ. παρακειμ. τοῦ γίγνομαι (=γεγονός): γεγῶσα τυγ-
 χάνει 473 ὑπάρχει· εἰ γεγῶς 509 εἶσαι, κατὰγεσαι.

γενειάδες αἰ, σιαγόνες, γνάθοι, παρειά: πλήγματα γενειάδων 1366
 κτυπήματα κατὰ τῶν σιαγόνων.

γενέσθω οἶσθα ἄ μοι γενέσθω; 1203 = οἶσθα ἄ μοι γενέσθαι δεῖ
 (ἢ ἄ μοι γενέσθαι βούλομαι); πρβλ. ὁμοίαν σύνταξιν ἐν Ἐκάβῃ 225:
 οἶσθ' ὁ δρᾶσον; = οἶσθ' ὁ δεῖ σε δρᾶσαι;

γέννα 154 γενεά.

γένυς-υος ἡ, σιαγών, παρειά: πολυποίκιλα φάρεα καὶ πλοκάμους
 περιβαλλόμενα γένυν ἐσκίαζον 1149 ἐσκίαζον τὰς παρειάς μου κα-
 λύπτουσα αὐτὰς μὲ πολυκεντήτους καλύπτρας καὶ μὲ τοὺς πλοκά-
 μους μου.

γλαυκός γαλαζοπράσινος.

γλῶσσα: καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῇ 1064 εἶναι ὥραϊον νὰ
 εἶναι κανεὶς ἐχέμυθος.

γνώμη (δικαία) 1469 εὐσεβῆ αἰσθήματα· 419 βλ. ὄλβος.

γοῦν τοῦλάχιστον· 1194 ἔτσι λοιπόν.

γύαλον τό, κοίλωμα, φάραγξ, χαράδρα, ὅτι τὰ γύαλα τῆς Δήλου
 ἦσαν καρποφόρα (1235) δὲν εἶναι ἀκριβές· διὰ τὸ ὅλον χωρίον· 1234
 κ.ἔ. βλ. εὐπαις.

δαίζω σχίζω, τεμαχίζω.

δαῖς δαιτὸς ἢ, φαγητόν, « τραπεζι », συμπόσιον

δάμαρ - αρτος ἢ, ἢ σύζυγος.

Δαναΐδαι Δαναοί.

δαρός μακρός, μακροχρόνιος.

δεῖμα τό, φόβος· δεῖμα τοῦλέθρου 485 φόβος τῆς καταστροφῆς·
 βλ. οἰκτιζομαι.

δεινῶς 552 ἀθλίως.

δειράς ἢ, βράχις ὀροσειρᾶς, ὄρος, βράχος, σκόπελος· *δειράς εἰναλία* 1240· βράχος παραθαλάσσιος· *δειράς Καρυστία* 1451 ἀκρωτήριον τῆς Καρύστου, εἰς τὸ νότιον ἄκρον τῆς Εὐβοίας.

δέλτος ἢ, ἐπιστολή· αἱ ἐπιστολαὶ ἐγράφοντο δι' ὀξέος μεταλλίνου ὄργανου ἐπὶ μικρῶν ξυλίνων πινακίδων, αἵτινες ἐκοιλαινόντο εἰς μικρὸν βάθος ἀφιεμένου πλαισίου ἐλαφρῶς ἐξέχοντος· ἡ ἐπιφάνειά των ἐπεχρίετο μὲ λεπτὸν στρῶμα κηροῦ· μετὰ τὴν γραφὴν αἱ πινακίδες ἐτίθεντο ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης (ἐκ τούτου τὸ ἐν δέλτου πτυχαῖς 760), ἐδέοντο καὶ ἐσφραγίζοντο.

δέμας τό, σῶμα· ἀδελφῆς δέμας 1440 τὴν ἀδελφὴν (του).

δέρα δωρ., ἀττ. *δέρη*, λαιμός.

δεσμὸς πληθ. *δεσμά· προστίθημι δεσμά* 1204 ἐπιβάλλω *δεσμά*, δένω· ἴτ' ἐπὶ *δεσμά* 1205 πηγαίνετε νὰ (τοὺς) δέσετε.

δεσπόσυνοι 439 εἶναι αἱ εὐχαὶ τῆς Ἰφιγενείας, *δεσποίνης* τῶν ἀποτελουσῶν τὸν Χορὸν γυναικῶν· ἢ Ἰφ. εἶχεν εὐχρητῆ (354 κ.έ.) νὰ πέσῃ εἰς χεῖράς της ἢ Ἐλένη.

Δηλιάς γυνὴ ἐκ Δήλου· 1234 ἐν Δήλῳ εὕρισκομένη.

διὰ μετ' αἰτιατικῆς (ποιητ., παρὰ πεζοῖς πάντοτε μετὰ γενικῆς) : *διὰ λαμπρὸν αἰθέρα* 29 *διὰ μέσου τοῦ λαμπροῦ αἰθέρος· διὰ πέτρας Συμπληγάδας* 355· (διὰ) *φύλα καὶ δι' ὁδοὺς* 889.

διαβιάζομαι ἀναγκάζω.

διαδοχή· *διαδοχῆς Ἐρινύων* 79 μεταδρομαῖς Ἐρινύων διαδεχομένων ἀλλήλας, καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὰς διαδεχομένας ἀλλήλας Ἐρινῦς.

διακλύζω βρέχω, πλύνω.

διαμείβω λαμβάνω ὡς ἀντάλλαγμα· *Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείβας* 397 τὴν Ἀσίαν ἀντὶ τῆς Εὐρώπης λαβὼν ὡς ἀντάλλαγμα, δηλ. ἀφήσας τὴν Εὐρώπην καὶ μεταβάς εἰς τὴν Ἀσίαν.

διαπτυχῆ ἢ, δίπλα· δέλτου πολύθυροι *διαπτυχαὶ* 727 ἐπιστολὴ ἐκ πολλῶν πινακίδων ἀποτελουμένη· *γραμμάτων διαπτυχαὶ* 793 διπλωμένη ἐπιστολή· βλ. δέλτος.

διαριθμέω - ῶ λογαριάζω ἓνα ἓνα, κάνω διαλογὴν (ψήφων). Κατὰ τὴν δίκην τοῦ Ὀρέστου ἢ Ἀθηνᾶ, ἥτις προήδρευε, *διηρίθμησε ψήφους Ἰσας* 966, δηλ. παρετήρησε κατὰ τὴν ἀρίθμησην ἰσοψηφίαν, τότε δὲ προσέθεσε καὶ τὴν ἰδικὴν τῆς ψήφου καὶ οὕτως ὁ Ὀρέστης ἠθωώθη.

Ὁ μῦθος εἶναι αἰτιολογικός, δηλ. ἐρμηνευτικός τοῦ ἐθίμου, καθ' ὃ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁ κατηγορούμενος ἀπηλλάσσεται : ὑπετίθετο ὅτι ἐλάμβανε καὶ τὴν ψῆφον τῆς Ἀθήνας· πρβλ. 1470.

διαρρώξ - ὠγος (ῥήγγυμι)· διεσχισμένος.

δίδυμοι 456 δύο.

διέρχομαι 672 βλ. λόγος.

δίκαιος 1202 δικαιολογημένος.

δίκη 968 δικαστική ἀπόφασις· *δίκην παρέχω* 944 δικάζομαι, λογοδοτῶ.

Δίκτυνα ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος· κυρίως ἦτο θεὰ Κρητική, ἣν ὁ Εὐριπίδης ταυτίζει πρὸς τὴν κυνηγὸν Ἄρτεμιν παρετυμολογῶν τὸ ὄνομά της ἐκ τῆς λ. δίκτυον.

δινεύω περιστρέφω κυκλικῶς, στροβιλίζω, στριφογυρίζω· *μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει, δινευούσαις ἵπποισιν ἐπεὶ πταναῖς ἀλλάξας ἐξ ἔδρας ἱερὸν μετέβαλεν ὄμ' ἀγᾶς ἄλιος* 192 ἢ μία συμφορὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην ἀπὸ τὴν ἐποχὴν πού ὁ ἥλιος ἀλλάξας τροχίαν μὲ τὸ στριφογύρισμα τοῦ πτερωτοῦ ἄρματός του ἔρριψεν ἀλλοῦ τὸ ἀκτινοβόλον βλέμμα του. Τοῦτο ἔγινε διὰ σειρὰν ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς ὡς γνωστά εἰς τοὺς θεατὰς ὑπαινίσσεται ἀπλῶς διὰ τῶν λέξεων *χρυσέας ἀρνὸς ὀδύνα* 196 : Εἰς τὸ ποιμνιον τοῦ Ἀτρέως, ὅταν νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐρυσθέως Ἀερόπην ἔγινε βασιλεὺς τῶν Μυκηναίων, ἐνεφανίσθη ἀρνίον χρυσομάλλον, σύμβολον καὶ ἐγγύσις τῆς ἐξουσίας. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρέως Θυέστης κατάρθρωσε μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἀπίστου Ἀερόπης νὰ γίνῃ κύριος τοῦ ἀρνίου. Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἐξεροράγη ἀγρία ἔρις, ἣτις ἀπέληξεν ὑπὲρ τοῦ Ἀτρέως ὁ Θυέστης ἐξωρίσθη, ἀλλὰ φεύγων παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως Πλεισθένην, τὸν ὅποιον ἀναθρέψας ὡς ἴδιον τέκνον ἀπέστειλεν ἀργότερον εἰς Μυκῆνας, ἵνα φονεύσῃ τὸν πατέρα του. Ὁ Ἀτρεὺς τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐφόνευσε χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι υἱὸς του, ὅταν δὲ τὸ ἔμαθεν, ὤμοσεν ἐκδίκησιν· προσποιηθεὶς ὅτι ἐπεθύμει νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ σφάζας καὶ διαμελίσας τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου, παρέθεσε τὰς σάρκας των εἰς δεῖπνον, τὸ ὅποιον προσέφευρον εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τοῦτο πατέρα των. Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν τοῦ μύθου ὁ Θυέστης καταλαβὼν τὴν ἐξουσίαν εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφόν του ὅτι θὰ τὴν παρέδιδεν εἰς αὐτόν, ἐὰν ὁ ἥλιος μετέβαλλε πορείαν· τὸ

θαῦμα ἔγινε κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διός, ὅστις ἠνύθει τὸν Ἀτρέα.

δίνη κυκλική περιστροφή, στρόβιλος, στριφγύρισμα· ἦν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς αὔραις ἐλίσσω κνανέαν ἄλα στρέφει, ἔσφαξεν Ἑλένης οὐνεχ', ὡς δοκεῖ, πατήρ θ συντ. : ἦν πατήρ ἔσφαξεν, ὡς δοκεῖ (ὅπως πιστεύεται), Ἑλένης οὐνεκα ἀμφὶ δίναις (πλησίον τῶν περιστρεφομένων ρευμάτων), ἃς Εὐριπος ἐλίσσω θαμὰ πυκναῖς αὔραις (διὰ συχνῶν ἀνέμων) στρέφει (ταράσσει, φέρει παλιρροίας εἰς τὴν) κνανέαν ἄλα. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Εὐριπίδου δὲν ἦτο γνωστὴ ἡ αἰτία τῶν πολιρροῶν.

διόλλυσαι καταστρέφεσαι, λέγει ὁ Χορός εἰς τὸν Ὀρέστην 652.

διοπετής ὁ ἐκ τοῦ Διός (ἐξ οὐρανοῦ) πεσών.

διος ὁ τοῦ Διός· *δία κόρα* 404 ἢ Ἄρτεμις.

Διόσκοροι = Διόσκουροι, ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, δίδυμοι υἱοὶ τοῦ Διός καὶ τῆς Λήδας, προστάται τῶν ναυτιλλομένων.

δίπαλτος ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν παλλόμενος· *δίπαλτα* πολεμίων *ξίφη* 323 δύο πολεμίων *ξίφη* παλλόμενα.

δίπτυχος διπλωμένος, διπλοῦς· ἐν 242, 474, 1289 σημαίνει ἀπλῶς δύο.

Δίρκα δωρ., ἀττ. *Δίρκη*, πηγὴ καὶ ρύαξ ἐν Θήβαις.

δισσοί 264 δύο.

δίχα χωριστά.

διωγμὸς καταδιώξις· *πορθμεύω διωγμὸν* 1435 ἐπιχειρῶ καταδιώξιν.

διώκω 1296 ἀναζητῶ.

δμαθεις δωρ., ἀττ. *δημηθεις* (μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ *δάμνημι*, *δαμάζω*), φονευθεις, ἀποθανόν· 199 βλ. *ποινά*.

δμωή δούλη.

δνοφερὸς ζοφερὸς, σκοτεινός· οἱ (ὄνειροι) πολέσιν *μερόπων τά τε πρῶτα τά τ' ἐπειθ' ὅσα τ' ἐμελλε τυχεῖν ὕπνου κατὰ δνοφερὰς γὰς εὐνάς* ἔφραζον 1264 τὰ ὅποια (ὄνειρα) εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπεκάλυπτον τὰ παρελθόντα καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα κατὰ τὸν σκοτεινὸν ὕπνον των ἐντὸς τῶν ὑπογείων.

δοκέω - ὦ 8, 678 καὶ ἄλλ. φαίνομαι, θεωροῦμαι, νομίζομαι, πιστεύομαι· 390, 641, 785, 855 καὶ ἄλλ. νομίζω· 349, 1443 φαντάζομαι· 1402 θεωρῶ ἠρθόν, δέχομαι, ἐπιτρέπω· *δοκεῖ* (ἀπρόσ.) φαίνεται κλών· *δοκῶ ἐν ὕπνῳ* 44 ὄνειρεύομαι. Ἐκ τοῦ ἔδοξα (44) νοητέον ἐν

46 και ἐν 48 ἔδοξε (μου ἐφάνη)· ἐν 279 ἔδοξε ἐφάνη (ὁ βοσκός)· ἐξ αὐτοῦ νοεῖται ἐν 280 ἔδοξε ἐφάνη καλόν· κἀδόκουν οὐκ εἰδέναί 956 « και ἔκανα πῶς δὲν καταλάβαινα »· ἴν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκεῖ πλέον 1336 προφανῶς (δὴ) διὰ τὰ νομίσωμεν ἡμεῖς ὅτι ἔκανε κάτι σοβαρόν.

δόκημα γνώμη· δοκῆμασι 176 (ὡς ἐν 8 ὡς δοκεῖ) ὅπως πιστεύεται.

δόμος· δόμοι 1040, 1079 ναός· δόμοι ἀνακτόρων (περιφρ.) 65 ἀνάκτορα (τῆς θεᾶς), ναός· σύντ.: εἶμι εἴσω τῶνδε δόμων ἀνακτόρων θεᾶς, ἐν οἷσι ναίω· ἢ Ἰφιγένεια ὡς ἱέρεια κατοικεῖ ἐν τῷ ναῷ.

δονακόχλοος ὁ ἔχων χλοεροῦς δόνακας, πρασίνοους καλάμοους· ἢ αἰτιατ. δονακόχλοα, 399, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ λευκόχροα, κωανόχροα, ἀπαλόχροα.

δόξα 1030 γνώμη· μεταδίδωμι δόξης ἀνακοινῶν τὴν γνώμην μου· 1164 εἰκασία· 418 βλ. κοινός.

δοξάζομαι 831 νομίζομαι.

δορὶ (δοτ. τοῦ δόρον) 519 διὰ πολέμου.

δράκαινα θηλ. τοῦ δράκων· Ἄιδου δράκαινα 286 Ἐρινύς.

δράκων ὄφις· ἐν 1245 νοεῖται ὁ Πύθων, ὅστις ἐφύλαττε τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ὅτε τοῦτο ἀνῆκεν εἰς τὴν μητέρα του τὴν Πῆν (ἢ Γαῖαν ἢ Χθόνα) και ἔπειτα εἰς τὴν θυγατέρα της τὴν Θέμιν· ὁ Ἀπόλλων φονεύσας τὸν Πύθωνα ἔγινε κύριος τοῦ μαντείου.

δρασμός (διδράσκω) φυγή· ναῖοι δρασμοὶ 891 φυγή διὰ πλοίου· 1300 βλ. μέτα.

δρόσος· θαλασσία δρόσος 1192 θαλάσσιον ὕδωρ.

δυσγενής ὁ ἐκ ταπεινῆς οἰκογενείας καταγόμενος.

δυσδαιμονία κακοδαιμονία, δυστυχία· μεταβάλλειν δυσδαιμονία 1120 ἢ (ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν) μεταβολή (τὸ μετ' εὐτυχίαν κακοῦσθαι 1121) εἶναι ἢ (πραγματικὴ) συμφορά· διὰ τοῦτο ὁ Χορὸς ζηλοῖ τὸν διαρκῶς δυστυχή βίον, διότι σύντροφος ὢν ἀνάγκαις (ἐὰν ἀνατραφῆς μέσα εἰς τὰ βάσανα) οὐ κάμνεις (ἀντέχεις).

δυσδαίμων κακοδαίμων, δυστυχῆς· δυσδαίμων δαίμων 203 μαῦρη μοῖρα· ἢ μοῖρα τῆς Ἰφιγενείας ἦτο κακὴ ἐξ ἀρχᾶς τᾶς ματρὸς ζώνας και νυκτὸς κείνας, δηλ. ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς της ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς της.

δυσθρήνητος λιαν θρηνώδης· ὡς ἔγκειμαι δυσθρηνήτοις θρήνοις 114 διότι εἶμαι βουτηγμένη εἰς μεγάλους θρήνους.

δυσμαθής δυσνόητος· ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές· 478 φέρει (τὰ ἐπικείμενα κακὰ) εἰς σημεῖον πού δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς.

δυσμενής: τὸ δυσμενές μὴ 'μοὶ λάβῃς 637 μὴ θυμώσης ἐναντίον μου, μὴν τὰ βάλῃς μαζί μου (δι' ὅ,τι πρόκειται νὰ πάθῃς, διότι δὲν πταίω ἐγώ, ἀλλ' ὁ νόμος). Ὁ Ὀρέστης δηλ., λέγει ἡ Ἰφιγένεια, πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅ,τι καὶ ὁ αἰχμάλωτος ὁ γράφας τὴν ἐπιστολὴν 584 κ.έ.

δύσνους δυσμενής· δύσνουν με λήψεσθε 350 δυσμενῆ θὰ μὲ εὔρετε.

δύσνυμφος ὁ δυστυχῆς εἰς τὸν γάμον του· *νύμφαν δύσνυμφον* 216 *νύφη, μαύρη νύφη.*

δυσπραξία δυστυχία· ἡ *λίαν* *δυσπραξία* ἔστι διδοῦσα *λίαν* μεταβολάς, ὅταν τύχη 721 ἢ ἄκρα δυστυχία φέρει ἐνίοτε μεγάλας μεταβολάς, ὅταν τὸ φέρῃ ἢ περίστασις· 514 βλ. *πάρεργον.*

δυσσεβής 694 θεοκατάρατος.

δυστυχῆς: οἱ *δυστυχεῖς* τοῖσι *δυστυχεστέροις* αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εἰς 352 οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δυστυχήσουν οἱ ἴδιοι, δὲν αἰσθάνονται συμπάθειαν πρὸς τοὺς δυστυχεστέρους των· τὸ κακῶς πράξαντες μετὰ τὸ *δυστυχεῖς* πλεονασμός· ἴσως ὅμως τὸ χωρίον νὰ εἶναι ἐφαρμένον. (Κατ' ἄλλους: οἱ διαρκῶς δυστυχεῖς, ὅταν τοὺς πλήξῃ μία νέα συμφορὰ, δὲν αἰσθάνονται κ.τ.λ.)· τὰ *δυστυχῆ* 958 ἢ *δυστυχία.*

Δυστυχῆς εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον λέγει (500) ὁ Ὀρέστης ὅτι θὰ τοῦ ἐταίριαζε.

δυσφόρμιγξ ὁ μὴ σύμφωνος μετὰ τὴν φόρμιγγα, ἄλυρος, θρηνητικός, ἀξιοθρήνητος, θλιβερός· 225 κ.έ. βλ. *αἰμάσσω.*

δύσχορτος ξηρός, ἄγονος.

δῶματα 1153 *νάος.*

ἔα ἐπιφών. θαυμασμοῦ ἢ δυσαρσεκειάς ἢ ἐκπλήξεως.

ἔβα δωρ., ἀττ. ἔβη.

ἐγείνατο ἐγέννησε· ἀόρ. τοῦ *γείνομαι.*

ἐγκνεται κεῖμαι ἐντός· 145 εἶμαι βουτηγμένος.

ἐγκληρος ὁ ἔχων *κληρον*, κληρονόμος, μοναχοκληρονόμος. Ἐγκληροὶ καὶ συνήθως *ἐπίκληροι* ἐκαλοῦντο ἐν Ἀθήναις αἱ κληρονομοῦσαι ὀλόκληρον τὴν πατρικὴν περιουσίαν δι' ἔλλειψιν ἀρρένων ἀπογόνων·

ὑπῆρχον δὲ περὶ αὐτῶν ῥηταὶ προστατευτικαὶ διατάξεις ἐν τῷ ἀττικῷ δικαίῳ.

ἐγκροτέω-ῶ κτυπῶ· πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι 1368 ἔπεφταν γροθιές.

ἐγκύκλιος κυκλικός· 429 βλ. μέλπω.

ἐγκυκλώω-ῶ στρέφω ἐν κύκλῳ.

εἶ : εἶ γὰρ πέσοι 1221 εἶθε νὰ ἐπιτύχη.

εἶα, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ἐμπρὸς λοιπόν.

εἶεν ἄς εἶναι, καλά· δηλοῖ ὅτι ὁ λέγων θέλει νὰ τερματίσῃ μίαν συζήτησιν, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο ζήτημα (π.χ. 342, 467).

εἰκότως εὐλόγως, φυσικά· εἰκότως ἔχει 911 εἰκός ἐστί.

εἰκῶ αἰτιατ. τοῦ εἰκῶν. Ὁ Εὐριπίδης ποιῶν 223 τὴν Ἰφιγένειαν λυπούμενην, διότι δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ὥστε νὰ δύναται νὰ ὑφαίνῃ καὶ νὰ παριστάνῃ εἰς τὸ ὕφασμά τῆς τὰς εἰκόνας τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν Τιτάνων (τὴν Τιτανομαχίαν), ἔχει κατὰ νοῦν τὰς εὐγενεῖς Ἀθηναίας παρθένους τῆς ἐποχῆς του, αἱ ὁποῖαι ὕφαινον τὸν κροκατὸν πέπλον τῆς θεᾶς τὸν πανηγυρικῶς κομιζόμενον κατὰ τὰ Πάναθηναία εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

εἰλάτινος ἐπικὸς τύπος ἀντὶ ἐλάτινος, κατεσκευασμένος ἐκ ζύλου ἐλάτης· 407 βλ. ὄθσιος.

εἰλίσσω = ἐλίσσω, ὁ ἰδέ.

εἰπῶν ἐν 964 ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος ὡς καὶ τὸ ἀκούσας· εἰπῶν ἀκούσας τε ἀφοῦ ἀπελογήθην καὶ ἀφοῦ ἤκουσα τὴν κατηγορίαν.

εἴργω ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω.

εἶσατο 946 ἴδρυσεν· ἀόρ. τοῦ ἴζω βάζω τινὰ νὰ καθίσῃ.

εἰσοράω-ῶ : φόβω εἰσοράν 1342 ἐκ φόβου μήπως ἴδωμεν· σύντ. : φόβω εἰσοράν ἃ μὴ χρῆν (εἰσοράν).

εἰσπράττομαι εἰσπράττω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, λαμβάνω· ὡς εὖ κακὸν δίκαιον (= κακὴν δίκην) εἰσεπράξατο 559 πόσον καλά ἔκαμε πού ἐπέβαλεν αὐτὴν τὴν φρικτὴν μὲν (καὶ δι' αὐτὸν τὸν τιμωρήσαντα) ἀλλὰ δικαίαν τιμωρίαν.

ἐκ 552 ὑπό· ἐκ δόμων 1005 ἐν τῇ ξένη.

ἐκατι ἕνεκα.

ἐκβαίνω 98 βαίνων φθάνω εἰς τὸ τέρμα (βλ. προσάμβασις)· ἐν 200 ὡς τὸ ἡμέτερον « βγαίνω » εἰς ἐκφράσεις ὡς « βγῆκε τ' ὄνειρο », « βγῆκε ἡ προφητεία »· ἐκβαίνει ποινὰ ἢ ἐκδίκησις πραγματοποιεῖται,

ἐκτελεῖται, ἡ φωνή τοῦ αἵματος εὐρίσκει ἱκανοποίησιν (βλ. ποινά)·
ἐξέβην ἄλλοσε 781 ἄλλοῦ πῆγε ὁ νοῦς μου· μὴ ἔβαντας τύχης, καιρὸν λα-
βόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν 907 ἀφοῦ εὔρον μίαν εὐκαιρίαν, νὰ μὴ
ἐπιδιώκουν ἄλλας μικρὰς ἡδονάς, παραστρατιζόντες ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ
τοῦς ἀνοίξεν ἡ τύχη.

ἐκβολή: ἐκβολαὶ νεὼς 1424 τὸ ἐκβληθέν, τὸ ἐξοκειλαν πλοῖον.

ἐκβολος ὁ, 1042 μέρος ξηρᾶς κατακλυσθὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

ἐκβρυχάομαι - ὦμαι βγάζω βρυχηθμόν· στεναγμόν ἡδὸν ἐκβρυχώ-
μενοι 1390 ἐκβάλλοντες βαθὺν στεναγμόν ἀνακουφίσεως.

ἐκδύομαι 602 βγαίνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ξεφεύγω, ξεγλιστρῶ.

ἐκεῖ: τοῖς ἐκεῖ 771 ὅπως πιστεῖουν οἱ ἐν Ἑλλάδι.

ἐκκλέπτω κλέπτω καὶ ἀπάγω κρυφίως· ἀποσπῶ· ἐξεκλέψαμεν πέ-
τρισι χειρῶν φάσγανα 331: τὸ χειρῶν ἐκ τοῦ ἐξεκλέψαμεν, αἱ χεῖρες
τοῦ Ὀρέστου καὶ τοῦ Πυλάδου βαλλόμεναι διὰ τῶν λίθων παρέλυσαν
ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ ἀφήκαν τὰ ξίφη νὰ πέσουν κατὰ γῆς.

ἐκκομίζομαι κομίζω μαζί μου ἔξω.

ἐκλείπω (ὄρκον) 750 παραβαίνω.

ἐκκλισις ἀπολύτρωσις.

ἐκμανθάνω 667 ζητῶ λεπτομερεῖς πληροφορίας.

ἐκμοχθέω - ὦ κατασκευάζω μετὰ μόχθου, ἀγωνίζομαι, ὑφίστα-
μαι, ὑποφέρω μαρτυρικῶς.

ἐκνεύω ἐν 1186 στρέφω τὴν κεφαλὴν, στρέφομαι, κλίνω· ἐς τὸ
τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας πρὸς τὸ μέρος τῆς θεᾶς ἀναμφιβόλως ἐστράφης
(χωρὶς νὰ παρασυρθῆς ἀπὸ τὰ δειλαστικά λόγια τῶν ξένων)· ἐν 1330
κάνω νεῦμα: ἐξένευσ' ἀποστήναι πρόσω ἔκαμε νεῦμα (διέταξε) νὰ
σταθῶμεν μακρὰν.

ἐκνίπτω ἀποπλύνω.

ἐκπετάννυμι ἀπλώνω πρὸς τὰ ἔξω, ἀνοίγω, φουσκώνω· ἐν 1135
σύντ.: πόδες νεὸς ὠκυπόμπου ἐκπετάσουσιν ἱστία ἀέρι πὰρ πρότονον
κατὰ πρῶσαν ὑπὲρ στόλον τὰ « ποδάρια » (βλ. πόδες) τοῦ ταχέος
πλοίου κρατοῦντα τεντωμένα πρὸς τὰ κάτω τὰ ἱστία θὰ τὰ ἀφήσουν
νὰ φουσκώσουν μὲ τὸν ἀέρα κοντὰ εἰς τοὺς προτόνους (βλ. λ.) πρὸς
τὸ μέρος τῆς πρῶρας, ἐπάνω ἀπὸ τὴν προεξοχὴν αὐτῆς (βλ. στό-
λος).

ἐκπέφυκα 807 ἔχω γεννηθῆ.

ἐκπίμπλημι γεμίζω ἐντελῶς· ἐν 81 διανύω ἐξ ὀλοκλήρου· ἐκπίμ-

πλημι κίνδυνον 90 ύφίσταμαι μέχρι τέλους κίνδυνον, έκτελῶ μέχρι τέλους επικίνδυνον ἐπιχείρησιν.

ἐκπλήσσω ἐκκρούω, ἐκδιώκω, ἀποσπῶ· ἐκπλήσσω τοῦ παρόντος λόγου 240 ἀποσπῶ ἀπὸ τὰ νῦν λεγόμενα, διακόπτω τὰ νῦν λεγόμενα· ἐν 773 κάνω ἓνα νὰ τὰ χάσῃ.

ἐκποδῶν (ἐκ ποδῶν, ἀντίθ. ἐμποδῶν) μακράν· ἐκποδῶν ἔχω 1226 μένω μακράν.

ἐκσφῶζω σφῶζω ἐκ τῶν κινδύνων· ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἂν ; 1025 διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ φύγωμεν καὶ νὰ σωθῶμεν ἐπωφελοῦμενοι τοῦ σκότους ;

ἐκτρέφομαι τρέφω, ἀνατρέφω, αὐξάνω· 848 σύντ. : ἐξεθρέψω μοι τόνδε συνομαίμονα φάος δόμοις (ὡς σωτηρίαν τοῦ οἴκου).

ἐκφοινίσσω κοκκινίζω (ἐνεργητ.), καταματώνω.

ἐκφροντίζω ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω· ἐκφροντίσον διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται 1323 σκέψου μὲ ποίαν καταδίωξιν θὰ κατορθωθῇ ἡ σύλληψις τῶν ξένων· τὸ διωγμὸν κατὰ πρόληψιν, τὸ ὅστις θηράσεται ἀνάφορ. συμπερασμ.

ἐκῶν : οὐχ· ἐκῶν ἐκῶν 512· ὁ Ὀρέστης δὲν ἐξωρίσθη ἐκ τῆς πατρίδος του, ἀνεχώρησε λοιπὸν ἐκῶν, ἀλλὰ καὶ οὐχ ἐκῶν, διότι τὸν ἠνάγκασεν ἡ βαρύνουσα αὐτὸν μητρικὴ ἀρά· ὥστε ὁ χαρακτηρισμὸς φηγῆς 511 ἀρμόζει εἰς αὐτὸν κατὰ ἰδιάζοντα τρόπον καὶ αὐτὸ ἐννοεῖ λέγων φεύγω τρόπον γε δὴ τινα.

ἔλακον ἀόρ. τοῦ λάσκω λέγω.

ἐλαστρέω - ὦ ἐλαύνω, καταδιώκω.

ἔλεγος ὁ, θρηνηλογία, θρηνητικὸν ἄσμα· ἄλυροι ἔλεγοι τᾶς οὐκ εὐμούσου μοιπᾶς 146 θρηνοὶ τοῦ ἀμούσου τραγουδιοῦ, τοὺς ὁποίους δὲν συνοδεύει ἡ λύρα (ἀλλ' ὁ αὐλὸς)· τὸ βοᾶν ἐξοβελίζεται· ἔλεγος οἴτος 1091 ἀξιοθρήνητος, θλιβερὰ μοῖρα.

ἐλέγχω ἐρωτῶ.

ἐλίσσω (καὶ εἰλίσσω) περιστρέφω· ἐν 444 κάνω κυκλικὴν κίνησιν, ὥστε νὰ σχηματισθῇ στέφανος· ἀμφὶ χαίτα δρόσον αἱματηρὰν ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ δεσποίνας χειρὶ 442 ἀφοῦ πέριξ τῆς κόμης τῆς δεχθῆ τὸν στέφανον τοῦ φονικοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ἀπὸ τὴν λαιμοτόμον χεῖρα τῆς κυραίας μου· ἡ δρόσος (ἐνταῦθα χέρνιβες) εἶναι αἱματηρὰ, διότι προορίζει εἰς τὴν σφαγὴν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον λέγεται καὶ ἡ χεῖρ τῆς ἱερείας λαιμοτόμος, ἂν καὶ ἄλλοι ἔσφαζον τὰ θύματα

(πρβλ. 40 και 622). ' Η εν Δήλῳ λίμνη, ἥτις εἴλισσε τὸ ὕδωρ αὐτῆς κυκλικῶς (κύκλιον κατηγορ.) 1103, ἐκαλεῖτο τροχοειδής· κατὰ τὸν ἐλεγειακὸν ποιητὴν Θέογγιν (5) ἡ Λητώ ἔτεκε τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ ἐφαφαμένῃ φοῖνικος χερσίν· παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας ματρὸς ἡλίκων θιάσους 1145 σύρουσα εἰς κύκλιον χορὸν τοὺς ὀμίλους τῶν συνομηλίκων μου ἐνώπιον τῆς μητρὸς μου· χεῖρα παιδῶν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων Πυθίαν δόμων χθονίας ἀφελεῖν μῆνιν θεᾶς 1271 μετὴν παιδικήν του χεῖρα περιέβαλε τὸν θρόνον τοῦ Διὸς (ἰκετεύων) νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν τὴν ὀργὴν τῆς χθονίας θεᾶς. Βλ. καὶ δίνῃ διὰ τοὺς στ. 6 κ.έ.

' **Ελλάς**· ἀρχικῶς ἦτο ἐπίθετον ('Ελλάς γῆ), παραλειπομένου δὲ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὅποῖον συνώδευεν, ἔγινεν οὐσιαστικὸν (ὡς καὶ τὸ Ἰλιάς, κυρ. ποίησις)· ἐν τούτοις διειτηρήθη καὶ ὡς ἐπίθετον καὶ δὴ ἐν τῷ ἡμετέρῳ δράματι : 'Ελλάδος στρατηγίας 17 ἑλληνικῆς ἐκστρατείας· 'Ελλάδος γὰς 448· 'Ελλάδος νεὼς σκάφος 1345 σκάφος ἑλληνικῆς νεὼς, ἑλληνικὴ ναῦν. Ἐπίσης καὶ τὸ "Ελλην χρησιμοποιεῖται ἐπιθετικῶς, ἐνίοτε μάλιστα μετὰ θηλυκοῦ οὐσιαστικοῦ : "Ελλην φόνος 72 ἑλληνικὸν αἷμα· "Ελληνας γῆς 341 ἑλληνικῆς (ἑλληνίδος) γῆς· πατρίδος "Ελληνας 495.

ἐμέθεν ἐμοῦ.

ἐμπεδος ἔγκυρος, δεσμευτικός.

ἐμπεδῶ - ὦ (ὄρκον) ἐκπληρῶ.

ἐμπολᾶ δωρ., ἀττ. ἐμπολή, ἐμπόριον, ἀγοραπωλησία· ζαχρῶσου δι' ἐμπολᾶς νόστον βάρβαρον ἦλθον 1111 ἀντὶ πολλοῦ χρυσοῦ (πωληθεῖσα καὶ ἀγορασθεῖσα) ἦλθον εἰς βάρβαρον χώραν.

ἐμπυρα τά, αἰ διὰ τοῦ πυρὸς θυσίαι· ἐμπυροσκοπία, πυρομαντεία.

ἐνάλιος θαλάσσιος· ἐναλία δρόσος 255 θαλάσσιον ὕδωρ.

ἐνδος δὸς εἰς χεῖρας (λέγει ἡ Ἰφιγένεια εἰς τὴν θεραπεινίδα της 167).

ἐνθένδε ἀπ' ἐδῶ· τὸ δ' ἐνθένδε 91 (ἐπιρρηματικῶς) ἔπειτ' ἀπὸ αὐτό.

ἐνι 572, ἔνεστι, ὑπάρχει.

ἐνοπῆ φωνή· ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσαι νυχίους ἐνοπᾶς 1276 ἐπισεισας (ἀνατινάξας) τὴν κόμην του διέταξε νὰ παύσουν τὰς νυκτερινὰς φωνὰς (τὴν ὄνειρομαντείαν)· πρὸς τὸ ἐπέσεισεν κόμαν πρβλ. Ἰλιάδ. Α 528 κτανέρισιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαιταί ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτιο.

ένταυθοῖ 1010 ἐκεῖ· ἐπεξήγησις αὐτοῦ τὸ πρὸς οἶκον 1011.

ἐξαίρετος ἐξηρημένος· ἐξαίρετον δὸς μοι τότε 755 κάμε μου τὴν ἐξῆς ἐξαίρεσιν.

ἐξακοντίζω ῥίπτω ἀκόντιον· ὅσας χεῖρας ἐξηκόντισα γενεῖου γονάτων τε τοῦ τεκόντος 362 ποσάκις ἔτεινα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸ γένειον καὶ τὰ γόνατα τοῦ πατρὸς μου.

ἐξαλλάσσω ἀλλάσσω ἐντελῶς· 135 ἀφήνω ἓνα τόπον καὶ πηγαίνω εἰς ἄλλον.

ἐξανάπτω κρεμνῶ ἐκ τινος, ἀναρτῶ· ἄλλος δὲ (ἐνν. τῶν βαρβάρων) πλεκτὰς ἐξανήπτεν ἀγκύλας 1408 προσεπάθει νὰ περάσῃ εἰς τὸ πλοῖον (εἰς τὸν ἰστόν ἢ ἄλλην προεξοχὴν του) βρόχον (συρτοθηλιά). Καὶ εἰς τὸν προηγούμενον στίχον (χῶ μὲν τις) περὶ βαρβάρων πρόκειται.

ἐξανθέω - ῶ βγάζω ἄνθη· ἀναφαίνομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, « ἀναδίνω »· 300 σύντ. : ὥστε πέλαγος ἄλὸς ἐξανθεῖν αἵματηρόν (κατηγορ.) ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἐκοκκίνισεν ἀπὸ αἵμα.

ἐξανήμι ἐκπέμπω, ἐξάγω, κάνω νὰ χυθῆ· ἐπισχέτω καὶ ἐξανιέτω 1459 - 1460. ἐνν. ὁ ἱερεὺς.

ἐξανύτω ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ, φέρω εἰς πέρας.

ἐξάρχω ἀρχίζω, κάνω τὴν ἀρχήν· 743 ὑπαγορεύω.

ἐξαυδάω - ῶ ἐκφωνῶ, λέγω, ἄδω.

ἐξεδρος ὁ ἐκτὸς τῆς ἑδρας· ἐξεδροὶ χθονὸς 80 μακρὰν τῆς χώρας.

ἐξελέγχω 995 κάνω παρατήρησιν, ζητῶ τὸν λόγον.

ἐξένυσας ἐν. 1186 ἀόρ. τοῦ ἐκνεύω (δ. ἰδέ). (Κατ' ἄλλους τοῦ ἐκνέω κολυμβῶν ἐξέρχομαι εἰς τὴν ξηράν, διαφεύγω).

ἐξεύρημα ἐπινόημα, σχέδιον, στρατήγημα.

ἐξεφιεμαι παραγγέλλω, ἐντέλλομαι.

ἐξισταμαι ἀπομακρύνομαι.

ἐξὸν μτχ. τοῦ ἔξεστι· ἐξὸν (ἐνν. φέρειν) 688 ἐνῶ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποφέρω.

ἐξορμάω - ῶ : ἐξορμῶ ρεῦμα 1437 ἐξαπολύω κῦμα.

ἐπαίρω ἐγείρω, ὑψώνω· παύσω λόγχην ἣν ἐπαίρομαι 1484 θὰ καταθέσω τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια ὑψώνω.

ἐπαυρίσκομαι, ἀόρ. ἐπηυρόμην, ἀπολαύω.

ἐπείγομαι 1393 στενοχωροῦμαι, πιέζομαι, κακοπαθῶ.

ἐπεμβάση δωρ., ἀττ. ἐπεμβήση, μέλλ. τοῦ ἐπεμβαίνω· ἐς πάτραν

ποτ' ἐπεμβάσῃ 648 θὰ πατήσῃς μιὰ φορὰ τὸ χῶμα τῆς πατρίδος σου.

ἐπευφημέω - ὦ ἄδω ἐπί τινι· ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν παιᾶνα 1403 συνώδευσαν τὰς εὐχὰς μὲ παιᾶνα (ὕμνον, δέησιν πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα).

ἐπεύχομαι 508 καυχῶμαι τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμῆν ἐπεύχομαι καυχῶμαι ὅτι ἔχω π. τὸ κλ. Ἄ.

ἐπη 723 χρησμός.

ἐπηλυς (ἐπὶ ἡλύθων) ὁ ἄλλοθεν ἐλθὼν, ξένος. Ἐν 1021 τὸ ἐπήλυδας ὑποκ. τοῦ ξενοφρονεῖν.

ἐπιβαίνω 840 παρουσιάζομαι ἐξαίφνης· 1252 γίνομαι κύριος· ἐν 215 τὸ ἐπέβασαν μεταβατικόν· ἐπεβίβασαν, ἔφεραν, ὠδήγησαν.

ἐπιζέω πίπτω ἐπάνω καὶ ζεματίζω· ἐπέζεσε τὸ Ταντάλειον σπέρμα 987 ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γενεάν τοῦ Ταντάλου καὶ τὴν ἔκαυσε.

ἐπιθώσσω δίδω παραγγέλματα μεγαλοφώνως· κόπαις ἐπιθώσσει (= τοῖς κωπηλάταις ἐγκελεύσει) 1127 θὰ δίδῃ τὸν ῥυθμὸν εἰς τοὺς κωπηλάτας· τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετέλει ὁ τριηραύλης.

ἐπίκρανον κιονόκρανον, ἡ κορυφή τοῦ στόλου.

ἐπιμαστίδιος ὁ ἐπὶ τῷ μαστῷ, ὁ θηλάζων.

ἐπισκήπτω ἀφῆνω παραγγελίαν, ἐντολήν· πάντα..., ὧν ἐπισκίπτεις πέρυ 1077 ὅλα, περὶ τῶν ὁποίων παραγγέλλεις.

ἐπισκοπέω - ὦ 1414 προστατεύω, ἐπιβλέπω.

ἐπιστέλλω παραγγέλλω.

ἐπιστολή ἐντολή, παραγγελία· ἐπιστολή, γράμμα.

ἐπιστροφή 671 ἐπικοινωνία· πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν 671 πάντες, ὅσοι εἶχον κάποιαν ἐπικοινωνίαν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· πρβλ. Ὅδ. α 177 : καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

ἐπίσχη ὑποτακτ. ἀορ. τοῦ ἐπέχω ἐμποδίζω· μηδέν μ' ἐπίσχη γε 912 τίποτε νὰ μὴ μὲ ἐμποδίση.

ἐπίσχω ἐκτεταμένος τύπος τοῦ ἐπέχω ἀκουμπῶ· ἐπισχέτω καὶ ἐξανέτω 1459 - 1460 ἐνν. ὁ ἱερεὺς.

ἐπόμνυμι ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομά τινος.

ἐπτάτονος ἐπτάχορδος· ἔχων κέλαδον ἐπτατόνου λύρας 1128 παίζων τὴν ἐπτάχορδον λύραν.

ἐπωμίς 1) τὸ ὑπερέχον ἄκρον τοῦ βραχίονος, ἐνθα συνδέεται μὲ τὸ ὄστον τῆς κλειδός· 2) τὸ παρὰ τὸν ὤμον μέρος τοῦ χιτῶνος· ἐν 1404 ἡ χεὶρ ὀλόκληρος ἀπὸ τοῦ ὤμου· γυμνάς ἐκ πέπλων ἐπωμίδας κώπη

προσαρμόσαντες ἐπιθέσαντες εἰς τὰς κώπας χεῖρας γυμνωθείσας ἀπὸ τοὺς πέπλους μέχρι τῶν ὤμων.

ἐπώνυμος ὁ φέρων τὸ ὄνομα, ὁ ὀνομασθεὶς ἀπὸ κάποιον ἢ κάτι. Τὸ εἰς Ἄλας ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου κομισθὲν ξόανον τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ἦτο κατὰ τὸν Εὐριπίδην 1454 ἐπώνυμον τῆς χώρας τῶν Ταύρων καὶ τῶν περιπολήσεων τοῦ Ὁρέστου· βλ. Ταυροπόλος.

ἐπωτίδες αἱ, προεξοχαὶ ἐκατέρωθεν τῆς πρῶρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσπερέωνον τὰς ἀγκύρας.

ἐράω - ὦ ποθῶ, ἐπιθυμῶ· σὺ τοῦτ' ἔρα 516 σὺ ἔχε αὐτὸν τὸν ἔρωτα, κράτει αὐτὴν τὴν χαρὰν διὰ τὸν ἑαυτὸν σου.

ἔργον: ἐν ἔργῳ 1190 ἐν ἐνεργείᾳ.

ἐρείψιμος κατερριμμένος εἰς ἐρείπια· πᾶν ἐρείψιμον στέγος βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν 48 ὅτι ὀλόκληρος ἢ στέγη κατέπεσε (« σωριάστηκε ») εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν στύλων. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι καὶ οἱ στῦλοι (πλὴν ἑνὸς) ἔπεσον, ἀλλ' ὁ ποιητὴς θεωρεῖ περιττὸν νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, ἐφ' ὅσον λέγει ὅτι μόνον εἰς στῦλος ὑπελείφθη.

ἐρέσω κωπηλατῶ· πτεροῖς ἐρέσω 289 κινῶ τὰς πτέρυγας ὡς ὁ κωπηλάτης τὰς κώπας, « φτερολάμνω ».

ἔρετμόν κώπη· ἔρετμοῖσι καὶ λόγχαις 1110 δοτ. ὄργαν. : αἱ νεάνιδες αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν χορὸν ἠχμαλωτίσθησαν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος των (πύργων ὀλομένων) καὶ ῥιφθεῖσαι εἰς τὰ πλοῖα μετεφέρθησαν (ὡς φορτίον καὶ ὄχι ὡς ἐπιβάτιδες, διὰ τοῦ ἐν ναυσίν καὶ ὄχι ἐπὶ ναυσίν) διὰ τῶν κωπῶν καὶ τῶν λογχῶν τῶν ἐχθρῶν.

Ἐρινύες θεότητες τοῦ Ἄδου, ἀδυσώπητοι τιμωροὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ τῆς γῆς. Συνήθως ἀναφέρονται τρεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον δράμα ἐκτὸς τῶν τριῶν, αἵτινες κατεδίωκον τὸν Ὁρέστην 285 κ.έ. ἦσαν καὶ ἄλλαι, αἵτινες συμμορφωθεῖσαι πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔπαυσαν τὴν καταδίωξιν 968. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 291 κ.έ. βλ. ἀλλάσσομαι.

ἐρμηνεύς ἐξηγητής, διερμηνεύς. Ἐν 1302 ὁ Ἀγγελος λέγων ἐρμηνεύς ὅδε (αὐτὸς ὁ ἀγγελιαφόρος) ἐννοεῖ τὸ ῥόπτρον (« χτυπητῆρι ») τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἐκείνην τὴν στιγμήν.

ἔρος ὁ, ἔρωσ.

ἔρω βαδίζω, πηγαίνω.

ἔρρω ἐχάθην, ἔσβησα· 187 σύντ. : ἔρρει τὸ φῶς τῶν σκίπτρων τῶν οἴκων τῶν Ἀτρείδων.

ἐσβήσω 742 μέλλ. τοῦ ἐσβαίνω (μεταβατ.)· σύντ. : ἐσβήσω (τὸν Πυλάδην) σκάφος νεὼς εἰς τὴν ναῦν (περίφρ.)· πρβλ. ἐπέβασαν 215.

ἐσέρχομαι : ἐσῆλθεν ἡμᾶς 1340 ἐφοβήθημεν, « μᾶς μπήκε ἡ ἰδέα ».

ἐσταίην εὐκτ. πρkm. τοῦ ἵσταμαι· χοροῖς ἐσταίην 1143 « νὰ στεκόμουν στοὺς χορούς », νὰ ἐλάμβανα μέρος εἰς τοὺς χορούς (εὐχή).

ἔστε ἕως ὅτου.

ἐστίμα φίλευμα, παράθεσις γεύματος· 387 βλ. Τάνταλος.

ἐτήτυμος ἀληθής, φιλαλήθης, ἀξιόπιστος.

ἔτλαν δωρ., ἀττ. ἔτλην, ἀόρ. ῥήματος· μὴ ἀπαντῶντος ἐν τῷ ἐνεστώτι· μέλλ. τλήσομαι, παρακείμε. τέτληκα· τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ 862 « γι' αὐτὸ ποὺ βάσταξε ἡ καρδιά τοῦ πατέρα μας νὰ κάμη »· ἔτλαν 869 ἀπετόλμησα, « βάσταξε ἡ καρδιά μου »· ὁμοίως 924.

εὖ καλά· ὡς εὖ 533, 540 τί ὠραῖα, πόσον καλά· τὸ εὖ 580 τὸ καλόν, ἡ ὄνησις· φρονῶ εὖ 353 εἶμαι εὐνοϊκὰ διατεθειμένος, συμπαθῶ· βλ. δυστοχής.

εὐάλιος δωρ., ἀττ. εὐήλιος· εὐάλιον πῦρ 1139 τὸ ὠραῖον πῦρ τοῦ ἡλίου.

εὐγάθητος (γηθέω χαίρω) χαρμόσυνος· οὐκ εὐγάθητος 212 θλιβερός.

εὐγομφος (γόμφος ἧλος) καλῶς σνηρημοσμένος.

εὐδαιμονέω - ῶ εἶμαι εὐδαίμων· 543 σύντ. : τί δὲ (πράσσει) ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν ;

εὐδαίμων ὁ ἔχων τὸν δαίμονα εὖ διακείμενον, εὐτυχής· 544 σύντ. : (ὁ στρατηγός), ὃν γ' ἐγὼ οἶδα, οὐκ ἔστι τῶν εὐδαιμόνων·

εὐδόκιμος ἐντιμος, ἔνδοξος· παρθένος εὐδοκίμων γάμων 1144 παρθένος προωρισμένη διὰ καλὸν γαμβρόν, « ἀρχοντογυρεμένη ».

εὐερνής (ἔρνος τό, βλαστός) καλλίβλαστος.

εὐθυντηρία τὸ μέρος τῆς πρύμνης, ὅπου εἶναι πρρηρημοσμένον τὸ πηδάλιον.

εὐήρης καλοταιριασμένος· 1050 βλ. πίτυλος.

εὐκταῖος καθωσιωμένος, « ταμένος ».

εὐλαβεστέρως 1375 μὲ περισσοτέρως προφυλάξεις.

εὐμιτος ὁ ἔχων ὠραίας κλωστάς· εὐμιτοι πλοκαὶ 817 τὸ συνταίριασμα τῶν ὠραίων νημάτων.

εὐναῖος (εὐναί αι, λίθοι χρησιμεύοντες ὡς ἄγκυρα καὶ εἶτα ἐν γένει ἡ ἄγκυρα) ὁ σχετικὸς μὲ τὴν ἀγκυροβολίαν· ὁ δίδων εἰς τὸ πλοῖον τὴν κατεύθυνσίν του,

εὐνή κλίνη, κατάκλισις· ὕπνου ὄνομα· γὰς εὐναί 1266 κατάκλισις πρὸς ὕπνον εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια· τὸ ὄνομα εἰς τὸ εὐναί καθ' ὑπαλλαγὴν ἀντὶ εἰς τὸ γὰς. Βλ. καὶ ὄνομα.

εὐξύνετος εὐνόητος· 1092 βλ. ξυνετοί.

εὐολβος ζάπλουτος.

εὐπαις ὁ ἔχων καλὰ παιδιὰ· εὐπαις γόνος 1234 τοκετός, καθ' ὃν ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον καλὰ τέκνα, (καὶ εἶτα) τὰ καλὰ τέκνα· ὥστε : εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος, τὸν ποτε Δηλιάς ἐν καρποφόροις γυάλαις ἔτικτε, χρυσοκόμαν ἐν κιθάρα σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται λαμπρὰ εἶναι τῆς Λητοῦς τὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια κάποτε ἐν Δήλῳ εὐρισκομένη ἐγέννα μέσα εἰς τὰς καρποφόρους κοιλάδας τῆς, δηλ. (ὁ Ἀπόλλων) ὁ χρυσομάλλης, ὁ σοφὸς κιθαρωδός, καὶ (ἡ Ἄρτεμις), ἡ ὅποια καμαρώνει διὰ τὴν ἰκανότητά τῆς εἰς τὴν τοξοβολίαν. Τὸ χρυσοκόμαν καὶ σοφὸν αἰτιατ. ἀντὶ ὄνομαστ. καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ ἀναφορικὸν τὸν (= ὄν).

εὐπηγος (πήγη μασούρι, μίτος τοῦ μασουριῦ, ὑφάδι) καλῶς ὑφασμένος· εὐπηγοὶ ὑφαί 814 καλοῦφασμένος ὑφασμα· εὐπηγοὶ ὑφαί πέπλων 312 καλοῦφασμένος πέπλος· πέπλων ἀγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήγους ὑφὰς 1464 θὰ σοῦ ἀφιερώνουν ὡς εὐπρόσδεκτον δῶρον τοὺς καλοῦφασμένους πέπλους τῶν· ἡ Ἄρτεμις ἐτιμάτο καὶ ὡς θεὰ τοῦ τοκετοῦ (Εἰλεΐθια), μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ Ἰφιγένεια· πρβλ. 1097 καὶ 1228.

εὐρωπὸς εὐρὺς (πρβλ. κοιλωπὸς 236, στενωπὸς)· χάσμα εὐρωπὸν πέτρας 626 πλατὺ βραχῶδες βάραθρον. Πρβλ. 1155.

εὐσεβής 743 σεβαστός, ἀπαράβατος.

εὐσημος (ναῦς) 1383 ἡ ἔχουσα ὠραῖον σῆμα, ξυλόγλυπτον παράστασιν· τοιαῦτα σήματα, κοσμήματα συγχρόνως καὶ διακριτικά, εἶχον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ἀχαιῶν τῶν πλευσάντων κατὰ τῆς Τροίας, ὡς περιγράφει ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι 231 κ.ε.

εὐτραφής κολοθρεμμένος, εὐσωμος, ἀχμαῖος.

εὐτρεπής τακτοποιημένος, συγυρισμένος, ἔτοιμος· οὐκ ἂν θάνοις εὐτρεπῆ ποιουμένη 245 εὐτρέπισον τάχιστα.

εὐτρεπίζω τακτοποιῶ.

εὐτυχέω - ὦ 329 ἐπιτυχάνω.

εὐτυχία 1490 βλ. μοῖρα.

εὐδρος ὁ ἔχων ἀφθονον ἢ ὕραϊον ὕδωρ.

εὐφραμέω - ὦ δωρ., ἀττ. -φημ-, τηρῶ θρησκευτικὴν σιγὴν.

εὐφημος ὁ λέγων εὐόαινα, ὁ ἀποφεύγων δυσοιῶνους λέξεις, ὁ τηρῶν θρησκευτικὴν σιγὴν (διότι, ἐὰν ὀμιλῇ, δύναται νὰ ἐκστομίση καὶ ἄκων λέξιν δυσοιῶνον)· εὐφημα φάνει 678 « μὴν κακομελετᾶς », καλομελέτα, σιώπα.

εὐχομαι 21 τάζω.

ἐωρεστώς ὁ ἐπὶ τινι ἐστώς, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής.

ἐψίεμαι 1483 ὀρίζω.

ἔχω κρατῶ· μία τύχη ἔχει 1065 μία τύχη ἀναμένει· ἔχε πόδα 1159 σταμάτα.

ζάθεος πανίερος.

ζάχρυσος πολύχρυσος· 1111 βλ. ἐμπολά.

ζηλώματα μεγάλη, ἀξιοζήλητος εὐτυχία· ἐξ ὄλων καλῶν καὶ πατρὸς ζηλωμάτων 379· τὸ πατρὸς καὶ εἰς τὸ καλῶν καὶ εἰς τὸ ζηλωμάτων.

ζῶα ζωή· τὸ χάριν ἔχω ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς 847 (εὐγνωμονῶ διὰ τὴν ζωὴν του καὶ τὴν ἀνατροφὴν του) ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν ἀμέσως ἐπομένων δύο στίχων.

ζῶνα 204 ἡ παρθενικὴ ζώνη· βλ. δυσδαίμων.

ἦ 407, 1168 μήπως.

ἡγγέλης ἡγγέλθης· ταυτ' ἄρ' ἡγγέλης μανεῖς; 932 αὐτὴ εἶναι ἄρα γε ἡ μανία, ποὺ ἔφεραν τὴν εἰδήσιν ὅτι σὲ κατέλαβε;

ἡδονή· εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν 494 εἰ ἡδὲ τί σοι μαθεῖν τοῦτο· εἶχον ἡδονὴν 954 ἐτέρποντο (πίνοντες)· ἡδοναὶ ἀγγελμάτων 1184 ἢ ἐκ τῶν εἰδήσεων εὐχαρίστησις· 908 βλ. ἐκβαίνω.

Ἠλέκτρα θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος, σύζυγος τοῦ Πυλάδου 915. Ἐν 562 λέγεται παρθένος· ὁ γάμος τῆς ἔγινε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς.

ἦμαι κάθημαι· ἦμεν ἡμενοι 1339 ἐκαθήμεθα.

ἦτις 381 ἀναφορ. αἰτιολ.

θαλλός βλαστός.

θάλος τό, βλαστάρι· καί μεταφρ. (βλ. 'Αγαμεμόνιος).

θαμά συχνά.

θάσος 730 βλ. πίπτω.

θάσσω κάθημαι· δαίμονες τινες θάσσουσιν οἶδε 268 νά, κάποιοι θεοί κάθηται ἐκεῖ· εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θασσετον Διοσκώρῳ, ἢ Νηρέως ἀγάλματα 272 ἄν πάλιν σεῖς, πού κάθησθε εἰς τήν ἀκτήν, εἶσθε οἱ Διόσκουροι ἢ καμάρια (δηλ. ἔγγονοι) τοῦ Νηρέως, ἐνν. Ἰλεω ἡμῖν γένεσθον.

θαῦμα: ὃ θαῦμα—πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχω; ὃ θαῦμα... ποῖαν ἐντονωτέραν λέξιν νά μεταχειρισθῶ, διὰ νά χαρακτηρίσω ὀρθῶς τὸ πρᾶγμα;

θαυμαστός: ἐν τοῖσι θαυματοῖσι καί μύθων πέρα 900 μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν καί ἀνεκφράστων.

θελκτήριον εὐχάριστον, καταπραϋντικόν· κεῖται *θελκτήρια* 166 προσφέρονται κατ' ἔθιμον ὡς *θελκτήρια*.

θέλω: τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλειν ταῦτα; 1072 ποῖα ἀπὸ σᾶς δηλοῖ ὅτι τὰ δέχεται ἢ ποῖα ὅτι δὲν τὰ δέχεται αὐτά;

θέμις δίκαιον, ὀρθόν, ἐπιτετραμμένον· 1035 καί 1037 σύντ.: λέξομεν ὡς οὐ θέμις γε θύειν θεᾷ οὐ καθαρὸν ὄντα (ἄνθρωπον μιάρων).

Θέμις θεᾷ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ νόμου καί τῆς τάξεως.

θεόδητος (δέμω) θεόκτιστος. Αἱ Ἀθηναί *θεόδητοι* 1449, διότι ἐπιστεύετο ὅτι ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀθηναίας.

θεραπεία 314 περιποιήσις, ὑπηρεσία.

θεραπεύω: Μούσας θεραπεύει 1105 διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Μουσῶν.

θέσφατον (θεός φημι) χρησμός· οὐ τὸ τοῦδε γ' αἴτιον γενήσεται πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον 121 δὲν θά γίνω βέβαια ἐγὼ ὁ αἴτιος νά πέση ἄχρηστος (νά ματαιωθῇ, νά μὴ ἐκπληρωθῇ) ὁ χρησμός· τὸ τὸ τοῦδε ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ τὸ ἐμόν, ὅπως τὸ ὄδε πρὸς τὸ ἐγὼ· *μαντεῖαι θεσφάτων* 1255 *χρησμοί· θεσφάτων ἀοιδαί* 1283 ἔμμετροι χρησμοί: βλ. *πολύνοστρο*.

θηράω—ῶ 1426 συλλαμβάνω· *θηράομαι*—ῶμαι 1311 ἐπιδιώκω.

θοάζω ταχέως κινῶ· 1141: ὁ Χορὸς θά ἐπεθύμει νά εἶχε πτερά, διὰ νά διασχίσῃ τὸ οὐράνιον διάστημα καί νά σταματήσῃ, ὅταν θά ἔφθανεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

Θόας βασιλεὺς τῶν Ταύρων. Ὁ Εὐρ. 33 παράγει τὸ ὄνομά του ἐκ τοῦ θοός (θέω) ταχύς.

θοός (θέω τρέχω) ταχύς· *θοαῖσιν ἵπποις 2* διὰ τοῦ ταχέος ἄρματος.

θορῶν μτχ. ἀορ. τοῦ θρώσκω.

θοῦμόφυλον 346 τὸ ὁμόφυλον βλ. ἀναμετρέομαι.

θριγκός ὁ, ἡ στεφάνη, ἡ ἀνωτάτη σειρὰ λίθων ἐν τῷ τοίχῳ, ἣτις ἐξεῖχε τῶν λοιπῶν.

θρίγκωμα θριγκός, γείσον.

θρώσκω πηδῶ, σκιρτῶ.

Θυέστης υἱὸς τοῦ Πέλοπος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρέως. Τὰ περὶ τῆς ἔριδος τῶν δύο ἀδελφῶν βλ. ἐν λ. δινεύω.

θυηπόλος ὁ ἀπασχολούμενος εἰς τὰς θυσίας, ἱερεὺς.

θυμόμαι - οὔμαι ὀργίζομαι, θυμώνω.

θυτήριον θῦμα.

ἱέρα (ἀττικὸς τύπος) ἱέρεια.

ἱερεὺς 360 σφαγιαστής.

ἱημι ῥίπτω ἐν 298 βυθίζω (τὸ ξίφος).

ἱκνέομαι - οὔμαι 1069 ἱκετεύω.

ἱνα 394, 1344 ὅπου.

ἱὸς ὁ, βέλος.

ἵπνευμα πορεία ἐφ' ἵππου ἢ ἄρματος. Ἐν 1428 ἐκ τοῦ ἱππεύμασιν ἐκ γῆς νοητέον κατὰ ζεύγμα διώγμασιν εἰς τὸ ἐκ θαλάσσης.

ἱππόδρομος 1138 τὸ οὐράνιον διάστημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον περνᾷ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου.

ἰσῆρης ἴσος.

ἴστημι: ἴστημι βοήν 1307 « μπήγω φωνές ».

ἱστορέω - ᾧ ἐρωτῶ.

ἱστός 222, 816 ἀργαλιός.

ἴστω 1077 μάρτυς ἔστω (προστακτ. τοῦ οἶδα).

ἴστωρ γνώστης.

ἴχνος: τίθημι ἴχνος ποδός 752 πατῶ τὸ πόδι μου.

κάδόκουν 956 καὶ ἐδόκουν βλ. δοκέω.

κάθαιμος καταματωμένος.

κάθαρμα κάθαρσις, καθαρός.

καθάριος καθαρτικός, άγιστικός, άπολυμαντικός. Έν 1225 τὸ καθάρσια κατηγορούμενον.

καθιδρύομαι έγκαθιδρύω· καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς 1481 εὐχομαι νὰ στήσουν μὲ τὸ καλὸ.

καθίημι ρίπτω κάτω, καταβιβάζω· καθίημι κόμας 52 βγάζω μαλλιά· καθίημι δέμας 114 καταβιβάζω τὸ σῶμά μου, καταβαίνω· καθίημι γόνυ 333 γονατίζω· καὶ μὴν καθέισαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν 1181 καὶ ὅμως ἔρριψαν γλυκὺ δόλωμα διὰ νὰ μοῦ δελεάσουν τὴν ψυχὴν· τὸ φρενῶν γεν. ἀντικειμ. εἰς τὸ δέλεαρ· πόντω δὲ δόντες τοῖν ξένοιον καθέισαν 1353 κατεβίβαζον (τὴν κλίμακα) εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῶν ξένων (διὰ νὰ ἀνέλθουν δι' αὐτῆς οἱ ξ.).

καθοσίομαι - οὔμαι ὀρίζω νὰ μοῦ θυσιάσουν.

καινός νέος, πρόσφατος, παράδοξος (42), πρωτότυπος (1029), σοβαρός, σπουδαῖος (239, 1160). Διὰ τὴν τελευταίαν σημασίαν πρβλ. νέον (σοβαρὸν) 237.

καίνω φονεύω· 1170 σύντ. : ἔκανόν τινα βαρβάρων.

καιρὸς εὐκαιρία. Διὰ τὸ ὅλον χωρίον 907 βλ. ἐκβαίνω.

κάκη κακία, φαυλότης, ἀνανδρία· κάκην κεκτηήσομαι 676 θὰ ἀποκτῆσω τὴν φήμην ἀνάνδρου.

κακιστέον δεῖ κακίζειν· κακίζω 1) ὀνειδίζω, κατηγορῶ· 2) ποιῶ τινα δειλόν· τὸν χρησμόν οὐ κακιστέον 105 δὲν πρέπει νὰ προδώσωμεν ἐκ δειλίας τὸν χρησμόν.

κάκκομιζόντων 1106 καὶ ἐκκομιζόντων· προστακτ.

κακόομαι - οὔμαι κακοπαθῶ, δυστυχῶ.

καλέομαι - οὔμαι 493 βλ. ὀνομάζω.

καλλίνικος ὁ λαμπρῶς νικήσας· τὸν καλλίνικον στέφανον Ἴλιον 12 τὸν στέφανον τῆς λαμπρᾶς νίκης τοῦ Ἴλιου (γεν. ἀντικειμ.).

καλλιστάδιος ὁ ἔχων ὠραῖον στάδιον· 437 βλ. πολυόριθος.

καλλιστεῖον βραβεῖον κάλλους· τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων 23 θεωρῶν ὡς τὸ ὠραιότατον γέννημα (τοῦ ἔτους ἐκείνου) ἐμέ.

καλλίφθογγος ὁ ὠραῖα ἤχων.

καλύμματα 372 νυμφικοὶ πέπλοι.

κάμνω ἀποκάμνω. Διὰ τὸ ὅλον χωρίον 1119 βλ. δυσδαιμονία.

κάμπιμος ὁ ἔχων καμπάς, πολύστροφος.

κάμπτω (ἐν τῇ ἀρματηλασίᾳ) στρέφω τοὺς ἵππους περὶ τὸν καμ-

πτῆρα· ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπεις φρενῶν 815 μεταφορ. ἐκ τῶν ἀρματοδρομιῶν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ θιγγάνει τῶν ἐμῶν φρενῶν ἐρχεσαι κοντὰ εἰς ἐκεῖνο ποῦ ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου.

κάντυχόντες 252 καὶ ἐντυχόντες καὶ συναντήσαντες.

κάπι καὶ ἐπί.

κάπιθες καὶ ἐπιθες.

καραδοκῶ ἀναμένω μὲ προσοχὴν (κυρ. προβάλλων τὴν κεφαλὴν), προσέχω νὰ ἀποκρούσω.

κασίγγητος ἀδελφός· **κασιγήτη** ἀδελφή· **κασιγήτω** 498 πραγματικοὶ ἀδελφοί, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀδελφῷ φιλότητι· **κασίγγητον** κάρα 983 ἀγαπητὴ ἀδελφή.

Κασταλία πηγὴ τῶν Μουσῶν ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ.

καταβάλλω ῥίπτω κάτω· 606 σύντ. : αἰσχιστόν ἐστιν ὅστις (= εἶτις) σέσωσται αὐτὸς καταβαλὼν τὰ τῶν φίλων ἐς ξυμφοράς.

κατάδω ἄδω τι ὡς ἐπφδῆν (ζόρκι)· **κατῆδε** βάθρα μέλη μαγεύουσα 1337 ἐτραγουδοῦσεν ἀκατανόητα μαγικὰ τραγούδια (ἐπφδάς, ζόρκια).

κατάργματα προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας.

κατάρχομαι κάνω τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, π.χ. ῥαντίζω τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος μὲ ἡγιασμένον ὕδωρ· πρβλ. **χερνίπτομαι**, **χέρονιφ**.

κατασβέννυμι : ἐλαίφ σῶμα σὸν κατασβέσω 633· μετὰ τὴν καῦσιν τοῦ νεκροῦ ἔρριπτον εἰς τὴν χόβολην ἔλαιον καὶ μέλι· ὥστε κυρίως : θὰ περιχύσω μὲ ἔλαιον τὸ λειψανόν σου, τὴν τέφραν σου.

καταστάζω στάζω κάτω· οὐ καταστάζει φόνος 72 ἀπὸ τὸν ὁποῖον (βωμόν) στάζει κάτω τὸ αἷμα.

κατάχαλος κεκαλυμμένος μὲ χαλκόν· **σκιερῶ** **καταχαλος** εὐφύλλω δάφνα 1246 προφυλαγμένος (κυρ. θωρακισμένος) ἀπὸ τὴν φουντωτὴν δάφνην, ποῦ τὸν ἐσίαζε. (Κατ' ἄλλους : σκεπασμένος μὲ φολίδας χαλκῶς καὶ διαμένων κάτω ἀπὸ τὴν δάφνην).

κατεργάζομαι 1173 φονεύω, « ξεκάνω ».

κατεύχομαι καταρῶμαι.

κατέχω 1498 προστατεύω, κατευθύνω· βλ. *Νίκη*.

κατήρης ἐφωδιασμένος· **καλοταιριασμένος**. πρβλ. *εὐήρης*· 1346 βλ. *πίτυλος*.

κατολοφύρομαι ἀδύρομαι, θρηνηῶ διὰ τινα.

κάτω 481 εἰς τὸν Ἄδην.

κέλαδος ὁ, θόρυβος, ἤχος.

κέλευθος ἡ, πληθ. τὰ κέλευθα, ὁδός.

κέλευσμα παράγγελμα· ἐκ κελεύσματος 1405 κατόπιν παραγγέλματος.

κέρδος: ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος (ἐνν. ἐμοὶ) ὡς θανουμένῳ 506 (οὐκ ἂν φράσαιμι ἦτις πόλις ἐστὶ μοι) διότι αὐτὸ πρὸς τοῦ μου ζητεῖς δὲν μὲ ὠφελεῖ, ἀφοῦ θὰ ἀποθάνω.

κερκίς σαῖτα τοῦ ἀργαλειοῦ.

κῆδειος πένθιμος· κῆδειος οἶκος πένθιμον μοιρολόι (βόγγος)· τὸ κηδείους οἴκοις 147 ὡς καὶ τὸ ἀλύροις ἐλέγους 146 παράθεσις εἰς τὸ θρήνοις 144.

κηδεύω φροντίζω. Ἐν 1213 ἐννοεῖται: καὶ (κηδεύω) φίλων οὐς δεῖ μάλιστα (κηδεύειν)· τραγ. εἰρωνεία.

κῆδος τό, συγγένεια ἐξ ἐπιγαμίας· κῆδη πεθερικά· κῆδη καὶ δόμους 707 τὸν οἶκον μὲ τὸν ὁποῖον ἔχεις συμπεθεριάσει· ἐν διὰ δυοῖν.

κηροδέτας δωρ., ἀττ. κηροδέτης, κηροδέτος, διὰ κηροῦ συγκεκολλημένος· κηροδέτας κάλαμος 1125 σῦριγξ ἀποτελούμενη ἀπὸ καλαμίσκους ἀνίσους παραλλήλως τοποθετημένους καὶ κολλημένους ἀναμεταξὺ τῶν μὲ κηρόν. Τὴν σῦριγγα ἐπενόησεν ὁ Πάν.

κηρύσσεται 527 διαδίδεται.

κινδύνευμα ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις, τόλμημα· τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν 1001 ἢ ἐπικίνδυνος ἐπιχείρησις λαμβάνει αἰσίαν ἔκβασιν, ἐπιτυγχάνει. Κατὰ τὴν Ἰφ. ἐπιτυχῆς θὰ εἶναι ἢ ἐπιχείρησις, ἔὰν κατορθωθοῦν δύο πράγματα συγχρόνως (εἰ ταῦτα γενήσεται ἐν τι ὁμοῦ), δηλ. καὶ τοῦ ἀγάλματος ἢ μεταφορὰ εἰς τὸ πλοῖον καὶ τῆς ἰδίας ἢ ἐπιβίβασις· πρὸ τοῦ οἴσεις 1000 νοητέον τὸ εἰ.

κληδουχέω - ὦ εἶμαι κλειδοῦχος, πυλωρός (πρβλ 1152), ἰερεὺς.

κληδοῦχος ἡ, κλειδοῦχος, φύλαξ, ἰέρεια· 130 σύντ. : πέμπω πόδα (φέρω τὸν πόδα, ἔρχομαι) παρθέσιον ὄσιον δούλα κληροῦχον ὄσιος (τῆς Ἰφ.).

κλήζομαι καλοῦμαι, ἑνομάζομαι, λέγομαι, ἀναφέρομαι, εἶμαι (917).

κλήθρον μάνταλος, ἀμπάρα· ἢ χαλκότευκτα κλήθρα λύσαντες μοχλοῖς... ὦν οὐδὲν ἴσμεν 99 ἢ (θὰ εἰσέλθωμεν), ἀφοῦ παραβιάσωμεν διὰ

μοχλῶν τοὺς χαλκοὺς «μαντάλους»... πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν ἰδέαν· χαλῶ κληθρα 1304 ἀνοίγω τὴν θύραν.

κλισία τόπος πρὸς κατάκλισιν· κλισία λέκτρων 856 εὐνή, νυμφικὴ κλίνη.

κλύδων ὁ, κύμα, τρικυμία, θαλασσοταραχὴ· οὐκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκκλίπτει κλύδων; 1196 δὲν φθάνουν λοιπὸν τὰ κύματα μέχρις αὐτοῦ τοῦ ναοῦ;

κλύζω περιβρέχω, ξεπλένω.

κλύω ἀκούω· κλύοντά σου 768 ἐκ μέρους σου.

κοιλωπὸς βαθουλός.

κοινός: κοινᾶ δόξα 718 μὲ ἐν ὄνειρον κοινὸν δι' ὅλους· ὅλοι ὄνειρεύονται νὰ πλουτήσουν, ἀλλά, ὡς καθορίζεται ἀμέσως ἔπειτα 419 - 420, ἡ φιλόπλουτος αὕτη διάθεσις ἔχει διαβαθμίσεις· κοινὰ χάρις ὄλβου 455 κοινή (εἰς κάθε ἄνθρωπον προσιτὴ) εὐτυχία· ἐν 452 - 455 ὁ Χορὸς εὐχεται νὰ εὐρίσκεται, ἐν ὄνειρῳ τοῦλάχιστον, εἰς τὴν πατρίδα του (νὰ ὄνειρεύεται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν π.) καὶ οὕτω νὰ εὐχαριστῆται καθ' ὑπνοὺς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὐτυχία προσιτὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· τὸ τερπινῶν ὕπνων ἀπόλαυσιν καὶ τὸ κοινὰν χάριν ὄλβου ἐλεύθερα παραθέσεις εἰς τὰ προηγούμενα· ἐς τὸ κοινὸν δίδομι 673 ἀνακοινῶνω.

κοινόφρων ὁ κοινὰ φρονῶν. Ἐν 1008 κοινόφρων σοὶ ἀντὶ τοῦ συνήθους κοινῆ σὺν σοί· εἰς τὸ κοινόφρων ζῆν ἀντιστοιχεῖ τὸ λαχεῖν ἴσον θανῶν (= κοινῆ θανεῖν).

κοινωνὸς 1173 κοινός.

κοίρανος ἄρχων, κυβερνήτης, βασιλεὺς.

κόμη: ἀποκοπτομένη προσεφέρετο εἰς τοὺς νεκροὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων (174, 703) ἢ ὅλη ἢ βόστρυχοί τινες. Ἡ Ἰφιγένεια θυσιαζομένη ἐν Αὐλίδι ἠθέλησεν, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ταφῆ εἰς τὴν πατρικὴν γῆν, νὰ τεθῆ εἰς τὸ ἐν αὐτῇ κενοτάφιόν της ἢ κόμη της τοῦλάχιστον 820· ἢ σύντιξις 820: (οἶσθα) δοῦσα σὰς κόμας φέρειν σῆ μητροί; Ἡ Κλυταιμῆστρα λοιπὸν δὲν εἶχε συνοδεύσει τὴν Ἰφιγένειαν εἰς τὴν Αὐλίδα· τὸ ἀντίθετον λέγεται εἰς τὴν Ἰφ. Αἰδλ.

κομιζομαι λαμβάνω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου· φέρω.

κοντὸς κοντάρι. Ἐν 1350 τῶν ναυτῶν τινες εἶχον, δηλ. συνεχράτουν, τὴν πρῶραν διὰ τῶν κονταρίων, διὰ νὰ μὴ «διπλαρώσῃ» τὸ πλοῖον, ἀφοῦ εἶχον σηκῶσει τὴν ἄγκυραν.

κορᾶν δωρ. γεν. πληθ.

κόσμος 632 κοσμήματα, προσφοραὶ εἰς νεκρόν, κτερίσματα· θεᾶς κόσμοι 1223 στολίδια τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς.

κούρα κόρη· δία κούρα 404 ἢ Ἄρτεμις.

κοῦφος ἐλαφρός.

κόχλος μέγα κογχύλιον· ἐχρησιμοποιοῖται ὡς σάλπιγξ.

κρᾶτα τό, (αἰτιατ. καὶ σπανιώτατα ὡς ὄνομαστ.) κεφαλή· κρᾶτα κρύψαντες 1207 τὰς κεφαλὰς (τῶν ξένων) καλύψαντες.

κρατῆρ ἀγγεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κεράννυνται (ἀναμειγνύονται) ὑγρά· ἐν 160 κρᾶμα· 159 κ.έ. σύντ. : ᾧ (κασιγνήτῳ) μέλλω ὑδραίνειν ἐν νότοις γαίας τάσδε χοᾶς κρατῆρά τε τὸν φθιμένων (τὸ εἰς τοὺς νεκροὺς προσφερόμενον κρᾶμα), (δηλ.) πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μύσχων (γάλα) Βάκχου τ' οἴνηράς λοιβὰς (οἶνον) ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν (μέλι).

κρεῖσσον ἐν 836 ἀντὶ τοῦ μᾶλλον : κρεῖσσον ἢ λόγοισιν περισσότερον ἢ ὅσον δύναται τις νὰ εἴπη.

κρηπίς βάσις, βᾶθρον.

κτησάμενος 696· μετὰ τὸ δάμαρτ' ἔχειν ὁ Ὀρέστης διακόπτει ὀλίγον τὸν λόγον του καὶ ἔπειτα συνεχίζει ἀνακολούθως : γένοιτ' ἄν... ἐξαλειφθεῖ ἄν...

κυάνεος μαυρογάλαζος, σκοτεινός· ἐπίθ. τῆς θαλάσσης (κυρίως τῆς τεταραγμένης).

Κυκλωπὶς ἐστία 845 αἱ Μυκῆναι ὡς περιβαλλόμεναι ὑπὸ κυκλωπείων (ὑπὸ τῶν Κυκλώπων κτισθέντων) τειχῶν.

Κύνθιος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Κύνθον, ὄρος τῆς Δήλου· παρὰ Κύνθιον ὄχθον 1098· ἢ παρὰ ἐνοσεῖται καὶ εἰς τὰς ἐπομένας αἰτιατικὰς : φοῖνικα, δάφναν, θαλλόν, λίμαν.

κυρέω-ᾧ τυγχάνω· 1297 συναντῶ· πολλὰ πολλῶν κυρεῖ 759· πολ-λαὶ προβλέψεις πολλὰ ἐπιτυγχάνουν· ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ 865 ἢ μία συμφορὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην.

κῶλον μέλος τοῦ σώματος, κυρίως τὸ σκέλος· κῶλα ἠκοντίζετο 1369 « ἔπεφταν κλωτσιές ».

κῶπα δωρ. ἀττ. κῶπη· ἐν 140 στόλος.

λάβρος ὀρηκτικός, σφοδρός.

λαγών ἢ, λαγγόνι (τὸ ὑπὸ τὰς πλευρὰς κοίλωμα τοῦ σώματος).

λάθα δωρ., άττ. λήθη.

λάινος (λάας, ό λίθος) λίθινος.

λακτίζω κλωτσώ· πρός κύμα λακτίζοντες 1396 πρός τά κύματα παλαιόντες· πρβλ. πρός κέντρα λακτίζειν παροιμ. περι ματαίας άντιστάσεως.

λαμβάνομαι πιάνομαι από κάπου· νεώς λάβεσθε κώπαις 1386 κυρίως : « πιαστήτε από τό καράβι με τά κουπιά », δηλ. γίνετε κύριοι του πλοίου, κατευθύνετε τό πλοϊον διά τών κωπών.

λάμπω· λάμπομαι πυρι 1155 καίομαι.

λανθάνω διαφεύγω τήν προσοχήν· έν 118 κ.έ. σύντ. : χρεών (νό) χωρείν όποι (τής Ταυρικής) χθονός κρύψαντε δέμας λήσομεν.

λάσκω λέγω· αύδήν λακών 976 φωνήν έκβαλών.

λάτρευμα λατρεία· πολύχροσα λατρεύματα 1275 λατρεία, ή όποία κάνει νά συρρευση πολύς χρυσός. Τά περιλάλητα πλούτη τών Δελφών απέκειντο εις τούς θησαυρούς.

λατρεύω 1115 ύπηρετώ.

Λατώ δωρ., άττ. Λητώ, ή μήτηρ του 'Απόλλωνος και τής 'Αρτέμιδος.

λείπω : ών γε δυνατόν ουδ' έγώ λείπω χάριν και έγώ δέν θα παραλείψω νά κάμω πρός εύχαρίστησίν σου κάτι από εκείνα τουλάχιστον, που είναι δυνατόν.

λέκτρον κλίνη, κλίνη νυμφική, γάμος· έγημε λέκτρα 538 έγημε γάμον (σύστοιχ. άντικείμε.)· δόλια (ένν. λέκτρα έγημε) 539 ό γάμος, που έκαμε, ήτο δόλιος.

λέξεται 1047 παθητ.

λεπαϊός πετρώδης, άπόκρημνος.

Λευκοθέα θαλασσία θεά.

λέχος τό, κλίνη, συζυγική κλίνη, γάμος.

Λήδα ή σύζυγος του Τυνδάρεω.

λήμα φρόνημα.

λιβάς ή, σταγών, ρύαξ.

λινόδετος δεδεμένος διά λινών σχοινίων· χαλινοί λινόδετοι 1043 λινά σχοινία, πρυμνήσια.

λινοπόρος ό κάμνων τό πλοϊον νά προχωρή διά τών λινών ιστίων, επίθ. τής αύρας 410.

λιπαρός στιλπνός, λαμπρός.

λόγος 578, 672 σκέψις, λογισμός· διήλθον χᾶτερον λόγον τιὰ 672 ἔκαμα καὶ μίαν ἄλλην σκέψιν· 998 δικαιολογία· λόγοι 737 ὄρκοι· λόγῳ 761 προφορικῶς.

λόγχη· 823 σύντ. : παλαιὰν λόγχην Πέλοπος ἐν δόμοις πατρός.

λοιβὰ δαρ., ἀττ. λοιβή, σπονδή· λοιβὰ "Αἶδα 169 νεκρική προσφορὰ, χοαί.

Λοξίας ἔπωνύμιον τοῦ Ἀπόλλωνος.

λουτρά ὕδωρ διὰ τὸ γαμήλιον λουτρὸν καὶ τὸ ἀγγεῖον τὸ περιέχον αὐτὸ (ἢ λουτροφόρος). Οἱ μελλόνυμφοι ἐλούοντο τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου μὲ ὕδωρ ὠρισμένης, ἱερᾶς θεωρουμένης πηγῆς (ἐν Ἀθήναις τῆς Καλλιρρόης ἢ Ἐνεακρούνου)· εἰς τὴν Ἰφιγένειαν ἀναχωροῦσαν εἰς Αὐλίδαν ἔδωκεν ἡ Κλυταιμῆστρα ὕδωρ τῆς πατρίδος τῆς, διὰ νὰ λουσθῇ μὲ αὐτὸ ἢ Ἴφ. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ἤδη εὕρισκομένη ἀνεδέξατο τὴν λουτροφόρον.

λοχεία τοκετός· θιγγάνω λοχείας 382 ἐγγίζω λεχὼ ἢ ὅ,τι σχετίζεται μὲ αὐτήν.

λοχεῖα τά, ὁ τόπος ὅπου ἔγινεν ὁ τοκετός.

λόχιος (λέχος, λεχώ, λέκτρον, ἐπιλόχιος) ὁ ἀνήκων εἰς τὸν τοκετόν· λόχιαι στερορὰν παιδείαν· Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαὶ 206 αἱ Μοῖραι τοῦ τοκετοῦ τραχὺν τὸν ἐκ παιδὸς βίον πιεστικῶς καθιστῶσι « μὲ προῦρισαν νὰ μεγαλώσω μέσα στὰ βάσανα »· λοχία 1097 εἶναι· ἢ Ἄρτεμις ὡς βοηθοῦσα τὰς τικτούσας, θεὰ τῶν τοκετῶν.

λυγαῖος σκοτεινός· ὄμμα λυγαίας νυκτός 110 ὁ ὀφθαλμὸς τῆς σκοτεινῆς νυκτός, ἢ νύξ ἢ ὅποια διὰ τοῦ σκότους τῆς ἐπιβλέπει καὶ προστατεύει.

λυπρός ἐλεεινός, ἄθλιος, λυπηρός, ἐνοχλητικός.

λώβα δαρ., ἀττ. λώβη, σκληρά, ἄστοργος συμπεριφορὰ, ἀτίμωσις, ὕβρις, κακοποιήσις, ἀλαζονεία. Ἐν 211 ἡ Κλυταιμῆστρα ἐγέννησε τὴν Ἰφιγένειαν, διὰ νὰ γίνῃ σφάγιον εἰς τὴν ἀλαζονείαν τοῦ πατρός.

μανθάνω 810 ἀκούω.

μαντεῖος μαντικός. Ἐν 1267 κ.έ. ἡ Γαῖα ὀργισθεῖσα, διότι ἐξετοπίσθη ἐκ Δελφῶν ἢ θυγάτηρ τῆς Θέμις (φθῶν θυγατρὸς), ἔδρυσεν ὄνειρομαντεῖον καὶ οὕτω (δὲ 1267) ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν Φοῖβον τὸ μαντικὸν ἀξίωμα.

μάρναμαι μάχομαι.

μάταιος 275 άνόητος.

μεθίημι άφήνω έλευθερον, λύω.

μεθίστημι μετακινώ, απομακρύνω, απαλλάσσω· μετάστησόν (με) θεάς σφαγίων, έφ' οίσι ξενοφόνους τιμάς έχω 755 άπάλλαξόν με από τά σφάγια τής θεάς, πού έχω τó άξίωμα να θυσιάζω ξένους· μεθίστημι φόνου 1177 απομακρύνω από τó μίασμα τού φόνου.

μέλαθρον στέγη, όροφή, κατοικία· μέσον γās έχων μέλαθρον 1258 έχων ώς άνάκτορόν σου τó μέσον τής γής. 'Επιστεύετο ότι εις τó έν Δελφοῖς ίερόν ήτο ó όμφαλός (τó κέντρον) τής γής, λευκός δέ λίθος έχων σχήμα κολούρου κώνου έδείκνυε τήν θέσιν.

μέλει ύπάρχει φροντίς· τή τύχη οίμαι μέλειν τούδε ξόν ήμίν 909 νομίζω ότι ή τύχη φροντίζει περι τούτου ύποβοηθούντων ήμών.

μελεόφρων όλέθρια φρονών.

μέλομαι είμαι άντικείμενον φροντίδος, αγάπης· τάν έν θρήνοισι μουσαν νέκυσσι μελομένηαν 183 τó θρηνητικόν άσμα τó προσφιλές εις τούς νεκρούς· τοιούτον άσμα τονίζει (ύμνει έν μολπαίς) ó "Αδης δίχα παιάνων, οί όποιοι ήσαν ύμνοι προς τόν "Απόλλωνα κυρίως και είχον τόνον χαρμόσυνον· μελόμενος 645 προωρισμένος, καθωσιωμένος.

μέλω τραγουδώ, ύμνώ· μέλω ποσσί 429 τραγουδών χορεύω· πεντήκοντα κορών Νηρηίδων χοροί μέλπουσιν ποσσί έγκύκλιου τών πεντήκοντα θυγατέρων τού Νηρέως οί χορευτικοί όμιλοι τραγουδοῦν και χορεύουν έν κύκλω.

μέμονα, πρκμ. με σημασίαν ένεστ., ποθώ· άμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν 655 ó νοῦς μου ταλαντεύεται μεταξύ δύο αποφάσεων· ταῦτα λέγει ό Χορός μη γνωρίζων πότερος (είναι) ό μάλλον (δυστυχής) 654.

μέν έν 386 τούλάχιστον (ύπονοείται : δέν γνωρίζω πώς σκέπτονται οί άλλοι) .

μέροπες άνθρωποι· 1264 κ.έ. βλ. δυοφερός.

μεστός : τó "Αργος αύτου μεστόν 804, ό "Ορέστης γεμίζει τó "Αργος με τήν παρουσίαν και με τήν φήμην του.

μέτα 1300 μέτεστι· τί ήμίν δρασμοῦ μετά ; τί σχέσιν έχομεν ήμεῖς με τήν άπόδρασιν ;

μεταδίδωμι δίδω μερίδιον· μεταδίδωμι γνώμης 1030 άνακοινώνω τήν γνώμην μου.

μεταδρομή καταδίωξις.

μεταίρω μετακινώ.

μετάρσιος μετέωρος· μεταρσία ὑπὲρ πυρᾶς 27 σηκωτά, « στὸν ἀέρα », ἐπάνω ἀπὸ τὸν βωμόν.

μετάστασις ἀλλαγὴ πορείας. Ἐν 816 τὸ μετάστασιν ἐπεξήγησις τοῦ εἰκό· τὰ τοῦ μύθου ἐν λ. δινεύω.

μετέρχομαι καταδιώκω, τιμωρῶ, ἐκδικουῦμαι· τοὺς ὕβρισθέντας γάμους Ἐλένης μετελθεῖν 13 νὰ λάβῃ ἐκδίκησιν διὰ τὴν προσβολὴν τὴν γενομένην εἰς τὸν σύζυγον τῆς Ἐλένης.

μέτεστι ὑπάρχει μερίδιον· μέτεστι χῶμῖν μέρος 1299 μετέχετε (ἐνέχεσθε) καὶ σεῖς.

μετοίχομαι πηγαίνω πρὸς ἀναζήτησιν· 1332 βλ. ἀπόρητος.

μηλοθύτης ὁ θύων πρόβατα· ὁ ἐφ' οὗ προσφέρουν θυσίας προβάτων.

μὴν βέβαια, « ἀλήθεια », ὅμως· οὐ μὴν... ἀλλὰ 630 ἐν τούτοις· καὶ μὴν 1050 τότε καί.

μητροκτόνος ὁ φονεύσας τὴν μητέρα του· κηλὶς μητροκτόνος 1200 μίασμα ἀπὸ τὴν μητροκτονίαν.

μηχανάομαι - ὦμαι εὐρίσκω μηχανήν, τρόπον· ἐσβάσεις μηχανώμενοι 101 μηχανεύομενοι νὰ παραβιάσωμεν τὴν εἴσοδον.

μηχανή μηχανή, μέσον, τρόπος· πάσας προσφέροντε μηχανὰς 112 θέτοντες εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα.

μῖασμα· μῖασμα χερσῶν 1047 μῖασμα ἐκ φόνου προερχόμενον.

μιν αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

μισθός ἀμοιβή· μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν 593 ἀμοιβὴν ὄχι εὐκαταφρόνητον· τὸ μισθὸν ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ σωτηρίαν 594.

μῖσος 525 μισητή· τὸ ἀφρη. οὐσιαστικὸν ἀντὶ τοῦ ἐπιθέτου· πρβλ. τὰ ἡμέτερα· πομπή, λέρα, σίχαμα.

μοῖρα μερίδιον· ἴτ' ἐπ' εὐτυχία τῆς σφισομένης μοῖρας εὐδαίμονες ὄντες 1490 πηγαίνετε εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ, εὐτυχεῖς διότι ἀνήκετε εἰς τὴν μερίδα τῶν σφισομένων.

μονοτράπεζος ὁ ἐν χωριστῇ τραπέζῃ· ξένια μονοτράπεζα 949 φιλοξενία, καθ' ἣν καὶ ὁ φιλοξενούμενος καὶ οἱ φιλοξενούντες τρώγουν εἰς ἰδιαιτέραν ἕκαστος τράπεζαν.

μόρος θάνατος.

μόχθος 155, 191 συμφορά.

μυριοτευχῆς ὁ φέρων μυρία τεύχη ὅπλα καὶ συνεχδοχ. μυρίου ἐνόπλους. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 141 βλ. χιλιοναύτας.

μυσαρός μιαρός, μεμιασμένος· *μυσαρά* ἔστι 1211 μεταδίδουν τὸ μίασμα.

μύσος τό, μίασμα.

μῶν μήπως.

ναῖ δωρ., ἀττ. *νηί*.

νάιος ὁ τῆς νεώς, «καραβίσιος»· *νάιοι* δρασμοὶ 891 φυγὴ διὰ πλοίου· *νάιον ὄχημα* πλοῖον, ἐν δὲ 410 (μετωνυμικῶς) *ναῦται*, ποντοπόροι (πρβλ. τὸ θέατρον = οἱ θεαταί)· *ἔπλευσαν, νάιον ὄχημα ἔπλευσαν*, αὐτοὶ οἱ θαλασσοπόροι.

νάπη κοιλάς, χαράδρα.

Ναυπλία τὸ σημερινὸν Ναύπλιον.

ναυσθλόμαι - *οὔμαι* λαμβάνω μετ' ἑμαυτοῦ διὰ θαλάσσης.

ναυστολέω - *ῶ* πλέω, ταξιδεύω, μεταφέρω διὰ θαλάσσης· ὁ *ναυστολῶν* εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς 599 ἐγὼ ἔχω ἀρματώσει τὸ καράβι τῶν συμφορῶν.

ναυτίλος ναυτικός· *ναυτίλος ἐφθαρμένος* 276 ναυαγός.

νεανίας 304 γενναῖος.

νεῖκος τό, ἔρις, φιλονικία· 813 σύντ : *ἤκουσα νείκη, ἀῆν* περὶ χρυσῆς ἀρνός· τὰ τοῦ μύθου βλ. ἐν λ. *δινεύω*.

νεὸς νεός.

νεοχμὸς νέος (μόνον ἐπὶ πραγμάτων).

Νηρεὺς θαλάσσιος θεός· *κούρα* αὐτοῦ (217) ἡ Θέτις.

νίζω νίπτω· *νίζω φόνον* 1338 ἀποπλύνω τὸ ἐκ τοῦ φόνου μίασμα.

Νίκη : ἐν 1497 κ.έ. ὁ Χορὸς παρακαλεῖ τὴν θεὰν Νίκην νὰ ἀναδεικνῆ αὐτὸν νικητὴν εἰς τοὺς δραματικούς ἀγῶνας.

νιν αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, αὐτούς, αὐτάς, αὐτά· *νιν* 1240 αὐτούς, τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν.

νίπτω ἀποπλύνω, ἀπολυμαίνω.

νομίζεται 471 συνηθίζεται· *νόμισμα* 1471 ἔθιμον.

νόμος 35 ἔθιμον· σύντ. : *χρώμεσθα νόμοισιν ἑορτῆς, ἧς μόνον τοῦνομα καλόν, τὰ δ' ἄλλα...* ἡ Ἰφιγένεια σιωπᾷ, διότι φοβεῖται νὰ προσφέρῃ τὴν λέξιν *αἰσχρά*· 970 δικαστικὴ ἀπόφασις.

νοσέω - *ῶ* 536, 680, 693 εὐρίσκομαι εἰς κακὴν κατάστασιν· 1018 δυσκολεύομαι, παρουσιάζω ἀσθενὲς σημεῖον, «σκοντάφτω».

νοστέω - *ῶ* ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

νόστος ἐπιστροφή εἰς τὴν πατρίδα· ἐν 1112 γῆ, χώρα (βλ. ἐμπολά).
νοτερὸς ὑγρός.

νοτίζω βρέχω· ἐν 832 - 833 τμησίς : κατά...νοτίζει.

νοτίς ὑγρασία, ὕδωρ, κῦμα.

νυμφεύματα γάμος.

νὺν (ἐγκλιτ.) λοιπόν.

νύχιος νυκτερινός· 1262 βλ. Χθών.

νῶν 482 εἰς ἡμᾶς τοὺς δύο· ἐκ τοῦ μέλλουσι.

νῶτον ῥάχις, πλάτη· νῶτα χθονὸς ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς· νῶτα πόντου ἢ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Ξείνα ξένη, φιλοξενουμένη· ἀξείνου πόντου ξείνα 218 διαμένουσα ὡς ξένη εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀξένου πόντου (τοῦ κατ' εὐφημισμὸν Εὐ-ξείνου).

Ξενόεις πλήρης ξένων· 1282 βλ. πολύνωρο.

Ξενοφονέω - ῶ 1021 φονεύω τὸν φιλοξενούντά με.

Ξενοφόνος ὁ φονεὺν ξένους· ξενοφόνου τιμαὶ 776 λειτουργημα, τιμητικὴ ὑποχρέωσις τοῦ θυσιάζειν ξένους.

Ξεστός ἐξεσμένος, λειτός.

Ξουθός ξανθός, ξανθόμαυρος· ξουθᾶν μελισσᾶν (γεν. πληθ.).

Ξύζυγος 250 σύντροφος.

Ξυνάπτω 1371 συμπλέκομαι· ὡς τῷ ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη ὥστε τὰ μέλη (ἡμῶν) συναποκαμεῖν σὺν τῷ ξυνάπτειν (εὐθύς μετὰ τὴν συμπλοκὴν).

Ξυναρμόζω συνάπτω, συνταιριάζω· ὄφιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν 1167 ἔκλεισε τὰ μάτια του.

Ξυνετοί ἐν 1092 εἶναι οἱ ἐνοοῦντες τὴν φωνὴν τῶν πτηνῶν καὶ γινῶσται τῶν μύθων· δι' αὐτοὺς ἡ βοή τῆς ἀλκυόνος εἶναι εὐξίνετος, γνωρίζουν δηλ. ὅτι διὰ τῶν ἀσμάτων τῆς (μολπαῖς) θρηνεῖ τὸν σύζυγον τῆς· βλ. ἀλκυών.

Ξυνευνέτης σύζυγος.

Ξυνοικέω - ῶ 915 εἶμαι σύζυγος.

Ξυντείνω ἐντείνω, τεντώνω, στενοχωρῶ, πιέζω· 207 βλ. λόχιος.

ἴδε, ἦδε, τόδε : οἶδε χωροῦσι 456, νά, ἔρχονται· τάδε βαίνει· 460 νά, βαδίζουν· τῆσδ' Ἀθηναίας 1436 ἐμοῦ τῆς Ἀθηναῆς.

ὀδύρομαι θρηγῶ· τί ταῦτ' ὀδύρη; 482 διατί κάνεις αὐτοὺς τοὺς ὀδυρμούς;

ὄθεν 35 συνεπεῖα τοῦ ὁποίου.

ὄθι ὅπου.

οἶαξ ὁ, δοἰάκι (ἡ λαβὴ τοῦ πηδαλίου)· ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ πηδάλιον.

οἶδμα κῦμα.

οἰκεῖος: οἰκεῖοι θάλαμοι 1140 οἱ θάλαμοι τοῦ σπιτιοῦ μας· οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι 1171 ἦλθον φέροντες τὸ ἐκ φόνου μίασμα ἀπὸ τὴν πατρίδα των (κατ' ἄλλους : ἔχοντες ἐπάνω των μίασμα ἐκ φόβου συγγενικοῦ)·

οἰκίζω βάζω τινὰ νὰ κατοικήσῃ, ἐγκαθιστῶ.

οἰκτιρίζομαι εὐσπλαγχνίζομαι, θρηγῶ, πενθῶ· οὐ τοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων κτενεῖν οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, οὐχ ὅστις Ἄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτιρίζεται σωτηρίας ἀνελπὶς 484 πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι λογικὸν πρᾶγμα, ἐὰν κανεῖς, ὅταν πρόκειται νὰ θανατώσῃ, θέλῃ νὰ ἐξουδετερώσῃ μὲ ἐκδηλώσεις εὐσπλαγχνίας τὸν φόβον τῆς καταστροφῆς, (ἐπίσης πιστεύω ὅτι) δὲν (εἶναι λογικόν), ἐὰν κανεῖς θρηγῆ διὰ τὸν ἐγγίζοντα θάνατόν του, ἐνῶ δὲν ἔχει ἐλπίδα σωτηρίας· τὸ σοφόν εἶναι οὐδέτερον, τὸ δὲ ὅστις εἰσάγει πρότασιν ἀναφορικὴν ὑποθετικὴν (= εἶ τις)· πρβλ. διὰ τὴν σύνταξιν 606 αἴσχιστον ὅστις...

οἰκτίρω εὐσπλαγχνίζομαι, αἰσθάνομαι συμπάθειαν.

οἶκτος εὐσπλαγχνία, συμπάθεια· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνῆ 1054 ἡ γυνὴ ἔχει βέβαια τὴν δύναμιν νὰ κινήσῃ τὸν οἶκτον· 646 πράγματα ἄξια οἶκτου· οἶκτοι « τρυφερότητες ».

οἰμῶζω φωνάζω οἶμοι οἶμοι.

οἰνηρός ὁ ἀνήκων εἰς τὸν οἶνον· Βάκχου οἰνηραὶ λοιβαὶ 164 οἶνος· βλ. κρατήρ.

Οἰνόμαος βασιλεὺς τῆς ἐν Ἡλιδι Πίσης· βλ. Πέλοψ.

οἰνωπός ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ οἴνου, βαθέως ἐρυθρός.

οἰστρος βοϊδόμυγα· μεταφρ. πᾶν τὸ ἐρεθίζον μέχρι μανίας· 394 βλ. σύνοδος.

οἶτος ὁ, μοῖρα, συμφορὰ· ἔλεγος οἶτος 1091 ἀξιοθρήνητος, θλιβερά μοῖρα.

οἶχεται 552 ἀπώλετο.

ὀκέλλω ῥίπτω εἰς τὴν ξηράν.

ὄλβιος εὐτυχής, μακάριος, πλούσιος, εὐλογημένος.

ὄλβος πλούτος, εὐτυχία· φέρομαι βάρος ὄλβου 416 κυνηγῶ τὰ μεγάλα πλούτη· γνώμα ὄλβου 419 φιλόπλουτος διάθεσις· αὕτη εἰς ἄλλους μὲν εἶναι ἄμετρος (ἄκαιρος), εἰς ἄλλους δὲ μετρία (ἤκει ἐς μέσον)· χάρις ὄλβου 455 εὐτυχία· βλ. κοινός.

ὄλλυμι· ὄλλωεν ὡς ὄλλωε τοῖσιν εἰδόσιν 575 ἐχάθη ὅπως ἐχάθη κατὰ τὴν κρίσιν τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα.

ὄλομαν ὠλόμην.

ὄμαιμος συγγενής ἐξ αἵματος, συνήθως (ἐν Ἰφ. Τ. πάντοτε) ἀδελφός.

ὄμαιμῶν = ὄμαιμος.

ὄμαρτέω - ὦ ἀκολουθῶ, συνοδεύω.

ὄμογενής συγγενής.

ὄμόσπορος ὁ, ἡ, ἀδελφός, ἀδελφή.

ὄναισθε εὐκτ. μέσ. ἀόρ. τοῦ ὀνίημι ὠφέλῳ· ὄναισθε μύθων 1078 « νὰ ἔχετε καλὸ γιὰ τὰ λόγια σας ».

ὄναρ καθ' ὕπνου· 518 βλ. ὠφέλον.

ὄνειρον καὶ ὄνειρος· 452 βλ. κοινός.

ὄνησις (ὀνίημι) ὠφέλεια· ὄνησιν σπεύδουσα 579 ζητοῦσα νὰ ὠφελήσω· τὸ σπεύδουσα παρὰ τὸ ἤκομεν, ἕπερ ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ.

ὄνομάζω· πότερος ὕμῶν ἐνθάδ' ὀνομασμένος Πυλάδης κέκληται ; 492 ποῖος ἀπὸ σᾶς τοὺς δύο καλεῖται Πυλάδης προσφωνηθεὶς μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐδῶ (εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων) ; Ἡ Ἰφιγένεια εἶχεν ἀκούσει τὸ ὄνομα τοῦ Π. ἀπὸ τὸν βοσκὸν (249, 285, 321)· 1321 βλ. θαῦμα.

ὄρειος ὄρεινός, ὄρεσίβιος, βουνίσιος.

ὄρθῶς· ὄρθῶς φίλος 610 πραγματικός, εἰλικρινής φίλος.

ὄρκιος ὁ ἀνήκων εἰς ὄρκον· ὁ εἰς ὃν ὄρκιζεται τις.

ὄρμιζομαι ἀγκυροβολῶ.

ὄρνης - ιθος ὁ, (σπανίως θηλ.) πτηνόν.

ὄρνωμαι κινεῖμαι, σηκώνομαι· 1149 βλ. ἀβρόπλουτος.

ὄρος 85, 1451 ὄριον, σύνορον· 1219 χρονικὸν ὄριον, προθεσμία.

ὄροῦω ὀρμῶ.

ὄρφνα δωρ., ἀττ. - η, ἡ, σκότος· οἶαν ἰδόμαν ὄφιν ὄνειρων νυκτός, τᾶς ἐξήλθ' ὄρφνα 150 ἀφοῦ τέτοια ὄνειρα εἶδα τὴν νύκτα, τῆς ὁποίας ἔφυγε τὸ σκότος (δηλ. τὴν περασμένην ν.) τὸ νυκτός χρον.

δς 574 διότι αὐτὸς (ὁ Ὁρέστης).

ὄσια ἢ, θεῖος νόμος, ἱεροτελεστία, θρησκευτικὸς τύπος· *ὄσια δίδωμ'* ἔπος τόδε 1161 ἐκ θρησκευτικοῦ καθήκοντος προφέρω τὴν λέξιν ταύτην (τὸ ἀπέπτυστα)· *ὄσιās ἑκατι* 1461 πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τύπου.

ὄσιος σύμφωνας μὲ τὴν θρησκείαν, θεάρεστος, ἱερός, ἡγιασμένος· τὰ ἐνθάδε *ὄσια* 343 τὰ ἐδῶ καθήκοντα· τὸ *ὄσιον* δώσω φόβω 1037 τὸ ἄγνόν θὰ προσφέρω ἐκ φόβου· ἡ Ἰφιγένεια θὰ ἰσχυρισθῆ, λέγει, ὅτι θὰ θυσιάσῃ μόνον ὅ,τι εἶναι ἄγνόν, καθάρων, ἡγιασμένον, ἐκ φόβου μήπως δυσαρεστήσῃ τὴν θεάν, ἐὰν προσφέρῃ τι ἀνόσιον, μεμιασμένον· (ἄλλοι ἄλλως ἐρμηνεύουσι)· *ὄσιον* 1045 ἐπιτετραμμένον· *ὄσιώτερον* 1194 κατὰ τρόπον συμφωνότερον πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λατρείας.

ὄστις· *ὄστις* ποτὲ ἤλθεν 340 ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτὸς ποὺ ἤλθεν· *ἦτις* εἴ ποτε 483 ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶσαι.

ὄτου 926 = ἦστινος, ὅτω 1071 = ἦτινι.

οὐ· οὐ μὴν... ἀλλά 630 ἐν τούτοις· οὐ γὰρ ἀλλὰ 1005 (κυρίως· οὐ γὰρ ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἀλλά...) = καὶ γάρ, «γιατὶ ἀλήθεια»· οὐ 359, 1231, 1464 ὅπου· οὐ δὴ 320 ἐκέλην τὴν στιγμὴν.

οὔδας τό, ἔδαφος, γῆ.

οὔδεις· οὐδὲν ἄλλο 827 κανὲν ἄλλο ὄνομα δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω.

οὔκου λοιπὸν δέν...

οὔνεκα ἔνεκα· ὅτι, διότι.

οὐράνιος 986 οὐρανοπετής, διοπετής· πρβλ. 88.

οὔρειος (= ὄρειος) ὄρεινός, ὄρεισίβιος, βουνίσιος· οὔρεια μόσχος 163 ἀγέλας περιπλανωμένη ἐλευθέρᾳ εἰς τὰ ὄρη.

ὄφλισκάνω ὀφείλω· ἐπισύρω κατ' ἑμαυτοῦ· *μωρίαν τ' ὀφλισκάνει* θνήσκει θ' ὁμοίως 488 καὶ μωρὸς κρίνεται καὶ τὸν θάνατον δὲν γλυτώνει.

ὄχημα 410 βλ. νάιος.

ὄχθος ὁ, ὕψωμα, βράχος (961 «πάγος»). Ἐν 290 ὁ Ὁρέστης παθαίνει παραίτησιν· ἡ μήτηρ του, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐρινὺς κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκάλην της, μεταβάλλεται αἴφνης εἰς βράχον (ὄχθον) ἀπειλοῦντα νὰ τον συντρίψῃ.

ὄχος ὁ, ὄχημα· ἀρμάτων ὄχοι 370 ἄρμα (περίφρασις).

παιάν ὕμνος πρὸς θεὸν (κυρίως τὸν Ἀπόλλωνα).

παιδεία 206 παιδικὴ ἡλικία· βλ. λόχιος.

παιδνός παιδικός· διὰ τὸν ἔλον χωρίον 1271 βλ. ἔλσσω.

Παλαίμων θαλάσσιος θεός.

παλαμναῖον τό, μίasma προερχόμενον ἀπὸ τὸν φονέα, τὸν παλαμναῖον.

παλίμπρυνμος ὁ ὀπισθοχωρῶν μὲ τὴν πρύμνην· νεὸς ὄθει παλίμπρυνμ' ἰστία 1394 ὅθι τὰ ἰστία τοῦ πλοίου ὀπίσω πρὸς τὴν πρύμνην (καὶ οὕτω τὸ πλοῖον ὠθεῖτο πρὸς τὴν ξηρὰν χωρὶς νὰ στραφῇ).

πάλιν ὀπίσω.

παλίρρους ὁ ῥέων πρὸς τὰ ὀπίσω (ἐν στ. 1397 πρὸς τὴν ξηρὰν).

Πάν ποιμενικὸς θεός· ἐλατρεύετο κυρίως ἐν Ἀρκαδίᾳ.

παραβάλλομαι : ἐγὼ σοὶ παραβάλλομαι θρήνους 1094 παραβγαίνω μ' ἐσένα ὡς πρὸς τοὺς θρήνους.

παραιρέομαι - οὔμαι 25 ἀποσπῶ.

παράκτιος ὁ παρὰ τὴν ἀκτὴν· οὐ δραμεῖσθε παράκτιοι ; 1424 δράμετε πρὸς τὴν ἀκτὴν.

παραστάδες αἱ, τὰ ἐκατέρωθεν τῆς θύρας ξύλα ἢ λίθοι ἢ τετράγωνοι στῦλοι καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα· ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν 1159 σταμάτα εἰς τὸν πρόναον.

πάρεργον ἔργον δευτερεῦον, παρὰ τὸ κύριον· ὡς ἐν παρεργῷ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας 514 (θὰ τὸ κάμω αὐτὸ) ὡς κάτι τὸ δευτερεῦον μέσα εἰς τὴν δυστυχίαν μου· ὁ νοῦς : μέσα εἰς τὴν τόσῃν δυστυχίαν μου δὲν εἶναι σπουδαία ἐνόχλησις, δὲν ἐπαυξάνει τὴν δυστυχίαν μου, τὸ ὅτι θὰ σοῦ δώσω μερικὰς πληροφορίας· ὥστε δέχομαι.

παρέρχομαι 753 παραλείπω.

παρευρεπίζω ἐτοιμάζω ὡς βοηθός, βοηθῶ εἰς τὴν ἐτοιμασίαν· παρευρεπίζετε τάνδον τοῖς ἐφροστώσι σφαγῇ 725 βοηθεῖτε τοὺς ἐπιμελητάς τῆς θυσίας εἰς τὰς ἐν τῷ ἱερῷ προετοιμασίας.

παρηγίς - ἴδος ἡ, παρειά.

παρθενῶνες διαμέρισμα τῶν παρθένων ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

παρήμημι 793 ἀφήνω κατὰ μέρος.

παρίσταμαι : παρίσταμαι βωμοῖς 1314 εἶμαι ἐπιμελητῆς τῶν βωμῶν, τῶν θυσιῶν· πρβλ. ἐφροστώς 726.

πάροιθε πρότερον.

παρόν : ἐπὶ τοῖς παροῦσι 471 διὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν· παρόν (ἀπρόσ.) 1088 ἐνῶ εἶναι δυνατόν.

πάρος πρότερον.

πάσχω δέχομαι ἐντύπωσιν τινα (καλὴν ἢ κακὴν, μέση λέξις)· πέπονθας ταῦτό ἐμοί ; 657 ἔχεις περιέλθει εἰς τὴν ἰδίαν μὲ ἐμὲ ψυχικὴν κατάστασιν ;

πατήρ : πατὴρ 699 δηλ. τοῦ Ἀγαμέμνονος.

πάτρα πατρίς.

πατρίς 838 ἐπίθετον· χθονὸς πατρίδος πρβλ. πατρίς αἶα.

πατροκτόνος ὁ φονεύσας τὸν πατέρα του, ἀλλὰ πατροκτόνος χεῖρ 1083 φονικὴ πατρικὴ χεῖρ.

παυσίπονος ὁ παύων τοὺς πόνους· παυσίπονος δουλείας ἐμέθεν δειλαίας 450 ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς δουλείας ἐμὲ τὴν δυστυχῆ.

πέδον ἔδαφος, πεδῖον· 972 τέμενος.

πειρατήρια τά, δοκιμασία, δίκη· νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια 967 ἔφυγα, ἀφοῦ ἐκέρδισα τὴν περὶ φόνου δίκην.

πειστήριος πειστικός.

πελάζω πλησιάζω. Ἐν 880 τμησίς : ἐπί... πελάσαι· εἰς ὄψιν πελάζω 1212 πλησιάζω διὰ νὰ ἴδω.

Πέλοψ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας Ταντάλου, σύζυγος τῆς Ἴπποδαμείας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πίσης Οἰνομάου. Ὁ Οἰνόμαος ἐκάλει εἰς ἀγῶνα ἄρματοδρομίας τοὺς μνηστῆρας τῆς κόρης του μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἔδιδεν αὐτὴν εἰς τὸν νικητὴν· τοὺς ἠττωμένους ὁμοῦ ἐφόνευεν. Ὁ Πέλοψ μέλλων καὶ αὐτὸς νὰ διαγωνισθῇ ὡς μνηστὴρ τῆς Ἴπποδαμείας παρέσυρεν εἰς ἀπιστίαν τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, ὅστις ἀφῆρσε τοὺς ἧλους ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ ἄρματος τοῦ κυρίου του· οὕτως ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄρμα διεσπάσθη καὶ ὁ Οἰνόμαος ἀνετράπη. Ὁ Πέλοψ τὸν ἐφόνευσε τότε διὰ τῆς λόγχης του, ὅπως καὶ ὁ Οἰνόμαος ἐφόνευε τοὺς ἠττωμένους μνηστῆρας, καὶ ἐνυμφεῖθ τὴν Ἴπποδάμειαν. Ταῦτα συντόμως, ὡς γνωστὰ εἰς τοὺς συγχρόνους του θεατὰς, ὑπαινίσσεται ὁ ποιητὴς διὰ τῶν λέξεων *θαοῖσιν ἵπποις* 2. Πέλοπος παιδὶ παιδὸς 807 ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πέλοπος.

πέμπω στέλλω, ὀδηγῶ, συνοδεύω.

πεπρωμένος 1438 προωρισμένος.

πέρα περαιτέρω· μύθων πέρα 900 βλ. θαυμαστός και πρόσω.

περιβάλλω 796 ἀγκαλιάζω· 799 βάλλω πέριξ· 788 (δροκοισι)

δένω.

περιβολή τὸ περιβάλλειν· χειρῶν περιβολαί 903 ἐναγκαλισμοί.

περικίων ὁ ὑπὸ κίωνων περιβαλλόμενος, περίστυλος.

περιπολέω - ᾧ περιφέρομαι, περιπλανῶμαι.

περιστέλλω περιποιῶμαι, κηδεύω· πῶς ἂν με περιστείλειεν ἂν ;

ἄχ, νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὲ ἐκήδευε. (Τὸ ἂν πολλακίς δίς, ἐνότε και τρίς).

πέσημα πτώσις· πῶγμα πεσόν· οὐρανοῦ πέσημα 1384 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόν· πρβλ. 87 και 977.

πέτρα βράχος.

πέτρος λίθος.

πηγή· πόντου πηγαί 1039 θαλάσσιον ὕδωρ· πηγαί ὑδάτων 1192 γλυκὸ τρεχούμενο νερὸ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ θαλάσσιον. Τὸ βέον ὕδωρ και τὸ θαλάσσιον ἐπιστεύετο ὅτι εἶχον δύναμιν ἐξαγνιστικὴν· πρβλ. Ἰλιάδ. Α 314 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο και εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον· εἰς τοὺς Πέρας τοῦ Αἰσχύλου (204) ἡ μήτηρ τοῦ Ξέρξου Ἀτοσσα λέγει· χεροῖν καλλιροοῦ ἐψανσα πηγῆς (διὰ νὰ καθαρισθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν δνείρου).

πῆμα πάθημα, δυστύχημα· φίλα γὰρ ἐλπὶς γ' ἐπὶ τε πῆμασι βροτῶν ἀπληστος ἀνθρώποις 414 διότι ἡ ἐλπὶς εἶναι ἀγαπητὴ (θερμαίνει τὴν καρδίαν μας, μᾶς κολακεύει) και πρὸς δυστυχίαν τῶν θνητῶν εἶναι ἀπληστος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

πίπτω 730 μεταπίπτω, μεταπηδῶ· σύντ. : οὐδεὶς ἀνὴρ ἐστιν ὁ αὐτὸς ἐν πόνοις τε δταν τε πέση ἐκ φόβου πρὸς τὸ θάρσος· εἰ γὰρ πέσοι 1221 εἴθε νὰ ἐπιτύχη.

Πῖσα πηγὴ ἐν Ὀλυμπία τῆς Ἡλιδος, ἐξ ἧς ὠνομάσθη και αὐτὴ ἡ Ὀλυμπία.

Πισᾶτις 824 ἡ ἐκ Πίσης.

πίτνω πίπτω.

πίτυλος ὁ, κυρίως : πλατάγημα τῶν ρυθμικῶς κινουμένων κωπῶν· ἔπειτα : κόπη και (σπανίως) πλοῖον· ἐν 307 (μεταφορ.) κρίσις, ὄρμη, παραδαρμός· νεὼς πίτυλος εὐήρης πάρα (= πάρεστι) 1050 τὰ καλοταιριασμένα κουπιὰ τοῦ караβιοῦ εἶναι ἔτοιμα· ταρσῶ καθῆρει πίτυλον ἐπτρωμένον (παράθεσις εἰς τὸ σκάφος 1345) 1346 « πλεού-

μενο ξεσηκωμένο και με έτοιμα σά φτεροῦγες τὰ καλοκαιριασμένα κουπιά του ».

πλάτη κυρίως τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης· ἔπειτα : κώπη (π.χ. 1347) και αὐτὸ τὸ πλοῖον (π.χ. 1427).

πλέον περισσότερον· πλέον λαμβάνω 496 ὠφελοῦμαι, κερδίζω· σύντ. : τί πλέον λάβοις ἂν μαθοῦσα (ὑποθετ.) τότε ;

πλήν : πλήν ὅσ' οὐχ ὀρώσά νιν 613 ἔκτος μόνον πού δὲν τὸν βλέπω.

πλησίσιος ὁ πληρῶν (φουσκῶνων) τὰ ἰστία.

πλωτῆρ ταξιδιώτης.

πνεῦμα φύσημα, ἄνεμος· τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη ; 1317 τί ἄνεμος ἐφύσηξε και ἐπῆρε τέτοιον ἄερα τὸ κεφάλι της ;

πόδες τοῦ πλοίου εἶναι τὰ σχοινία τὰ δεμένα εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἰστίου και κρατοῦντα αὐτὸ τεντωμένον· νῦν « ποδάρια ».

ποδώκεια ταχυποδία.

ποθεινός ποθητός· ποθεινός (ἔστι) 1006 « ἀποζητιέται ».

ποικίλλω κεντῶ, « ζομπλιάζω », ἐνυφαίνω· εἰκό ποικίλλουσα 224 εἰκόνα ποικίλην (πολύχρωμον) ἐνυφαίνουσα· βλ. και εἰκό.

ποικιλόνωτος ποικιλόχρωμος κατὰ τὰ νῶτα.

ποινά δωρ., ἀττ. ποινή (ὁ ἰδὲ κατωτέρω ἐν λ.).

ποινάομαι - ὦμαι τιμωρῶ.

ποινή ἐξαγορά, τιμωρία, ἐκδίκησις, φωνή τοῦ αἵματος· ἐνθεν των πρόσθεν ὁμαθέντων Τανταλιδῶν ἐκβαίνει ποινά γ' εἰς οἴκους 199 ἔκτοτε (ἀπὸ αὐτῆν τὴν πηγὴν, ἀπὸ αὐτῆν τὴν αἰτίαν) ἡ φωνή τοῦ αἵματος τῶν πρότερον φονευθέντων Τανταλιδῶν εὐρίσκει ἐκδίκησιν (ἱκανοποιῆσιν) πλήττουσα τοὺς οἴκους (τὴν ἐκάστοτε ἐπερχομένην γενεάν τῶν Τανταλιδῶν, νῦν δὲ τὸν Ὀρέστην)· ἀντιπάλους ποινας δίδωμι 446 πληρῶνα σωστά, με ἀνάλογον τιμωρίαν, τὸ κακὸν πού ἔκαμα.

πολέσιν 1264 πολλοῖς.

πόλισμα πόλις.

πολυάνωρ πολυάνθρωπος, πολυσύχναστος· πολυάνωρι ἐν ξενόεσσι θρόνω (ἐνν. θῆκε) θάρση βροστοῖς θεσφάτων αἰοδαῖς 1281 ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ, ὅπου συρρέουν ἀάμπλογοι ξένοι, ἐνέβαλεν εἰς τοὺς Ὀνητοὺς πίστιν εἰς τοὺς (ἐμμέτρους) χρησμούς.

πολύθυρος 727 ἦτο ἡ ἐπιστολή ἡ ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν πινακίδων, αἵτινες ἐκαλοῦντο θύραι ἢ θυρίδες ἢ πιτχάι.

πολυόρνηθος ὁ ἔχων πολλοὺς ὀρνηθας (πτηνά)· πολυόρνηθος αἶα, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

λευκά ἀκτὰ 435 εἶναι ἡ Λευκὴ (σήμερον Φιδονήσι), ἐρημόνησος ἐν τῷ Εὐξεινῷ πόντῳ ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰστρου (Δουνάβεως). Ἐκλήθη Λευκὴ διὰ τὸ χροῶμα τῶν βράχων της ἢ, κατ' ἄλλους, διὰ τὰ λευκά πτηνά, τὰ ὅποια ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ διέμενον ἐπ' αὐτῆς. Ἐλέγετο ἐπίσης Νῆσος ἢ Δρόμος τοῦ Ἀχιλλέως (ὁ Εὐριπ. ποιητικῶς) : Ἀχιλλῆος δρόμους καλλισταδίους τὸ ὠραῖον στάδιον, ὅπου ἐγυμνάζετο ὁ Ἀχ. μετὰ τὸν θάνατόν του. Βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐλατρεύετο εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς νήσου περιοχὴν, ὅπου εὐρέθη καὶ βωμὸς πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἰδρυμένος. Τὸ τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐπέρασαν, τὸ ὅποιον ἐννοεῖται καὶ ἐνταῦθα ἐκ τοῦ στίχου 424. Ὁ Χορὸς διερωτᾶται : πῶς ἔφθασαν οἱ ξένοι ἐκ τοῦ Βοσπόρου εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων ; παρέπλευσαν τὴν Θράκην (παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν 425) ἢ ἐπλευσαν ἀνατολικώτερον (ἄξειον κατὰ πόντον 438) με εὐνοϊκὸν ἄνεμον (πλησιστίοισι προαῖς 430), νότιον ἢ δυτικὸν (αὔραις σὺν νοτίαις ἢ πνεύμασι Ζεφύρου 433 - 434), καὶ ἀφήσαντες ἀριστερά τῶν τὴν Λευκὴν ἦλθον εἰς τὴν Κριμαίαν ;

πολύπτυχος 677 πολυχάραδρος.

πομπή : σχέτλιαι πομπαὶ 651 μαῦρο ταξίδι (ἐνν. τοῦ Πυλάδου).
πόνημα ἔργον.

πόνος 114 ἄθλος, κινδύνευμα· πόνοι 661 ἀγῶνες, 988 βάσανα· διὰ πόνων ἄγει ὁδηγεῖ διὰ μέσου δοκιμασιῶν· 729 κίνδυνοι· βλ. πίπτω.

πορθέομαι - οὔμαι 302 καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι.

πορθμεύω διαβιβάζω, μεταφέρω (κυρ. διὰ στενοῦ θαλασσίου πόρου ἢ ποταμοῦ), διαπορθμεύω· πορθμεύω ἶχνος 266, πόδα 936 φέρω τὸ βῆμα, βαδίζω, ἔρχομαι· τίμη λόγῳ πορθμευέτε ; 1358 με ποίαν δικαιολογίαν, με ποῖον δικαίωμα, μεταφέρετε ; πορθμεύω διωγμὸν 1435 ἐπιχειρῶ καταδιώξιν· πορθμεύειν πλάτη 1445 ὥστε νὰ διασχίξη (τὰ νῶτα τῆς θαλάσσης) διὰ τοῦ πλοίου.

πορθμῖς ἀκάτιον, πέραμα, σκάφος.

πόρος πέρασμα· πόρος ἄπορος 897 πέρασμα, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ἀδύνατον· ἀνέλπιστος σωτηρία· 875 διέξοδος, τρόπος φυγῆς, σωτηρία· 253 θάλασσα.

πορφυρευτικὸς ὁ ἀνήκων εἰς τὰς πορφυρεῖς ἢ πορφυρευτάς, τοῦ ἀλιεῖς τῆς πορφύρας (κογχυλίου, ἐξ οὗ ἐλαμβάνετο χρωστικὴ οὐσία)· πορφυρευτικαὶ στέγαι 263 τόπος διαμονῆς πορφυραλιέων.

πόσις ὁ, ὁ σύζυγος.

ποτάομαι - ὦμαι πετώ.

ποτέ (ἐν ἐρωτήσει, π.χ. 472, 479) τάχα, ἄρα γε, τέλος πάντων.

πότνια σεβαστή· 463 καὶ 533 ἢ Ἄρτεμις· 1123 ἢ Ἰφιγένεια.

πράσσω εὐρίσκομαι εἰς μίαν κατάστασιν (καλὴν ἢ κακὴν, μέση λέξις)· *πράσσονθ'* ἢ *πράσσω* 692 ἀφοῦ ἔχω τὴν τύχην πού ἔχω· *καλῶς πρᾶσσω* 1185 εὖ *πρᾶσσω* εὐτυχῶ· *πρᾶσσω* κακῶς 353 *δυστυχῶ* (βλ. *δυστυχής*)· *πρᾶσσω κοινὰ* (ἐνν. Ἄργει) 668 *συμμερίζομαι* τὴν τύχην (τοῦ Ἄργους).

πρέσβειρα πρεσβυτέρα.

προδίδωμι 706 ἐγκαταλείπω.

προθυμία· πολλὴ δέ τις *προθυμία* σε τοῦδ' ἔχουσα *τυγχάνει* 615 σὲ κατέχει μεγάλη ἐπιθυμία αὐτοῦ (τοῦ *θανεῖν*).

πρόθυμον τό, 989 *προθυμία*, *ζωηρά ἐπιθυμία*· τὸ *πρόθυμον* ἔχω Ἄργει γενέσθαι ἔχω τὴν *ζωηράν ἐπιθυμίαν* νὰ ἔλθω εἰς τὸ Ἄργος· 1023 *τόλμη*, *θάρρος*.

προκαλύπτω 312 *θέτω* ὡς *προκάλυμμα*· ὁ Πυλάδης μὴ ἔχων *ἀσπίδα* ἔθεσεν ὡς *προκάλυμμα* τοῦ Ὀρέστου τὰς *εὐπύηνους ὑφὰς πέπλων* τὸ *καλοῦφασμένον ἱμάτιόν* του.

προκίεμαι· τὴν *προκειμένην σπουδὴν* ἔχοντες 1433 *ἐπειγόμενοι* διὰ τὸ *προκείμενον ζήτημα*.

προμηθία πρόνοια.

πρός· *πρὸς* δὲ 548 *πρὸς* τούτοις δέ· *πρὸς* δ' ἀπώλεσέν τινα μὲ τὸ νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖνος κατέστρεψε καὶ κάποιον ἄλλον (δηλ. ἐμέ).

προσάμβασις *προσανάβασις*· *δωμάτων προσαμβάσεις ἐκβησόμεσθα* 97 θὰ ἀναβῶμεν καὶ θὰ φθάσωμεν ἕως εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ναοῦ· ἡ *ἐκ* τοῦ *ἐκβησόμεσθα* σημαίνει τὸ *τέρμα*.

προσάντης ἀνωφερής, δύσκολος, δυσάρεστος.

προσβαίνω 195 *προστίθεμαι*· *προσέβα* δωρ., ἄττ. *προσέβη*.

προσεῖω 370 *σεῖω* τι (εὐχάριστον) ἐνώπιόν τινος ὡς *δῶλωμα* (διὰ νὰ τὸν κάμω νὰ ἔλθῃ πλησίον μου), *προβάλλω*, *μεταχειρίζομαι* ὡς *πρόσχημα*.

προσῆκω 550 *συγγενεύω*.

πρόσπολος ὁ, ἡ, *θεράπων*, *θεράπεινα*.

προστίθηναι· *προστίθηναι δεσμὰ* 1204 *ἐπιβάλλω δεσμὰ*, *δένω*.

προστροπή *τροπὴ πρὸς* τινα, *προσφυγή*, *δέησις*· *θεᾶς τῆσδε προσ-*

τροπήν ἔχω 618 τὸ χρέος μου εἶναι νὰ ἐξευμενίζω αὐτὴν ἐδῶ τὴν θεάν.

πρόσφαγμα σφάγιον, θῦμα· πρόσφαγμα θεᾶς 458 θύματα προωρισμένα διὰ τὴν θεάν.

πρόσω πόρρω, μακράν, πάρα πέρα, πρὸς τὰ ἐμπρός· λόγου πρόσω 839 περισσότερο ἢ ὅσον δύναται τις νὰ παραστήσῃ διὰ λόγων. Πρβλ. κρεῖσσον ἢ λόγουσιν 836, μύθων πέρα 900.

προτίθεμαι 1218 θέτω ἐνώπιόν μου· 1225 ὀρίζω ἐκ τῶν προτέρων, ἔχω τὴν πρόθεσιν, σκοπεύω.

πρότονοι οἱ, τὰ σχοινία τὰ ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ἴστοῦ πρὸς τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμνην προτεινόμενα καὶ χρησιμεύοντα πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ, «στάντζοι», «στράλια»: 1134 βλ. ἐκπετάννυμι.

προὔργου 309 προσφόρως (διὰ τοὺς βοσκούς).

προυφείλω ὀφείλω ἀπὸ πρῖν· κάμοι τι προυφείλει κακὸν 523 καὶ μαζί μου ἔχει κάποιον ἀνεξόφλητον παλαιὸν λογαριασμόν· ἡ Ἰφιγένεια λέγει κάμοι, διότι καὶ ὁ Ὀρέστης εἶχεν εἶπει ὅτι ἡ Ἑλένη ἐπέστρεψε διὰ τὸ κακὸν ἐνὸς τῶν ἰδικῶν του, ἐνοῶν τὸν πατέρα του.

πρύμνηθεν ἀπὸ τὴν πρύμνην. Ἐν 1348 ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης ἐλεύθεροι, ἐνῶ πρότερον ἦσαν δεμένοι (ἐκ δεσμῶν), ἴσταντο ἐπὶ τῆς ἀκτῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου.

πρυμνήσιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν πρύμνην, «πρυμνιός»: κλίμακας ἤγον διὰ χειρῶν πρυμνησίας 1351 κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖράς των κλίμακα ἔφερον αὐτὴν πρὸς τὴν πρύμνην· τὸ πρυμνησίας προληπτικὸν ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον· τὰ πρυμνήσια τὰ παλαμάρια ἢ σχοινία, διὰ τῶν ὁποίων δένουν τὸ ἀγκυροβολῆσαν πλοῖον ἀπὸ τὴν πρύμνην εἰς τὴν ξηράν, «πρυμάτσες»: ἐν 1356 εἶχον μὲν λύσει τὰ πρυμνήσια, ἀλλὰ δὲν εἶχον ἀνασύρει ἀκόμη αὐτὰ εἰς τὸ πλοῖον.

πρωτόγονος 209 πρωτότοκος.

πτανός δωρ., ἀττ. πτηνός, πτερωτός.

πτυχὴ δίπλα· πτυχὴ δέλτου 760 πινακίς ἐπιστολῆς (βλ. δέλτος)· πτυχαὶ 9 καὶ 1082 ἀνωμαλῖαι τοῦ ἐδάφους, κοιλάδες.

Πυθῶν - ὠνος ἡ, ἡ θέσις ὅπου οἱ Δελφοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ Δελφοί.

πυλωρός θυρωρός· ἡ πυλωρός (τοῦ ναοῦ) ἰέρεια· πρβλ. κληδοῦχος.

πυρόομαι - οὔμαι ῥίπτομαι εἰς τὴν πυράν, καίομαι.

πυρσός ἀνημμένη δάς, λάμψις· ἐν 1216 φλόγες θείου, δι' οὗ ἀπελύμαινον.

πῶμα ποτόν.

ράνις σταλαγματιά· αίμακται ῥανίδες χερνίβων 645 φονικόν (εἰς θανάτωσιν προορίζον) ῥάντισμα με ἡγιασμένον ὕδωρ.

ράπτω 681 σχεδιάζω, ἐξυφαίνω, μηχανορραφῶ.

ῥηγμῖν ἢ -ις -ῖνος ἢ, ἀκτῆ.

ῥιπή (ῥίπτω) ῥίζιμον, ὄρμη· ποδῶν ῥιπή 885 πεζοπορία.

ῥόθιος ῥοχθῶν, πλαταγῶν· τὸ ῥόθιον κτύπημα τοῦ κύματος με τὴν κώπην καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ κρότος· δίκροτα ῥόθια εἰλατίνας κώπας 407 εἶναι τὰ καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ πλοίου κροτοῦντα κτυπήματα τῆς ἐλατίνης κώπης (αἱ δοτ. ῥοθίοις καὶ αἰραῖς ὀργανικαί)· 426 (καὶ ἄλλ.) κῦμα· σύντ. : ἐπὶ ῥοθίῳ Ἀμφιτρίτας.

σάλος ταραχώδης κίνησις· θαλασσοταραχῆ· 46 σεισμός.

σαφῆς 919 εἰλικρινής.

σέβω σέβομαι, τιμῶ· σέβω τὸν προκείμενον νόμον 1189 τηρῶ τὸ κρατοῦν ἔθιμον· σέβομαι 648 μακαρίζω· τὸ τύχας μάκαρος 647 γεν. τῆς αἰτίας.

σέθεν σοῦ· πρὸς σέθεν 365 καὶ 368 ποιητ. αἴτιον.

σέλας φῶς· σέλας λαμπάδων 1224 ἀνημμένοι λαμπάδες· νοητέον (κατὰ ζευγμα ἐκ τοῦ ἐκβαίνοντος 1222) ἐκφερόμενον.

σεμνός σεβαστός, ἱερός.

σεύομαι τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὄρμῳ.

σημαίνω κάνω σῆμα, φανερώνω, ἀγγέλλω, ἐκθέτω, ἀναφέρω· ὑποδηλῶ νοερῶς (1233)· 1203 σύντ. : τὸ σημαίνειν τότε ἐστὶ σὸν ἰδικόν σου ἔργον εἶναι νὰ δηλώσης (νὰ ὑποδείξης) τοῦτο· ἐν 1209 ἐκ τοῦ σημανεῖ (οὐχὶ ἐκ τοῦ πέμψον) τὸ πόλει· τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν τύχας 1410 ἵνα ἀναγγείλω ἐκεῖθεν τὰ ἐκεῖ συμβάντα.

σήμαντρον σφραγίς· σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι 1372 « σημαδενοί », τραυματισμένοι.

σιγώμενον ἀπόρρητον.

σκηπτούχος ὁ κρατῶν τὸ σκῆπτρον. Ἡ Ἰφιγένεια, ὅταν μετέβαιεν εἰς τὴν Αὐλίδα, ἀφῆκε τὸν Ὀρέστην σκηπτούχον Ἀργεῖ 235, βασιλόπουλο προωρισμένον νὰ κρατήσῃ τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἀργεῶς.

σκηψις δικαιολογία· 122 σύντ. : οὐδείς μόχθος φέρει τοῖς νεοῖς σκηψιν (τοῦ μὴ μοχθεῖν, δηλ. τῆς ἀποφυγῆς τοῦ μόχθου).

σκόλοψ ὁ, πάσσαλος· σκόλοψι πῆγνυμι 1430 ἀνασκολοπίζω.

σκοπέω - ῶ (καὶ σκοπέομαι-οῦμαι) ἐξετάζω, ἐρευνῶ, κατασκοπεύω.

σκότος ὁ, τὸ σκότος· 1025 βλ. ἐκσώζω.

σκῦλα λάφυρα.

σοφίσμα τέχνασμα, ἐπινόημα· σοφίσματα 380 « ζυπνάδες »· 1031 βλ. ἀνία.

σπάω - ᾧ ἀνασπᾶ, σύρω.

σπουδή βία· 1433 βλ. πρόκειμαι.

σταθμός 49 στῦλος, κίων.

στέγος τό, στέγη· οἴκων ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει 950 ἂν καὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

στείχω βαδίζω, πηγαίνω· στεῖχε καὶ σήμαινε σὺ 1211 λέγει ὁ Θόας εἰς ἓνα τῶν ἀκολούθων του.

στέλλω στήνω, διευθετῶ, εὐτρεπίζω, ἀποστέλλω, συνοδεύω, μεταφέρω· ἐστείλαμεν ναῦν ποτιίαν (κατηγορ.) 70 κατηυθύνσαμεν τὸ πλοῖον διὰ μέσου τῆς θαλάσσης.

στενάζω· ἐστενάξας τοῦτο 550 σύστοιχ. ἀντικ.

στενόπορος ὁ ἔχων στενὸν πέρασμα· τοιοῦτον ἦτο τὸ μεταξὺ τῶν Συμπληγάδων πετρῶν 888.

στερομαι καὶ στεροίσκομαι καὶ στεροῦμαι· στερεῖσα 474 μτχ. παθ. ἀορ. β'. ἐν 1058 ὑποκ. τοῦ στερηθῆναι τὸ με εὐκόλως ἐννοούμενον ἐκ τοῦ τᾶμ' 1057· τὸ δὲ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἡ τύχη μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ σαs.

στερρός 206 τραχύς, σκληρός· βλ. λόχιος.

στεφανόω - ᾧ 1499 βλ. Νίκη.

στίβος ὁ, (στείβω πατῶ) ὁδός· 67 σύντ. : ὄρα μὴ τις βροτῶν ἐστὶν ἐν στίβῳ.

στόλος 1135 τὸ ἐξέχον μέρος τῆς πύρας, ἔμβολον· βλ. ἐκπετάννυμι.

στόμιον στόμα, ἄνοιγμα, χαλινός (κυρίως : τὸ σιδηροῦν τεμάχιον τὸ τιθέμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ ζώου)· ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβάλεῖν ἐμοὶ 935 (ναί, τόσον) ὥστε μοῦ ἔβαλον χαλινόν, ποῦ μ' ἔκανε νὰ ματώνω.

στομόω - ᾧ φιμώνω, φράττω· δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐστομωμένη 287 κατευθύνουσα ἐναντίον μου τὰς φοβεράς ἐχίδνας, με τὰς ὁποίας εἶναι ὠπλισμένη (περιπεφραγμένη).

Στροφίος βασιλεὺς τῆς Φωκίδος, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ Ἁγαμέμνονος.

στυγέω - ᾧ μισῶ.

στύφλος σκληρός, τραχύς.

σύγγονος ό, ή, αδελφός, αδελφή.

συγκυναγός σύντροφος εις τό κυνήγιον.

συγκυρέω - ω συμπίπτω, συμβαίνω.

συγχωρέω - ω μέλλ. -σομαι (741), βαίνω πρὸς τό ἴδιον μέρος, συναντῶμαι, συγχρούομαι· ἐν 741 συμφωνῶ, παραδέχομαι· δισσαί (= δύο) συγχωροῦσαι πέτραι ἀξείνου πόντου 124 εἶναι αἱ Συμπληγάδες, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν μῦθον ἔμειναν ἀκίνητοι ἀφ' ἧς διήλθε διὰ μέσου αὐτῶν ἡ Ἀργώ· ὁ Εὐριπίδης μὲ ποιητικὴν ἐλευθερίαν τὰς φαντάζεται (ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ) εἰς τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, ἐνῶ συνήθως τὰς ἐτοποθέτουσιν εἰς τὸν Θρακικὸν Βόσπορον.

συθεῖς μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ σεύομαι τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὀρμῶ.

συλάω - ω κλέπτω, στερῶ· συντάσσεται μὲ δύο αἰτιατικὰς.

συλλήπτωρ βοηθός, συνεργός.

συμβαίνω : ἅπαντα συμβαίη καλῶς 1055 « εἶθε ὅλα νὰ πᾶνε καλά ». Ὁ Ὅ. ἤρχισεν ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις των θα ἐπιτύχη (τὰ δ' ἄλλα ἴσως . . .), ἀλλὰ διακόψας ἑαυτὸν ἐκφράζει τό αὐτὸ ὡς εὐχὴν.

συμβάλλω 55 ἐξηγῶ, κρίνω.

συμμοχθέω - ω συμμερίζομαι τοὺς μόχθους, τοὺς ἀγῶνας.

συμπλέω εἶμαι συνταξιδιώτης, ἀπλοῦς ἐπιβάτης.

συμφορὰ γεγονός, περίστασις· ποῖα συμφορᾶ; 549 ὑπὸ τίνας περιστάσεις; ἀπὸ τί; συμφοραὶ 850 περιπέτειαί.

σύναιμος ὁμαιμος (ὁ ἰδέ).

συναντάω - ω: μὴ συναντῶεν φόνω; 1210 διὰ νὰ μὴ συναντοῦν τοὺς φονεῖς; εὐκτική, διότι τό νόημα εἶναι κυρίως: ὁ ἄγγελος πρέπει νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς πολίτας ὅτι διετάχθη (παρῶχ: χρόνος) ἡ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν παραμονή, διὰ νὰ μὴ κτλ.

συναποκάμνω ἀποκάμνω ὁμοῦ, συγχρόνως· 1371 βλ. ξυνάπτω.

συνάπτω ἐνώνω· ἐν 375 ἡ Ἰφ. οὐ συνῆψε στόμα κασιγνήτη (κυρ. στόματι κασιγνήτης) δὲν τὴν ἐφίλησεν· ἐν 59 ἐφαρμόζω, σχετίζω, ἀποδίδω.

συνδοκέω - ω φαίνομαι ὁμοίως εὐλογος· συνδοκεῖ (ἀπρόσ.) ὑπάρχει ἡ αὐτὴ γνώμη· σοὶ συνδοκεῖν χρεῶν 71 πρέπει νὰ συμφωνήσῃς μαζί μου· ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τό Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

συνδρομάς ἡ συντρέχουσα, συγχωροῦσα 124, συμπληττομένη· πέτραι συνδρομάδες 421 αἱ Συμπληγάδες.

συνεκπονέω - ὦ συμπράττω, βοηθῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

συνεκτραφεῖς τῷ Ὁρέστη εἶναι ὁ Πυλάδης (709), διότι ὁ Ὁρ. ἀνετράφη ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Στροφίου, ἀποσταλεις εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἡλέκτρας μετὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς των.

συνερείδω συσφίγω· οἶδε χωροῦσι δίδυμοι συνερισθέντες χέρας δεσμοῖς 456 νά, ἔρχονται οἱ δύο, ἔχοντες τὰς χεῖρας σφικτὰ συνδεδεμένας (ἐνν. ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχιν) με δεσμά. Διεσώθησαν σαρκοφάγοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰκονίζεται ἡ σκηνή αὕτη: Σκύθης με ἀσιατικὴν περιβολὴν ὀδηγεῖ τὸν Ὁρέστην καὶ τὸν Πυλάδην εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, ἡ ὁποία ἰσταμένη πλησίον τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀρτέμιδος τοὺς παρατηρεῖ ἔχουσα συμπεπλεγμένας τὰς χεῖρας· ὀπισθεν τοῦ ἀγάλματος ἀνθρωπίνῃ κεφαλῇ ἐμπεπηγμένη εἰς κλάδον πεύκης.

σύνοδος συναπάντημα· κνάνει σύνοδοι θαλάσσης 392 εἶναι ὁ Βόσπορος, ὅπου γίνεται ἡ σύνοδος τῶν ὑδάτων τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος. Κατὰ τὸν μῦθον ὠνομάσθη Βόσπορος, διότι ἐπέρασεν ἐκεῖθεν ἡ βοῦς (βοὸς πόρος), δηλ. ἡ κόρη τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἰνάχου Ἰώ, ἥτις μεταμορφωθεῖσα ὑπὸ τῆς ζηλοτύπου Ἥρας εἰς ἀγελάδα καὶ ὑπὸ οἴστρου (βλ. λέξιν) ἐλαυνομένη περιπλανᾶτο, μέχρις ὅτου εὔρε τὴν ἠσυχίαν τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

συνομαίμων = δμαιομος (ὁ ἰδέ).

συντίθημι θέτω μαζί· συντίθημι εἰς ἐν 1016 συνδυάζω.

σύντροφος ὁ ὁμοῦ τραφεῖς. Διὰ τὸ ὅλον χωρίον 1119 βλ. δυσδαιμονία.

σφαγεῖον ἀγγεῖον εἰς ὃ ἔρρεε τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ζώων· ἐς χέρονιβάς τε καὶ σφαγεῖα 335 διὰ νά ῥαντισθοῦν με ἡγιασμένον ὕδωρ καὶ νά σφαγοῦν.

σφέ, αἰτ. τοῦ σφεῖς, αὐτούς, αὐτάς (παρὰ τοῖς τραγικοῖς καὶ ἐνικῶ ἄριθμοῦ).

σχέτλιος δυστυχῆς, ἄθλιος· σχέτλιοι πομπαῖ 651 «μαῦρο ταξίδι» ἐνν. τοῦ Πυλάδου).

σχῆμα 246 περιβολή.

τάμα ἐν 1195 ἔχει δύο σημασίας: α') τὰ ἱερατικά μου καθήκοντα (οὕτως ἀντιλαμβάνεται αὐτὸ ὁ Θόας), β') τὸ σχέδιον τῆς φυγῆς μου.

τάνοντα τὰ ἐνόντα.

Ταντάλειος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Τάνταλον καὶ (τὸ ἐπίθ. ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ *Τανταλίδης*) ὁ υἱὸς τοῦ *Ταντάκου*: πρβλ. *Ἀγαμεμνόνειος*, *Τυνδαρεία*.

Τάνταλος βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, πατὴρ τοῦ Πέλοπος. Κατὰ τὸν μῦθον καλέσας εἰς γεῦμα τοὺς θεοὺς παρέθεσεν εἰς αὐτοὺς φαγητὸν παρασκευασθὲν ἀπὸ τὰς σάρκας τοῦ υἱοῦ του, τὸν ὅποιον εἶχε σφάζει. Ἄλλ' οἱ θεοὶ (πλὴν τῆς Δήμητρος) τὸ ἀντελήφθησαν καὶ τὸν μὲν Πέλοπα ἐπανεφέραν εἰς τὴν ζωὴν, τὸν δὲ Τ. κατεκρήμνισαν εἰς τὸν Τάρταρον· τὰ *Ταντάλου* θεοῖσιν ἐστιάματα 387 τὸ ὑπὸ τοῦ Τ. εἰς τοὺς θεοὺς παρατεθὲν γεῦμα· τὸ ἐστιάματα ἐπέξηγεῖται διὰ τοῦ ἡσθῆναι βορᾶ παιδός (388), ὑποκείμενον δὲ τοῦ ἡσθῆναι ἐννοεῖται τὸ θεοὺς.

τάπιχώρια 280 τὰ ἐπιχώρια, τὰ θυσιαζόμενα κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου.

ταραγμός σύγχυσις.

ταρβέω - ᾧ φοβοῦμαι.

ταρσός τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης καὶ αὐτὴ ἡ κώπη 1346 βλ. *πίτυλος*.

τάσσομαι: ποῦ πόνον τετάξεται ἡμῖν ; 1064 εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ ἀγῶνος θὰ τὸν τοποθετήσωμεν ; τί ἔργον θὰ τοῦ ἀναθέσωμεν ;

Ταυρικὴ (*χθών*) ἡ χώρα τῶν Ταύρων.

Ταῦροι λαὸς σκυθικὸς κατοικῶν τὴν Ταυρικὴν χερσονήσον, τὴν σημερινὴν Κριμαίαν.

Ταυροπόλος ἐπωνύμιον τῆς Ἀρτέμιδος. Πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς ἐτελοῦντο εἰς τὰς Ἀραφηνίδας Ἀλάς τῆς Ἀττικῆς τὰ *Ταυροπόλια*. Ὁ Εὐρ. νομίζει (1454) ὅτι τὸ *Ταυροπόλος* παράγεται ἐκ τῶν λέξεων *Ταυρικὴ* καὶ (*περι*) *πολῶ*· ἡ ἐτυμολογία αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ καὶ σήμερον δὲν εἶναι ἀσφαλῶς γνωστὸν πόθεν παρήχθη ἡ λέξις· (ἀρχικῶς ἐσήμαινεν ἴσως : ἡ ὀχουμένη ἐπὶ ὀχήματος συρομένου ὑπὸ ταύρων ἢ ἡ θηρεύουσα ταύρους ἢ ἡ προκαλοῦσα ταυρομαχίας).

τάφ' 540 τὰ ἀπό.

τέγγω βρέχω.

τεκνόμαι - οὔμαι τίκτω· 1262 βλ. *Χθών*.

τέκος τό, τέκνον.

τεκταίνομαι 951 *μηχανεύομαι*, *τεχνηέντως* καθιστῶ.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τελευτά δωρ., άττ. *τελευτή*, τέλος· ά δ' έπ' αυτοίσι τελευτά τίς ένν. έσται) ; 873 έπειτα δέ άπ' αυτά ποίον θά είναι τó τέλος ;

τέρψις : ές τέρψιν είμι 797 θά άπολαύσω τής τέρψεως.

τεϋχος τό, άγγείον.

τέχνη 53 έργον, άξίωμα· τιμῶ τήνδε τέχνην ξενοκτόνον άσκή αυτό τó έργον μου, τó όποιον συνίσταται εις τó νά θυσιάζω τούς ζένους (κυρ. νά έκτελῶ τά προκαταρκτικά τής θυσίας)· **τέχλαι** 24 δόλοι, τεχνάσματα· 'Οδυσσέως τέχλαι, διότι τού 'Οδ. έπινόησις ήτο νά καλέσουν τήν 'Ιφ. εις τήν Αύλιδα ύπό τó πρόσχημα ότι θά τήν ένύμφεον μέ τόν 'Αχιλλέα, ένῶ έπρόκειτο νά τήν θυσιάσουν· **τέχνην θέμενος** 712 δόλω χρησάμενος.

τέχνημα 1355 τέχνασμα.

τηλόσε μακράν.

τηλύγετος ό εύρισκόμενος πολύ μακράν τής πατρίδος του.

τημελέω - ῶ φροντίζω· (παρ' ήμιν σύνηθες τó άτημέλητος).

τίθημι : **τίθημι ίχνος ποδός** 752 πατῶ τó πόδι μου· **τίθειαι παρ'** οὐδέν 732 παραμελῶ· **εὖ τίθειαι τó έμαντοῦ** 1003 τακτοποιῶ τήν ύπόθεσίν μου· σύντ. : **σὺ τύχοις άν νόστου θέμενος τó σαυτοῦ** εὖ.

τιμή : **τιμάς έχω** 748 έχω τó άξίωμα (τής ιερείας).

τιμωρέω - ῶ (μετά δοτ.) βοηθῶ, ίκανοποιῶ· **τιμωρέομαι** - οῦμαι (μετ' αίτιατ.) τιμωρῶ, έκδικούμαι.

τινω πληρώνω· **δίκας τίνω** 339 τιμωροῦμαι· **τίνομαι** (άόρ. *έτεισάμην* 78) λαμβάνω έκδίκησιν.

τλάμων δωρ., άττ. *τλήμων*, τάλας, δυστυχής.

τλήσομαι μέλλ. βήματος μή άπαντῶντος έν τῶ ένεστῶτι, άόρ. *έτλην*, παρακείμ. *τέτληκα*· **τά δεινά τλήσεται** 617 θά κάμη αυτό τó φοβερόν τόλμημα.

τόκος τοκετός· **τόκοις βαρύνεται** 1228 είναι έγκυος.

τρίγλυφος επίθ., ό έχων τρεῖς γλυφάς· ώς ούσιαστ. ή *τρίγλυφος* και τó *τρίγλυφον* μάρμαρον έχον γλυφάς παραλλήλους και τιθέμενον ύπέρ τó έπιστύλιον τῶν δωρικού ρύθμου ναῶν μεταξὺ τῶν τριγλύφων, αίτινες κατά τούς παλαιοτάτους χρόνους ήσαν τά άκρα τῶν δοκῶν, έμενον κενά, όπαί· άργότερον έκαλύφθησαν διά πλακῶν, αίτινες έκλήθησαν *μετόπαι*.

τροχήλατος ό επί τροχῶν έλαυνόμενος· **μανία τροχήλατος** 82 άναγκάζουσα τόν ύπ' αὐτής κατεχόμενον νά τρέχη ταχέως.

τυγχάνω 1321 ἐπιτυγχάνω· βλ. θαῦμα.

Τυνδαρεία ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Τυνδάρεων καὶ (τὸ ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ πατρωνυμικοῦ Τυνδαρίς) ἡ κόρη τοῦ Τυνδάρεω· ἐν 5 ἡ Κλυταιμῆστρα· πρβλ. Ἄγαμεμνόνειος, Ταντάλειος.

τύχη: τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω τοιαῖδ' ἔσονται; 475 τίς οἶδεν ᾧτιν αἱ τύχαι ἔσονται τοιαῖδαι; τὸ τὰς τύχας κατὰ πρόληψιν· δὸς τῇ τύχῃ 501 ἀπόδωσέ το εἰς τὴν τύχην· μία τύχη ἔχει 1065 μία τύχη ἀναμένει· ποίας τύχας; 1209 τί πράγματα;

ὕβριζω κάνω κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς μου, παρεκτρέπομαι· οὗ που νοσοῦντας ὕβρισεν δόμους; 930 δὲν πιστεύω νὰ παρεξετράπη εἰς αὐθαιρεσίας ἐναντίον τοῦ εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρισκομένου οἴκου.

ὕδραίνω βρέχω, χύνω, ῥαντίζω. Διὰ τὸ ὄλον χωρίον 159 κ.ε. βλ. κρατήρ.

ὕλοφορβός ὁ εἰς τὰ δάση βόσκων.

ὕμέναιος τραγούδι τοῦ γάμου.

ὕπεικω ὑποχωρῶ, φεύγω· τὸ νῦν ὑπέικον 327 τὸ τμήμα (τῶν βροσῶν), τὸ ὁποῖον εἶχε πρότερον ἀποσυρθῆ.

ὕποπτεύω 1036 μαντεύω.

φάος φῶς· βλέπω φάος 674, ὄρῳ φάος 564 ζῶ· πρβλ. 608.

φάραγξ χάσμα, ῥήγμα.

φᾶρος τό, ὕφασμα· καλύπτρα· 1150 βλ. γένυς.

φάσγανον ξίφος· βάλλω φ. 785 καταφέρω, ἐμπήγω.

φάσματα 42 ὄνειρα. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ ἔκθεσις (ἀφήγησις) τῶν ὀνείρων τῶν εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα ἦτο ἀποτροπή (ἄκος) τοῦ ἐξ αὐτῶν ἐνδεχομένου κινδύνου. Ὁ Εὐρ. χρησιμοποιοῖ τὸ ἔθιμον τοῦτο, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἰφ. ἐκ τοῦ ναοῦ.

φαῦλον τό, φαυλότης, κακοῦργα ἐνστικτα· ἐς τὴν θεὰν τὸ φαῦλον ἀναφέρω 390 εἰς τὴν θεὰν προσάπτω κακοῦργα ἐνστικτα.

φαῦλος 305 ἀνίκανος.

φέρομαι προσπαθῶ νὰ ἀποκτήσω· φέρομαι βάρους ὄβλου 416 κυνηγῶ τὰ μεγάλα πλοῦτη.

φεύγω 512 εἶμαι φυγὰς (βλ. ἐκῶν)· 1004 ἀποφεύγω, παραιτοῦμαι ἐκ φόβου· σύντ.: οὐ μὴν φεύγω γέ τι (οὐδὲν παραιτοῦμαι τοῦ τολμήματος), οὐδ' εἰ χρεῶν με θανεῖν σώσασάν σε.

φθάνω προφθάνω, προλαμβάνω· ἔφθης μὲ μικρὸν 669 « ἀπὸ λίγου

μ' ἐπρόλαβες », « αὐτὸ θὰ ἔλεγα κι' ἐγὼ τώρα ». φθάσας λέγεις 669
προλαβὼν λέγεις.

φθονέω - ὦ ἀποκρύπτω ἐκ φθόνου· τί φθονεῖς τοῦτο; 503 τί σὲ πει-
ράζει τὸ νὰ πῆς;

φιλοικτίρμων ψυχοπονετικός.

φιλόπλουτος 411 βλ. αὔξω.

φιλότης φιλία· (ἐσμὲν ἀδελφῶ) φιλότητί γε εἴμεθα ἀδελφοὶ κατὰ
τὴν φιλίαν, ἀδελφικοὶ φίλοι.

φιλόφρων φίλα φρονῶν, φιλικῶς διακείμενος.

φίλτρον μέσον διεγεῖρον τὴν ἀγάπην, θέλγητρον· φίλτρον τι 1182
κάτι εὐχάριστον.

Φινεΐδης ἀπόγονος τοῦ Φινέως, βασιλέως τοῦ Σαλμυδησοῦ τῆς
Θράκης· αἱ ἀκταὶ τῶν Φινεΐδων 442 ἐξετείνοντο παρὰ τὸν Εὐξείνιον ἀπὸ
τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου μέχρι τῆς Θυριάδος ἄκρας (σήμερον Νιάδα)
καὶ ἦσαν ἄνυνοι, ποτὲ δὲν ἠσύχαζον ἀπὸ τὴν τρικυμίαν.

φόβος 1037 βλ. ὄσιος.

φόνος 1230 μίασμα ἐκ φόνου.

φράζω 1267 ἀποκαλύπτω· βλ. ὄνοφερός.

φροϊμιάζομαι προοϊμιάζομαι, λέγω τὸ προοϊμιον· τί φροϊμιάζη
νεοχμόν; 1162 τί δυσάρεστα νέα προμηγνύει τὸ προοϊμιόν σου;

φρονέω - ὦ φρονῶ εἶ 353 εἶμαι εὐνοϊκὰ διαθεθειμένος, συμπαθῶ·
βλ. δυστυχῆς· φρονῶ μέγα 503 μεγαλοφρονῶ, εἶμαι ἀλαζών.

φροντιστέον δεῖ φροντίζειν· 467 σύντ.: φροντιστέον μοι πρῶτον ὡς
τὰ τῆς θεοῦ ἔχη καλῶς ὅπως τὰ τῆς λατρείας τῆς θ. ἐκτελῶνται καλῶς.

φροῦδος (πρὸ ὄδοῦ) ὁ ἀπελθὼν καὶ ἄφαντος γενόμενος· βεβᾶσι
φροῦδοι 1289 « ἔφυγαν καὶ πᾶνε » φροῦδος συθεῖς 1294 ἔφυγε βιαστικά.

φῶς: ὁρῶ φῶς 608 ζῶ· πρβλ. 564 καὶ 674.

φωσφόρος δηλ. φῶς (πυρσόν) κρατούσα θεὰ εἶναι ἡ Ἄρτεμις
ὡς προσωποποίησης τῆς σελήνης.

χαλάω - ὦ χαλαρώνω· χαλῶ κλήθρα 1304 ἀνοίγω τὴν θύραν.

χάρις: φέρω χάριν 14 χαρίζομαι, προξενῶ εὐχαρίστησιν· τίθεμαι
χάριν 602 καταθέτω εὐεργεσίαν, διὰ νὰ δύναιμι νὰ εἰσπράξω εὐγνωμο-
σύνην· χάριν ἐμὴν 1444 πρὸς χάριν μου· 631 βλ. λείπω.

χείρ: ἐς χεῖρας ἦλθε 941 ἔλαβε τὴν λύσιν του διὰ τῶν χειρῶν μου,
« δόθηκε νὰ τὸ λύσω ἐγὼ ».

χειρόδομαι - οὔμαι κάτω υποχείριον, κυριεύω.

χερνίπτομαι βαντίζω με ήγιασμένον ὕδωρ.

χέρνιψ ή, ὕδωρ διὰ νίψιμον τῶν χειρῶν· συχρὸν ἐν τῷ πληθ. χέρνιβες ήγιασμένον ὕδωρ, άγνισμὸς δι' ήγιασμένου ὕδατος· 643 βλ. *ὄανίς*.

χθόνιος ὁ ἀνήκων εἰς τὴν χθόνα, τὴν γῆν· *μαντεῖον Χθόνιον* 1247 *μαντεῖον τῆς Χθονός, τῆς Γαίας*.

χθῶν - χθονός ή, γῆ.

Χθῶν ή γῆ ὡς θεά, ή Γῆ, ή Γαῖα· *νύχια Χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὄνειρων* (ἀρσ.) 1263 ή Χθῶν ἐγέννησε τὰς νυκτερινὰς ὄπτασίας τῶν ὄνειρων, δηλ. συνέστησε τὴν ὄνειρομαντεῖαν, ἔδρυσεν ὄνειρομαντεῖον. Ἡ Χθῶν ἐπραξε τοῦτο, ἵνα ἀνταγωνισθῆ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὰ ὄνειρομαντεῖα κατεκλίνοντο εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια καὶ ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις φωνάς, τὰς ὁποίας ήκουον, συνήγον συμπεράσματα περὶ τοῦ μέλλοντος, ή ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοῦς, ἐνώ ήκοιμῶντο, ὁ θεὸς ἔδιδε τὸν χρησμόν.

χιλιοναύτας δωρ., ἀττ. *χιλιοναύτης*, ὁ συγκεῖμενος ἐκ χιλίων νεῶν (λέγεται καὶ *χιλιόναυς*)· *κλεινὰ κώπη χιλιοναύτας μυριοτευχῆς* 141 ἐνδοξος στόλος χιλίων νεῶν καὶ φέρων μυρίους ἐνόπλους.

χῶαι προσφορά ὑγρῶν (συνήθως μέλιτος, οἴνου, ὕδατος) πρὸς νεκρούς. Ἐν 61 ή Ἰφιγένεια εὕρισκομένη ἐν Ταύροις (*παρούσα*) προσφέρει χῶας πρὸς τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μακρὰν κειμένου (*ἀπόντι*).

χοήρης ὁ χρησιμεύων εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν· *χοήρες άγγος Παλλάδος τιμῶν λεῶν* 960 ὅτι δηλ. ὁ λαὸς τῆς Παλλάδος τελεῖ « τὴν ἑορτὴν τοῦ χοήρου άγγου », δηλ. τὴν ἑορτὴν, καθ' ἣν ἕκαστος Ἀθηναῖος ἔχει ἐνώπιόν του άγγεῖον περιέχον ἕνα χοῦν ἀκράτου οἴνου καὶ πίνει ἐξ αὐτοῦ. Ἡ ἑορτὴ αὕτη, οἱ Χόες, ήτο ή δευτέρα ήμέρα τῶν Ἀνθεστηρίων, Διονυσιακῆς ἑορτῆς, ήτις ἐτελεῖτο κατὰ τὸν μῆνα Ἀνθεστηριῶνα (κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοξίσεως) καὶ διήρκει ἐπὶ τρεῖς ήμέρας· κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ήμέραν ὁ λαὸς συνηθροίζετο εἰς χῶρον ἱερὸν τοῦ Διονύσου καί, ἀφοῦ ἔτρωγον, ἐγένετο άγων οἰνοποσίας· ὁ πρῶτος κενώσας τὸ χοήρες άγγος (χοῦς = 3,28 λίτραι, 1 ὄκ. καὶ 64 δράμια) ἐλάμβανεν ὡς βραβεῖον άσκὸν οἴνου. Κατὰ τὴν πρώτην ήμέραν τῶν Ἀνθεστηρίων, τὴν *Πιθογιάν*, ήνοιγον πίθους νέου οἴνου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην, τοὺς Χύτρους, προσέφερον εἰς τὸν Διόνυσσον καὶ τὸν Χθόνιον Ἐρμῆν σπόρους καὶ άνηθ ἀπὸ άγγεῖα, τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο *χύτροι*. Ὁ περὶ τῆς φιλοξενίας τοῦ Ὀρέστου μῦθος εἶναι αἰτιολογικός, ἐπενοήθη δηλ. πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ ἐθίμου.

χόρτος τόπος περιφραγμένος, περίβολος, κήπος (λατ. hortus)·
Εδώρα *χόρτων εὐδένδρων* 134 ἢ ἔχουσα κήπους με ὠραῖα δένδρα·
ἢ γεν. ἀντὶ ἐπιθέτου.

χραίνω μολύνω.

χρεών τό, ἢ ἀνάγκη, τὸ μοιραῖον. Πρὸς τὸν στίχον 1486 (*τὸ χρεὼν σου τε καὶ θεῶν κρατεῖ*) πρβλ. τὸ τοῦ Σιμωνίδου : ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

χρήζω ἔχω χρεῖαν, ἐπιθυμῶ, ἐπιζητῶ.

χρήματα 756 ἀποσκευαί, φορτίον.

χρήσας 78 χρησιμοδοτήσας, με τὸν χρησμὸν ποῦ μοῦ ἔδωσας, μτχ.
ἀόρ. τοῦ *χράω*.

χρηστήριον (βλ. προηγουμένην λέξιν) μαντεῖον.

χρονίζω χρονοτριβῶ, ἀργοπορῶ.

χρόνος : *χρόνω* 1336 ἔπειτα ἀπὸ πολλῆν ὥραν.

χρυσήρης χρυσοστόλιστος.

χὺμῖν καὶ ὕμῖν (κράσις)· 1299 βλ. *μέτεστι*.

χωρέω - ὦ προχωρῶ· *ἐχώρει στόμια* 1392 προυχώρει πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ λιμένος.

χωρίζω : *τούτου χωρισθεῖς(α)* 1002 ἐὰν χωρισθῶ ἀπὸ αὐτὸ (τὸ ἀγάλμα), δηλ. ἐὰν μόνον τοῦ ἀγάλματος ἢ μεταφορὰ εἰς τὸ πλοῖον κατορθωθῇ.

χῶσον 702 προστακτ. ἀορ. τοῦ *χόω* χέω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συσσωρεύω, σχηματίζω ὕψωμα (τύμβον) διὰ συσσωρεύσεως χάματος.

ψεύδομαι 711 ἀπατῶ.

ψῆφος 945 καὶ 969 δικαστήριον (μετων.)· *οἶα ψῆφος* 945 ἱερὸν δικαστήριον. Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις ἰδρύθη κατὰ τὴν παράδοσιν Ἀρεῖ, διὰ τὸν Ἀρ. διὰ τὰ δικασθῆ ὁ Ἀρ., ὅταν ἐφόρευσε τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος Ἀλιφρόθιον· τοῦτο εἶναι τὸ *χερῶν μίασμα* 946 φοινικὸν μίασμα. Ἡ ὀρθὴ ἐτυμολογία τῆς λ. Ἀρειος εἶναι ἐκ τοῦ Ἀραι (Εὐμενίδες), ὧν ὑπῆρχεν ἱερὸν (ἄντρον) ὑπὸ τὸν βράχον.

ψόγος 686 κακογλωσσιά.

ψόφος θόρυβος, κτύπος, ἤχος.

ψυχορραγῆς ψυχορραγῶν, ψυχομαχῶν.

ᾠδῖς - ἴνος ἢ, συνήθως εἰς τὸν πληθ. ᾠδῖνας πόνοι τοῦ τοκετοῦ. Ἐν

1102 φίλη ὄδις τῆς Λητοῦς, δηλ. γλυκεῖαι ἀναμνήσεις τῆς ὥρας τοῦ τοκετοῦ της, εἶναι τὸ περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγινεν ὁ τοκετός : ὁ Κύνθος, ὁ φοῖνιξ, ἡ δάφνη, ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας· κατὰ ταῦτα τὸ ὄδινα εἶναι παράθεσις εἰς τὰς προηγουμένας αἰτιατικάς.

ὠή ἔ σύ, ἔ σεῖς.

ὠκύπομπος καὶ ὠκυπομπός (1137, 1427) ταχύς.

ὠλένη πῆγυς τῆς χειρός· 966 χεῖρ· ὠλέναι ἄκραι 283 τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν.

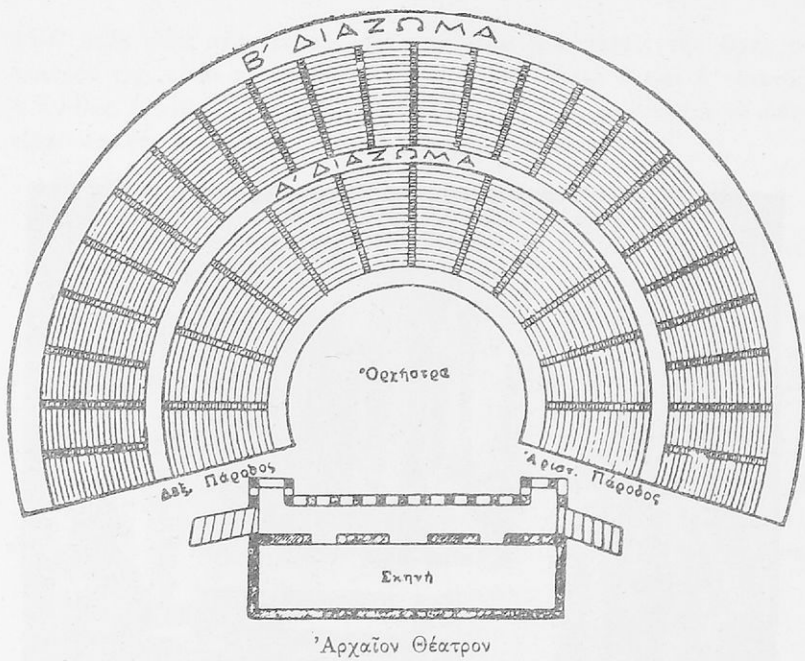
ὡς 1179 χρον. σύνδ. (μόλις)· 144, 480 αἰτιολ. (διότι)· 609 ἐπιφ. ὡς εὖ 533, 540 τί ὠραῖα, πόσον καλά· ὡς ἦσθον καλῶς 1180 ἀφοῦ τόσον ὠραῖα τὸ ἀντελήφθης· ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις 1214 πόσον δίκαιον ἔχουν ὅλοι οἱ πολῖται πού σὲ θαυμάζουν.

ὠσαιατο 326 = ὠσαιτο (εὐκτ. μέσ. ἄορ., γ' πληθ., τοῦ ὠθῶ).

ὠφελον ἄορ. β' τοῦ ὀφείλω ἐν χρήσει ἐπὶ εὐχῆς μὴ ἐκπληρουμένης· ὡς μήποτ' ὠφελόν γε (ἐνν. εἰδέναι) 518 μακάρι νὰ μὴν τὴν ἐγνώριζα ποτέ· τὸ ἰδῶν (μηδ' ἰδῶν ὄναρ) ἐκ τοῦ ἐννοουμένου εἰδέναι.

Ὁ Ὀρέστης καὶ ὁ Πυλάδης εἰς τὴν χώραν τῶν Ταύρων
(Τοιχογραφία Πομπηίας)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. Κείμενον	Σελ.	5
2. Έρμηνευτικά σημειώσεις	»	55

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιοσήμον εἰς ἀπόδειξιν. τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Ἐπίσημον σφραγισμένον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψίτυπον. Ὁ διαθέτων, πωλῶν ἢ χρησιμοποιοῦν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Ἐφημ. Κυβερν. 1946, Α' 108).

024000025607

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΣΤ' 1969 (VII) ΑΝΤ. 63.000 ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ 1814/20-5-69—1905/5-6-69

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Ι. ΔΙΚΑΙΟΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ : ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

